

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Thursday, 20th December 1956.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at nine of the clock, the Deputy Speaker (SRI B. BHAKTHAVATSALU NAIDU) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

House rent allowance of the Non-gazetted Officers

* 378 Q.—SRI N. K. PALANISAMY: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether there is any proposal to increase the House rent allowance of the Non-gazetted Officers of the State?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: No, Sir.

SRI N. K. PALANISAMY: If a middle class employee wants a modest dwelling, he has to shell out Rs. 30 per mensem. Will the Government at least consider the question of enhancing the house-rent allowance so as to meet one-half of the actual rent paid by the Non-gazetted Government servant?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: This question cannot be considered in an isolated manner. This has got to be considered as a matter of fact with reference to the emoluments which we have got to pay to the N.G.Os. I already made my points clear yesterday in my reply to the Budget debate.

SRI M. PALANIYANDI: ஸார், இப்பொழுது வீட்டு வாடகை, போலீஸ் அதிகாரிகள் எல்லோரும் அவர்கள் எந்த வீடுகளில் வசிக்கிறார்கள் அந்த வீட்டின் வாடகையை ரசிது தாக்கல் செய்து வசூல் பண்ணுவதற்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. அப்படியே வாங்கியும் வருகிறார்கள். அதேபோல் இந்த என்.ஜி.ஓக்களுக்கும் அவர்கள் வாடகை ரசிதைக் கொடுத்தால் அந்த வாடகையைக் கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் முன் வருமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: அதற்கு எவ்வளவு ரூபாய் செலவாகும் என்பதைப்பற்றி யோசிக்கவேண்டியிருக்கிறது. இவர்களுக்கு எவ்வளவு சம்பளம் கொடுக்கவேண்டும் என்பதைப்பற்றி ஆலோசனை செய்துகொண்டிருப்பதாக நேற்றே நான் குறிப்பிட்டேன்.

SRI K. VINAYAKAM: Sir, now that the principle has been accepted by the Government that they deserve something better than what they are already getting (this is seen in the grant of a small dole recently announced), will the Government consider the feasibility of raising the house-rent allowance? Whether the increase is under the head 'house-rent allowance' or any other head, will the Government think of increasing the dole that has already been given?

[20th December 1956]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Yes, Sir. We accept so many ideas. As a matter of fact in the Constitution it is laid down that everybody should get compulsory and free education up to the age of 14, but we are nowhere near the realisation of that ideal. In the same way we do want to attain certain standards. We want to ensure a minimum standard of living. But still this has got to be worked out. It is not as if immediately all these things could be achieved.

SRI M. KALYANASUNDARAM: ஸார், மத்திய அரசாங்கம் இப்போது நடுத்தர வர்க்கத்தினருக்கு வீட்டுவசதிக்காக வேண்டி சில மான்யத்தை உபயோகப்படுத்தி சர்க்கார் சிப்பந்திகள் சொந்த வீடுகள் கட்டிக்கொள்ள கோவாபரேட்டிவ் ஸொஸைட்டி அமைத்து சொந்த வீடுகள் கட்டித்தர வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்வார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: அந்த ஏற்பாடுகள் நடந்து கொண்டேயிருக்கின்றன. அதிலே என்ன ஏற்பாடுகள் ஆகியிருக்கிறது என்பதற்கு தனி கேள்வி எனது சகா அவர்களுக்கு போட்டால் அவர்கள் பதில் சொல்லுவார்கள்.

SRI V. BALAKRISHNAN: Sir, is the Hon. Minister aware that even in the existing grant of house rent allowance there is difference between the different grades of Non-gazetted Government servants so much so that copyists in Criminal Courts and Civil Courts have not been granted this allowance at all?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: A separate question may be put.

SRI A. RATNAM: நடுத்தர வர்க்கத்திற்குட்பட்ட என்.ஜி.ஓ-க்கள் மாதாமாதம் சராசரி எவ்வளவு குடக்கூலி கொடுக்கிறார்கள் என்ற புள்ளி விவரங்கள் அரசாங்கத்தினிடம் இருக்கின்றனவா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: இதைப்பற்றி என்னிடத்தில் இப்பொழுது புள்ளி விவரங்கள் இல்லை.

SRI N. K. PALANISAMY: Sir, the Central Pay Commission has recommended that certain categories of the Government employees should be provided with free quarters. Will the Government start constructing quarters at least for a section of the N.G.Os. in the City?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: We have made a beginning with the construction of quarters for the policemen. I think this should be extended to other categories also.

Hosur Cattle Farm

* 379 Q.—**SRI M. P. SUBRAMANYAM** (on behalf of Sri R. Rangaswamy Gounder): Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether there are any surplus culled out cattle in Hosur Cattle Farm for auction in 1956;

(b) whether it is a fact that some of the best animals were sold out to breeders at the book value;

20th December 1956]

(c) the person or persons to whom the animals were sold;

(d) the number of animals sold and the amount realized;
and

(e) whether any information has been given to all the breeders and ryots in the State about the availability of surplus culled out animals in the farm at the book value?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) There were no animals surplus to the requirements of the Hosur Farm to be disposed of in auction this year. One hundred and three culled out animals (i.e., animals not up to the required standard and hence not required for the farm) were available for sale at the beginning of this year. All of them have since been disposed of.

(b) No, Sir.

(c) Does not arise.

(d) The amount realized out of the sale of culled out animals referred to in the answer to the clause (a) comes to Rs. 16,799.

(e) The auction sale of culled out cattle was notified in the leading dailies as usual.

SRI M. KALYANASUNDARAM : ஸார், 103 மாடுகள் விற்கப்பட்டதாக மந்திரி அவர்கள் அறிவித்தார்கள். இவை எப்படி விற்கப்பட்டன? இந்த மாடுகளை விற்பதற்கு இந்த இலாகாவில் ஏதாவது முறை (procedure) உண்டா? அவை என்ன அடிப்படையில் விற்கப்பட்டன?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இம்மாதிரி அவர்களுக்கு உபயோகம் இல்லாத மாடுகளை நூற்றிற்கு 25 வீதம் approved cattle breeders-க்கு book value-வில் கொடுப்பது. இதிலே போட்டியிருந்தால் எல்லாவற்றையும் எலத்தில் விற்பது என்பதுதான் முடிவு. அப்படிதான் இதுவும் நடந்திருக்கிறது.

SRI V. BALAKRISHNAN : விற்கப்பட்ட மாடுகளில் மாப்பிள்ளைகளை எத்தனை? சுறக்கும் பசுக்கள் எத்தனை?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : என்னிடமிருக்கும் தகவலில் மாப்பிள்ளைகளை ஒன்றும் இல்லை.

SRI K. VINAYAKAM : Sir, what are the requisite standards of cattle that should be maintained in the farm? What are the defects from which these culled out cattle have been suffering? Is it not a fact that standard cattle that should be maintained by the farm were classified under culled out cattle just to enable them to be sold to some of the people whom this Department wanted to oblige?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : It is not at all correct to say that animals that should be useful to the farm were declared to be culled out. The following is the test that is applied in declaring certain animals as culled out cattle :—

(1) Animals that do not conform to breed characteristics.

(2) Animals that are uneconomical and weak and do not thrive under farm conditions in spite of good management.

[20th December 1956]

(3) Animals that are old in age. Generally 15 years have to be taken as old age.

(4) Animals that are poor milk producers.

(5) Bad breeders that do not respond to proper treatment.

(6) Bulls and cows that are throwing out progenies which are not satisfactory to breed characteristics.

(7) Male stock that are not fit for breeding purposes.

(8) Young stock that are stunted in growth and not fit for rearing further profitably.

(9) Animals that are suffering from incurable diseases.

(10) Animals with deformities.

(11) Animals that are too old and unfit for work purposes.

(12) Young female stock and cows that are not productive.

(13) Animals over and above the maximum strength at the farm have to be disposed of as a necessity under competent orders, though they may not be required to be culled otherwise.

The culling list for each Government Livestock Farm should be prepared by its Superintendent and submitted for verification to the Deputy Director. Then it has to be finally approved by the Director of Animal Husbandary.

SRI M. P. SUBRAMANYAM : 103 காளைகள் விற்கப்படுவதற்கு முன் இந்த ராஜ்யத்தில் யார் யாருக்கெல்லாம் இந்த காளைகள் விற்கப்படும் என்று அறிவிக்கப்பட்டது? அதன் காரணமாக எத்தனை பேர்கள் அவைகளை வாங்க போட்டி போட்டுக்கொண்டு வந்தார்கள்? அப்படி வந்தவர்களில் யார் யாருக்கெல்லாம் கொடுக்கப்பட்டது?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இதைப்பற்றி தனிக் கேள்வி கேட்டால் விடை கொடுக்கப்படும்.

9-10
a.m.

SRI M. KALYANASUNDARAM : Approved Cattle Breeders என்று மந்திரியவர்கள் சொன்னார்கள். அதற்கு ஏதாவது ஜாபிதா வைத்திருக்கிறார்களா? அதில் இந்த சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் யாராவது இருக்கிறார்களா? இந்த சபையிலுள்ள அங்கத்தினர்கள் யாருக்காவது விற்கப்பட்டதா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இந்த சட்ட சபை அங்கத்தினர் ஒருவருக்கு விற்கப்பட்டதாக தகவல் இருக்கிறது. அவர் ஸ்ரீ வி. கே. ராமஸ்வாமி முதலியார்.

SRI M. KALYANASUNDARAM : அவருக்கு எத்தனை மாடுகள் விற்கப்பட்டிருக்கின்றன? என்ன விலைக்கு விற்கப்பட்டது?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இந்த பொது ஏலத்தில் 89 மாடுகள் விற்கப்பட்டன. அப்படி விற்கப்பட்டதில் 13,879 ரூபாய் கிடைத்திருக்கிறது Breeders-க்கு 25 சத விதிகம் கொடுக்கவேண்டுமென்ற உத்தரவுப்படி, இதற்கும் உத்தரவு பெற்று 14 மாடுகள் விற்கப்பட்டன. அதில் 2,920 ரூபாய் வந்திருக்கிறது.

20th December 1956]

SRI S. DAIVASIGAMONEY : If these stud-bulls were sold in public auction simply because there were defects in them or that they were not useful, may I know whether they were sold for the purpose of slaughter? If so, may I know also whether that is in consonance with the policy adopted both by the Central and the State Governments that cow-slaughter should be stopped?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I do not think that these were sold for the purpose of slaughter. These were sold because they were not of any use to the farm.

SRI K. T. RAJU : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த 14 மாடுகளையும் இந்த சபை அங்கத்தினரான வி. கே. ராமசாமி முதலியார் அவர்களுக்கு மாத்திரம்தான் கொடுக்கப்பட்டதா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இந்த ஆண்டில் அப்ரூவ்ட் பிரீடர்ஸ் (approved breeders) களில் அவர் ஒருத்தர்தான் கேட்டு இருந்தார். அதனால்தான் அவருக்கு மாத்திரம் கொடுக்கப் பட்டது.

SRI K. VINAYAKAM : How many heads of cattle were sold to the person under reference—the Member of the Legislative Assembly and what was the rate at which they were sold?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I have already stated that fourteen were sold and the total value at the book value rate came to Rs. 2,920.

SRI K. VINAYAKAM : What is the number of cattle sold to other persons—other than the member of the Assembly—and the amount realised out of the sale?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : This year as I have said 89 animals were sold in public auction and that again fetched Rs. 13,879.

SRI A. RATNAM : இந்த சட்டசபை உறுப்பினருக்கு கொடுக்கப்பட்ட 14 மாடுகளையும் சர்க்கார் எத்தனை ரூபாய்க்கு வாங்கியது? இவைகளை எப்போது வாங்கினார்கள்? எவ்வளவு காலம் கடந்து இது விற்கப்பட்டது?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இந்த மாடுகளை வாங்குவது என்பது கிடையாது. இவை எல்லாம் அந்தப் பண்ணையில் உற்பத்தியானதுதான்.

SRI M. P. SUBRAMANYAM : கனம் உறுப்பினர் ஸ்ரீ வி. கே. ராமசாமி முதலியார் அவர்களுக்கு இந்த மாடுகளை 2,920 ரூபாய்க்கு கொடுக்கப்பட்டது என்று சொல்லப்பட்டது. இது எலத்தில் விடப்பட்டதா அல்லது அவருக்கு மாத்திரம் தனியாக கொடுக்கப்பட்டதா என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : சர்க்கார் உத்தரவு பண்ணையிலுள்ள மாடுகளை வருடத்திற்கு 100-க்கு 25 பாகத்தை அப்ரூவ்ட் பிரீடர்க்கு (approved breeders) கொடுக்கலாம் என்று இருக்கிறது. அதுமாதிரியல்ல, இது விற்கப்படும் என்று பத்திரிகைகளில் விளம்பரம் செய்யப்பட்டிருந்தது. அதற்கப்புறம் இதற்கு இந்த ஒரு பிரீடரிடமிருந்து, எனக்கு கொடுக்கவேண்டும், என்று விண்ணப்பம் வந்தது அதன் பிரகாரம் அவருக்குக் கொடுக்கப்பட்டது.

[20th December 1956]

SRI M. KALYANASUNDARAM : ஒவ்வொரு வருடமும் இதில் நாலில் ஒரு பாகத்தை பிரீட்ஸ்ஸுக்கு கொடுக்கலாம் என்று விதி இருக்கிறதா அல்லது இந்த வருடத்திற்கு மாத்திரம் இந்த விதி பிறப்பிக்கப்பட்டதா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இந்த உத்தரவு ஒவ்வொரு வருடமும் அனுசரிக்கப்பட்டு வருகிறது.

SRI S. DAIVASIGAMONEY : I fail to understand the logic behind the reason given by the Hon. Minister. In one breath he says that these stud-bulls are not fit for breeding purposes. If so how could they have been sold to a person who says that he wants them for breeding purposes? Are there any *bona fides* behind the offer made by him?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The Government have their own standards with reference to their own farms. The animals that did not satisfy the standards were culled out and sold. It is for breeders to choose such of the cattle as are available for sale.

SRI K. V. RAMASWAMI : கடந்த மூன்று, நான்கு வருடங்களாக அப்ரூவ்ட் பிரீடர்களுக்கு (Approved Breeders) மாடுகள் book value விலைக்கு விற்கும்படி உத்திரவுள்ளதாக கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். அப்படியானால் இதற்கு முன்பு யார் யாருக்கு அப்படி விற்கப்பட்டது என்கிற விவரத்தைக் கொடுக்க முடியுமா ?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இதற்கு முன்பும் பல ருக்கும் விற்கப்பட்டிருக்கிறது. அதனுடைய விபரம் இப்பொழுது என்னிடம் இல்லை.

(Sri M. Kalyanasundaram stood in his place.)

DEPUTY SPEAKER : I have allowed sufficient time for this question. Next question.

*Assignment of house-sites at Kannigapuram and
Coronation Nagar*

* 380 Q.—**SRI A. RATNAM :** Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) how long the Harijans at Kannigapuram and Coronation Nagar have been occupying Government lands;

(b) whether the Government have received any proposal from the Corporation of Madras to alienate the lands in favour of the Corporation; and

(c) why these lands (house-sites) have not been assigned to the Harijans?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) The Harijans at Kannigapuram have been in the occupation of the lands therein for the past 15 years. Coronation Nagar is situated in R.S. No. 3830/3 of Tondiarpet. A major portion of this field is occupied by caste Hindus.

20th December 1956]

(b) & (c) The Kannigapuram Colony is in charge of the Harijan Welfare Department and there is no proposal to place the lands therein at the disposal of the Corporation of Madras. As regards Coronation Nagar, the Government have ordered the placing of the entire land there in at the disposal of the Corporation of Madras for being developed and allotted as house-sites to the existing encroachers on the land.

SRI V. R. NAGARAJAN : May I ask the Hon. Minister for Revenue whether it is not the settled policy of this Government to grant freely house-sites to Harijans all over the State and if so whether that policy still stands or has been modified?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : The hon. Member is talking of general things. Here the question is particularly about Kannigapuram and I gave the answer to it.

SRI A. RATNAM : ஸார், சமீபத்தில் சர்க்கார் ஒரு உத்தரவு பிறப்பித்திருக்கிறது. அதாவது சர்க்காருக்கு சொந்தமான நிலங்களை எல்லாம் கார்ப்பரேஷனுக்கும் லீட்டி இம்ப்ரூவ்மெண்ட் டிபர்ஸ்டுக்கும் கொடுத்திருக்கிறது என்று. அதுபோல் காரனேஷன், கன்னிகாபுரம் போன்ற இடங்களில் வீடு வைத்திருப்பவர்களுக்கு சர்க்கார் அந்த பூமியை விட்டுக் கொடுக்குமா என்று கேட்கிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இப்போது பிறப்பித்து இருக்கிற உத்தரவு இதுதான். நான் படித்துக்காட்டினதுதான் அந்த உத்தரவு.

SRI A. RATNAM : கழிந்த 200 ஆண்டு காலமாக ஹரிஜனங்கள் சென்னை நகரிலுள்ள சேரிகளில் வசித்து வருகிறார்கள். இம்மாதிரி 200 ஆண்டுகளாக சேரிகளில் வசிக்கும் ஹரிஜனங்களின் வீட்டு மனை இதுவரை அவர்களுக்கு சொந்தமாக்கப்படவில்லை. சர்க்காரின் உத்தேசப்படி கார்ப்பரேஷனுக்கும் லீட்டி இம்ப்ரூவ்மெண்ட் டிபர்ஸ்டுக்கும் கொடுத்தால் ஜமீன்தார்களைப் போல் வரி வசூலிக்கக்கூடிய நிலைமை வந்து விடும். அம்மாதிரி ஏற்படாமல் இருக்க சர்க்கார் ஹரிஜனங்களுக்கு இந்த நிலங்களை சொந்தமாக, வீட்டுகொடுக்கும் விஷயத்தில் சர்க்காரின் நிலைமை என்ன என்பதை விளக்கம் தரவேண்டுகிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : விளக்கம் இது. சர்க்கார் ரூடைய நிலைமை ஹரிஜனங்களுக்கு ரூல் வசதியாக அவர்களுக்கு வீடு கட்டி கொடுக்கவேண்டும் என்பதுதான். அதற்காகத்தான் கார்ப்பரேஷனுக்கும் சிட்டி இம்ப்ரூவ்மெண்ட் டிபர்ஸ்டுக்கும் மற்ற ஸ்தாபனங்களுக்கும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

SRI A. RATNAM : சென்னை நகரில் வசிக்கக்கூடிய ஐந்து லட்சம் ஜனங்களின் சுகாதாரத்துக்காக எவ்வளவு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதில் ஹரிஜனங்களின் சுகாதாரத்திற்காக எவ்வளவு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இந்த கேள்விக்கு பதில் சொல்ல முன் எச்சரிக்கை வேண்டும்.

SRI V. R. NAGARAJAN : Sir, certain Harijans of Valavanur, South Arcot district, applied for house-sites long ago to the Government and their request has been duly recommended by me. Will the Government consider granting house-sites to them?

[20th December 1956]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir I am aware the hon. Member always switches back to South Arcot whenever any question is put. We are now thinking of a locality within the Corporation limits.

Alangudy-Pathanpatty road in Alangudy taluk

9-20
a.m.

* 381 Q.—**SRI V. BALAKRISHNAN :** Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether Alangudy-Pathanpatty road in Alangudy taluk in Pudukkottai Division of Tiruchirappalli district was constructed under the aegis of Local Development Works;

(b) if so, the cost of the road and the amounts contributed by the people and the Government; and

(c) the distance of the road?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) Yes, Sir.

(b) The cost of the road is Rs. 9,592-5-0 out of which the Government grant and people's contribution are Rs. 4,796-3-0 and Rs. 4,796-2-0 respectively; and

(c) Three miles.

SRI V. BALAKRISHNAN : அந்த ரோடு நீண்ட ரோடாக இருப்பதால் அதை ஆயிரக்கணக்கான கிராம வாசிகள் உபயோகப்படுத்திக் கொண்டு வந்தார்கள். சமீபத்தில் அடித்த புயலின் காரணமாக அந்த ரோடு பாதிக்கப்பட்டிருப்பதால் அந்த ரோடை சார்க்காரே ஏற்றுக்கொண்டு அதை ரிப்பேர் செய்வதற்கு கவிகூர்ந்து முன் வருவார்களா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இந்த விஷயத்தைப்பற்றி கனம் அங்கத்தினர் அவர்களை அங்குள்ள கலெக்டரிடம் தெரிவித்திருக்கிறார். அதன் பேரில் நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது.

Sri Vattudaiya Ayyanar Kaliyammann temple, Ariyakurichi

* 382 Q.—**SRI M. KALYANASUNDARAM** (on behalf of Sri P. Jeevanandam) : Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) whether the Government have received a mahazar from the residents of Sivaganga taluk in Ramanathapuram district in the month of March 1956 or earlier, regarding the appointment of a manager to Sri Vattudaiya Ayyanar Kaliyammann temple of Ariyakurichi, auditing its accounts, etc.; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : (a) Yes. In March 1956.

(b) The administration of the temple is governed by a scheme framed by the High Court in A.S. No. 377 of 1927. As per clause 5 of the scheme, a manager has to be appointed on a salary not exceeding Rs. 50 by the trustees in consultation with the competent authority under the Hindu Religious and Charitable

20th December 1956]

Endowments Act, 1951. The post of manager is vacant as no suitable candidate from Ramanathapuram district is available for appointment. Steps are being taken to appoint a candidate from any other district.

Allegations against the Sub-Inspector of Police attached to Kodumudi Police station

* 383 Q.—SRI K. R. NALLASIVAM: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Sub-Inspector of Police attached to Kodumudi Police station in Coimbatore district was convicted early in 1956 for a criminal offence; and

(b) if so, whether the Public Prosecutor was asked to defend him when he preferred an appeal against his conviction?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) Yes, Sir.

(b) Yes, Sir.

SRI K. R. NALLASIVAM: நீதி ஸ்தலங்களில் போலீஸ் அதிகாரிகளுக்கு அவர் பேரில் வழக்குத் தொடர்ந்தால்—பப்ளிக் பிராசிகூட்டர் ஆஜராகலாமா? அப்படி ஆஜராகலாம் என்றிருந்தால் அது நியாயமாக இருக்க முடியுமா என்பதை கனம் மந்திரி அவர்கள் தெரிவிக்கும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: அந்த உத்தியோகஸ்தர் பேரில் அவருடைய உத்தியோக சம்பந்தமாக வேலை செய்யும்போது ஏற்பட்ட குற்றத்திற்காக ஆஜரானார். உத்தியோக முறையில் காரியங்களைச் செய்யும்போது அவர்கள் பேரில் கேஸ் போட்டதனால் சர்க்கார் அவருக்கு உதவி செய்யவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டது. அப்படி உதவி செய்வதும் சர்க்காருடைய கடமை. இதைக் கருதித்தான் அவருக்கு பப்ளிக் பிராசிகூட்டரை ஆஜராகும்படி சர்க்கார் உத்தரவு போட்டார்கள்.

SRI K. R. VISWANATHAN: May I know what the nature of the criminal offence was?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: The complaint was for offences under sections 448, 427, 355, 323, 342 and 352 for breaking open the house and entering it and committing theft.

SRI M. KALYANASUNDARAM: சர்க்கார் உத்தியோக முறையில் குற்றம் செய்தார்கள் என்று வழக்குத் தொடர்ந்தால் அவர்களுக்கு சர்க்கார் உதவி செய்யவேண்டும் என்ற விதி இருக்கிறது என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார். அதை நானும் ஒத்துக்கொள்கிறேன். அதேமாதிரி மற்ற இலாக்காகளிலும், அதாவது ஹை வேஸ் இலாகா, மராமத்து இலாகா முதலிய இலாகாகளிலும் இப்படிப்பட்ட வழக்குகள் தொடர்ந்தால் அங்கு வேலை செய்யும் உத்தியோகஸ்தர்கள் பேரில் அவர்களை தாக்கி வழக்கு தொடர்ந்தால் அவர்களுக்கும் இப்படிப்பட்ட உதவி சர்க்கார் அளிப்பார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: எந்த எந்த சமயத்தில் எந்த எந்த உதவி கொடுக்கப்படவேண்டும் என்பதற்காக விதிகள் இருக்கின்றன. அதை அனுசரித்துத்தான் உதவிகள் கொடுக்கப்படுகின்றன. ஆனால் கனம் அங்கத்தினர் சொல்லுகிறபடி அந்த அந்த இலாகாவிற்கு விதிகள் இருக்கிறதா என்பதை பரிசீலனை செய்து பார்த்துத்தான் சொல்ல முடியும்.

[20th December 1956]

SRI V. BALAKRISHNAN : அந்த உத்தியோகஸ்தர் குற்றவாளி என்று கோர்ட்டார் அவர்கள் நிரூபித்திருக்கிறபடியால் அவருக்கு பப்ளிக் பிராசிகூட்டர் அமைத்துக் கொடுத்ததற்கான செலவை அந்த உத்தியோகஸ்தரிடமிருந்து வசூல் செய்வார்களா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அவர் செய்தது குற்றம் இல்லை என்று கோர்ட்டார் தீர்ப்புக்கூறி அவரை விடுதலை செய்து விட்டார்கள். அதனால் கனம் அங்கத்தினர் கேட்ட கேள்வி எழவில்லை.

SRI S. DAIVASIGAMONEY : Where Government officials have to be defended in criminal cases, the practice has been to give them legal aid only in the trial courts. But in this case I find the Police Sub-Inspector was given legal aid even after conviction when he preferred an appeal. May I know why such aid was given to him, especially after he was found guilty by a competent authority (a Magistrate) of our own State?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I don't think the Hon. Member is correct. In cases where the Government, after scrutiny, come to the tentative conclusion that the conviction is wrong and that therefore an appeal has got to be preferred, we do give legal aid. This was one of the cases where the Government felt that the conviction was wrong. That was why legal aid was given and the Appellate Court acquitted the officer.

Registration of Handlooms

* 384 Q.—**SRI N. K. PALANISAMY :** Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state with reference to the answer given to question No. 68 on 13th August 1956—

(a) whether the Government have registered all the handlooms in the State; and

(b) if not, when the registration will be completed?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) No, Sir.

(b) The attention of the Member is invited to the answer to clause (a) of question No. 369 put by him on 19th December 1956.

Minor Irrigation Maistries

* 385 Q.—**SRI K. R. VISWANATHAN :** Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether there was any proposal to change the designation of the Minor Irrigation Maistries from "Minor Irrigation Maistries" into "Minor Irrigation Inspectors or Gumastas" just as in the case of Road Maistries; and

(b) if so, the decision taken on that proposal?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

20th December 1956]

SRI K. R. VISWANATHAN : In view of the fact that the Association of Minor Irrigation Maistries has represented that the designation should be changed to Minor Irrigation Inspectors or Gumastas, will the Government consider the desirability of changing the designation?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : My answer to clause (a) was 'No, Sir'. They are now called Maistries and the hon. Member's intention is to change it into Inspectors. That will not make any difference in the quality of the work, I suppose.

SRI K. VINAYAKAM : So long as the change of designation does not involve any financial implications, what valid objection can the Government have to satisfying their psychological aspect?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Whatever may be merits of this particular question, I prefer old names because they carry with them a certain amount of tradition.

Houses for Harijans of the Pudukkottai Division

* 386 Q.—**SRI V. BALAKRISHNAN :** Will the Hon. the Minister for Religious Endowments and Transport be pleased to state—

(a) whether it is a fact that two hundred houses have been built and given to the Harijans of the Pudukkottai Division in Tiruchirappalli district free of cost;

(b) if so, the places at which they were built and the persons selected for the free grant; and

(c) the principle on which selection for the allotment has been made?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : (a) No, Sir.

(b) & (c) Do not arise.

SRI V. BALAKRISHNAN : இந்த திட்டத்தின் மூலமாக தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கும், ஹரிஜனங்களுக்கும் வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்கவேண்டும் என்று இருக்கிறது. அது அமுலில் இருக்கிறதா? அப்படி இருந்தால் அந்த திட்டம் என்ன?

THE HON. SRI B. PARAMESWARAN : புயல் நிவாரணத்திற்காக ஒதுக்கப்பட்ட தொகையில் 200 வீடுகள் புதுக்கோட்டை மாவட்டத்தில் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இரண்டு வீடுகள் ஏறக்குறைய ரூ. 1,150-ல் கட்ட வேண்டும் என்று உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்கள். அது போக ஹரிஜனங்களுக்கு வீடுகள் கட்டுவதற்கு மத்திய அரசாங்கத்தின் உதவி பெற்றுக் கொண்டு 17 லட்சம், 50 ஆயிரம் ரூபாயில் வீடுகள் கட்டுவதற்கு திட்டமிட்டிருக்கிறார்கள். அதன்மூலம் ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் எவ்வளவு வீடுகள் கட்டமுடியும் என்று கலெக்டர் மூலமாக தகவல் கேட்டிருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றிய ஆலோசனையும் கேட்டிருக்கிறார்கள். அதன்பிறகு துரிதமாக வீடுகள் கட்டுவதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள உத்தரவு பிறப்பிக்கப்படும்.

[20th December 1956]

*Grant for Sports Activities of the Non-Gazetted Officers in
Madras City*

* 387 Q.—SRI N. K. PALANISAMY : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether it is a fact that the Government have given a grant of Rs. 500 for sporting activities of the Non-Gazetted Officers in the Madras City for the year 1955?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Yes. A recurring grant of Rs. 500 per annum has been sanctioned from 1955.

SRI S. DAIVASIGAMONEY : The term 'sporting activities' used in the question is very wide in its connotation. What do the Government mean by the 'sporting activities' of the Non-Gazetted Officers?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The question as to what that term connotes should be put to the Member who has put the question. My answer relates to sports activities.

SRI N. K. PALANISAMY : Will the same facility be extended to the Non-Gazetted Officers in the district and taluk centres?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I think it is being extended to the various departments. For example, there are the District Revenue Sports now. It is the intention of the Government to provide this facility to the Non-Gazetted Officers.

SRI S. RAMALINGAM : ஸார், இப்பொழுது சர்க்கார் கொடுத்திருக்கும் சலுகை இல்லாக்களில் ரிவினியூ இலாக்காக்களில் வேலை செய்யும் கெஜட் பதிவிலலாத உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும் அளிக்கப்படுகிறதா? மற்ற இலாக்காக்களில் வேலை செய்யும் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும் இந்த சலுகையை அளிக்க சர்க்கார் உத்தரவு அனுப்பிப்பார்களா? அல்லது இருக்கும் க்ளப்களில் அவர்களையும் சேர்த்துக்கொண்டு விளையாட்டுகளில் அவர்களையும் பங்கெடுத்துக்கொள்ள சந்தர்ப்பம் அளிப்பார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அவர்களேதான் ஏற்பாடுகள் செய்துகொள்ளவேண்டும். ரிவினியூ, டிபார்ட்மெண்டில் அவர்களே ஏற்பாடு செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். மற்ற இலாக்காவிலுள்ளவர்களும் அதேமாதிரி செய்துகொண்டால் அவர்களுக்கும் வேண்டிய வசதிகளைச் செய்துகொடுக்க முடியும். தாங்களே ஏற்பாடு செய்துகொண்டு வசதிகளைச் செய்துகொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டால் சர்க்கார் அதற்கு வேண்டிய வசதியைக் செய்துகொடுக்கும்.

9-30
a.m.

SRI V. R. NAGARAJAN : Do these sports activities include in-door games like playing cards and carrom?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : These are sports activities like athletic activities and other games for which competitions are held and then prizes awarded annually.

SRI S. DAIVASIGAMONEY : The Non-Gazetted Officers are scattered all over the State. If a sum of Rs. 500 has been granted for sports activities, may I know to which club or institution this amount has been given?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The hon. Member will please read the main question. The amount relates to Madras City.

DEPUTY SPEAKER : Question are over.

20th December 1956]

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—ANNOUNCEMENTS BY THE DEPUTY SPEAKER.

(1) MESSAGE FROM THE GOVERNOR.

DEPUTY SPEAKER : I have to announce to the House the following message received from the Governor, dated 19th December 1956 :—

“ In pursuance of Article 207, Clause (3), of the Constitution of India, I, A. J. John, Governor of Madras, hereby recommend to the Madras Legislative Assembly the consideration of the Madras Electricity Supply Control (Temporary Powers) Bill, 1956.”

(2) ELECTION OF THREE MEMBERS TO THE COMMITTEE ON ESTIMATES.

DEPUTY SPEAKER : I have to announce to the House that the following three members were duly nominated for the election of three members of the Madras Legislative Assembly to the Committee on Estimates :—

“ (1) Sri H. M. Jagannatham.

(2) Sri S. Daivasigamoney.

(3) Sri P. Jeevanandam.”

As the number of candidates validly nominated is equal to the number of vacancies to be filled, viz., three, I hereby declare them to have been duly elected to the Committee on Estimates.

(3) ELECTION OF FIVE MEMBERS TO THE COMMITTEE ON PUBLIC ACCOUNTS.

DEPUTY SPEAKER : I have to announce to the House that the following five members were duly nominated for the election of five members of the Madras Legislative Assembly to the Committee on Public Accounts :—

“ (1) Sri M. Kalyanasundaram.

(2) „ S. Swayamprakasam.

(3) „ K. Aranganathan.

(4) „ S. C. C. Anthony Pillai.

(5) „ A. K. Masilamani Chettiar.”

As the number of candidates validly nominated is equal to the number of vacancies to be filled, viz., five, I hereby declare them to have been duly elected to the Committee on Public Accounts.

Under rule 172 of the Madras Assembly Rules, I nominate Sri S. Swayamprakasam to be the Chairman of the Committee.

[20th December 1956]

(4) NOMINATION OF CHAIRMAN OF THE COMMITTEE ON
SUBORDINATE LEGISLATION.

DEPUTY SPEAKER : As the office of the Chairman of the Committee on Subordinate Legislation has become vacant in view of Sri S. S. Kolkebail ceasing to be a Member of this Assembly with effect from 1st November 1956, under Rule 197 of the Madras Assembly Rules, I hereby nominate Sri V. Gopala Goundar to be the Chairman of that Committee.

III.—GOVERNMENT MOTIONS.

- (1) AMENDMENTS TO THE RULES UNDER SECTION CZ (1) OF THE MADRAS ESTATES (ABOLITION AND CONVERSION INTO RYOTWARI) ACT, 1948 (MADRAS ACT XXVI OF 1948).

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, I move—

“ That the following draft amendment to the rules published with Revenue Department notification, dated the 21st December 1949, at pages 397–398 of the Rules Supplement to Part I of the *Fort St. George Gazette*, dated the 27th December 1949, which it is proposed to make in exercise of the powers conferred by section 40 (1) of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948 (Madras Act XXVI of 1948), be approved :—

DRAFT AMENDMENT.

In rule 3 of the said rules the following proviso shall be added at the end, viz. :—

‘ Provided that where the amount of total compensation stands altered as a result of any order under section 39 of the Act or otherwise, after the payment or payments referred to have been made, the amount or the amounts of any deficiency in the payment or payments already made may be paid at any time and as soon as may be after the said alteration, and the amount or amounts of any excess in the payment or payments already made by way of deposit under rule 5 may be withdrawn at any time and as soon as may be after the said alteration.’ ”

Sir, under rule 3 of the rules issued under section 40 (1) of the Abolition Act, the compensation in respect of an estate, where it is payable in one lump sum and the first instalment of the compensation where it is payable in instalments, shall be paid not later than nine months from the date on which settlement operations in respect of the estates are completed or where the date is earlier than the date of the expiry of the three fasli years referred to in section 30 or 34 of the Act, as the case may be, not later than 9 months from the latter date. There is no provision in the rules by which, after the expiry of this period, any alterations in the compensation amount already deposited by way of additional deposits or withdrawal can be made. But circumstances may arise necessitating alteration of the compensation amount subsequent to its deposit with the tribunal. The Director of Settlements has suggested that a proviso may be added under

AMENDMENTS TO THE RULES UNDER SECTION 40 (1) OF THE 251
MADRAS ESTATES (ABOLITION AND CONVERSION INTO RYOTWARI)
ACT, 1948 (MADRAS ACT XXVI OF 1948)

20th December 1956] [Sri M. A. Manickavelu]

rule 3 so as to enable him to make additional deposits or withdraw excess amounts already deposited as a result of alterations in the compensation amount which may take place subsequent to its deposit. The Board of Revenue has recommended adoption of the amendment as it will resolve the difficulty in giving effect to appellate or revisional decisions subsequent to the deposit of the compensation. Provision has been made in the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) (Amendment) Bill, 1956, investing the power with the Board to revise its own order under sub-section 5 or 6 of section 39 of the Act if it is of opinion that the said order is vitiated by an error in the decision on a point of law or by mistake. The Bill has been passed by both the Houses of the Legislature and is awaiting the assent of the President. As there is not sufficient time to wait till the President's assent is received and the Bill becomes law, and then to give notice of motion regarding this amendment and introduce it in the legislature and get its approval, no reference has been made in the draft amendment to the provisions in the Bill recently passed.

The motion was put and carried and the amendment was approved.

(2) AMENDMENT TO SCHEDULE IV OF THE MADRAS DISTRICT
MUNICIPALITIES ACT, 1920 (MADRAS ACT V OF 1920).

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, I move—

“Whereas the Government of Madras have directed that, with effect from the school-year 1955-56, all poor pupils (whose parents' or guardians' annual gross income does not exceed Rs. 1,200) be exempted from the payment of school fees in elementary and secondary schools up to and inclusive of Forms III and that the fee income lost by the managements of schools be made good to them in full from the State Funds;

And whereas it is considered that the remission of school fees which may be granted under rule 51 in Schedule IV to the Madras District Municipalities Act, 1920, (Madras Act V of 1920), should be restricted to cases of poor pupils studying in Forms IV, V and VI in secondary schools under municipal councils;

Now, therefore, in pursuance of section 305-A of the Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920), this Assembly hereby approves the following draft rule, proposed to be made by the Governor of Madras under section 305, sub-section (1) of the said Act for amending Schedule IV to the said Act:—

DRAFT RULE.

IN Schedule IV to the said Act for the second proviso to sub-rule (1) of rule 51, the following proviso shall be substituted, namely:—

‘Provided further that the council may remit the whole or part of the fees of poor pupils in its secondary school or schools, in accordance with the provisions contained in rule 32 of the Grant-in-Aid Code.’”

[Sri C. Subramaniam] [20th December 1956]

9-40 Sir, the resolution itself is self-explanatory. Formerly
a.m. Municipal Councils were permitted to grant remission of fees to a certain percentage from Forms I to VI. But now under the general order passed all poor students from I to III forms get the remission. Therefore, there is no necessity for a rule permitting Municipal Councils to remit fees up to a certain percentage of the poor students studying in the schools. Every one gets the remission. That is why the rule is being amended that this concession will be applicable only to Forms IV, V and VI.

DEPUTY SPEAKER: Motion moved—

“Whereas the Government of Madras have directed that, with effect from the school-year 1955-56, all poor pupils (whose parents' or guardians' annual gross income does not exceed Rs. 1,200) be exempted from the payment of school fees in elementary and secondary schools up to and inclusive of Form III and that the fee income lost by the managements of schools be made good to them in full from the State Funds;

And whereas it is considered that the remission of school fees which may be granted under rule 51 in Schedule IV to the Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920), should be restricted to cases of poor pupils studying in Forms IV, V and VI in secondary schools under municipal councils;

Now, therefore, in pursuance of section 305-A of the Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920), this Assembly hereby approves the following draft rule, proposed to be made by the Governor of Madras under section 305, sub-section (1) of the said Act for amending Schedule IV to the said Act:—

DRAFT RULE.

In Schedule IV to the said Act, for the second proviso to sub-rule (1) of rule 51, the following proviso shall be substituted, namely:—

‘Provided further that the council may remit the whole or part of the fees of poor pupils in its secondary school or schools, in accordance with the provisions contained in rule 32 of the Grant-in-Aid Code.’ ”

9-42 SRI M. KALYANASUNDARAM : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே,
a.m. இந்தத் திருத்தத்தைக் கொண்டு வருவதற்கு எனக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. இந்தத் திருத்தத்தை நிறைவேற்று வதற்கு முன்னதாக சில விஷயங்களை சர்க்காருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று விரும்புகிறேன். அப்படிக் கொண்டு வரும்போது இரண்டொரு வார்த்தைகளைச் சொல்லவும் விரும்புகிறேன். இப்பொழுது மூன்றாவது படியும் வரையில் படிக்கக் கூடிய ஏழை மாணவர்களுக்கு கல்வியில் சம்பளச் சலுகைக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஹையர் எலிமென்டரி ஸ்கூல் படித்து விட்டு ஹைஸ்கூலில் சேரக் கூடிய மாணவர்கள் அப்படியே ஏழாவது ஸ்டான்டர்ட் பாஸ் பண்ணினாலும் கூட அங்கே போய் நாலாவது பாரத்தில் சேர முடியவில்லை. அங்கே இருக்கக் கூடிய ஹைஸ்கூலில் இடம் இல்லாத காரணத்தாலோ அல்லது சம்பளம் இல்லாத காரணத்தாலோ அந்த மாணவர்களை அங்கு சேர்த்துக்கொள்வது இல்லை. அவர்களை தவறி விட்டதாக அதாவது அவர்கள் பாஸ் செய்ய வில்லை என்ற காரணத்திற்காக அவர்களை ஆறுவது வகுப்பில் சேர்த்துக்கொள்வது இல்லை. எலிமென்டரி ஸ்கூல்களில் படித்துவிட்டு ஹைஸ்கூல்களில் சேர வேண்டும் என்று சொன்னால்

20th December 1956] [Sri M. Kalyanasundaram]

அவர்களை நாலாவது படிவத்தில் சேர்த்துக்கொள்ளாமல் இருப்பதோடு மாண்வர்களை இரண்டாவது படிவம் அல்லது மூன்றாவது படிவத்தில்தான் சேர்த்துக் கொள்ளுகிறார்கள். அப்படி இரண்டாவது படிவத்தில் சேர்த்துக் கொள்ளும்போது அவர்கள் இரண்டு வருஷங்கள் தவறி விட்டதாகவும் அதாவது இரண்டு வருஷங்களுக்கு அவர்களுக்கு பிரமோஷன் கிடைக்கவில்லை என்று கருதி சர்க்கார் கொடுத்திருக்கும் சம்பளச் சலுகையை அவர்களுக்குக் கொடுக்க அந்தப் பள்ளிக்கூட நிர்வாகிகள் மறுத்து விடுகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட விஷயங்கள் பல என்னுடைய கவனத்திற்கு வந்திருக்கிறது. இதனால் அதிகப்படியான ஷரிஜனங்களும் பிற்பட்ட இனத் தவர்களும் தான் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஹெஸ்கூலில் சேரவேண்டுமென்ற ஆவலுடன் அவர்கள் சேர்ந்து விடுகிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் இந்தச் சலுகையை பெறமுடியாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். குறைந்த பட்சம் ஹரிஜன வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் பிற்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் இந்தச் சலுகை கிடைக்கும்படியாக செய்ய வேண்டும். ஒரு வருஷம் தவறி விட்டாலும் அவர்களுக்கு இந்தச் சலுகை இருக்கும்படியாக விதி இருக்க வேண்டும். அப்பொழுதுதான் கொடுக்கப்பட வசதியை அவர்களால் பெற முடியும். இப்பொழுதுள்ள விதிகளைப் பார்த்தால் ஹரிஜன மாண்வர்களுக்கும் பிற்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்த மாணவர்களுக்கும் இந்தச் சலுகை இல்லாமல் போய்விடும்போல் இருக்கிறது. அதனால் இந்த விதியை ஹரிஜனங்கள், பிற்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு மட்டிலாவது மாற்றி அமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இப்பொழுது ஒரு வருஷம் தவறி விட்டால் சம்பளம் கட்ட வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அந்த விதியையும் மாற்றி அமைத்து அவர்களும் அரைச் சம்பளம் கட்ட வேண்டும் என்று விதியை திருத்தி அமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்த விஷயத்தில் சர்க்கார் தலையிட்டு மாணவர்கள் இரண்டாவது அல்லது மூன்றாவது படிவத்தில் ஹெஸ்கூலில் சேரும்போது அவர்கள் தவறினவர்களுக்குக் கருதக்கூடாது என்று விதியை திருத்தி அமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இதை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சர்க்காருடைய கவனத்திற்குக்கொண்டு வரும்புகிறேன்.

SRI V. R. NAGARAJAN : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தத் தீர்மானத்தை நான் பூராவும் ஆதரிக்கிறேன். ஆனால் இதில் வருமானம் ரூ. 1,200 என்று ஒரு வரையறை வைத்திருக்கிறார்கள். அதை நான் ஆட்சேபிக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. இந்த ரூ. 1,200 என்பதை பல வருஷங்களுக்கு முன்னதாக ஒரு பெரிய தொகையாகக் கருதலாம். ஆனால் இப்பொழுது நம்முடைய நாட்டின் பொருளாதார நிலைமையை கவனித்தால் இது அவ்வளவு பெரிய தொகையல்ல. எவ்வளவோ பெற்றோர்கள் இப்பொழுதுள்ள நிலைமையிலேயே ரொம்பவும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்பொழுதே சம்பளம் 105 அல்லது 110 வாங்கினாலே அதாவது 100-க்கு மேல் ஒரு ரூபாய் அதிகமாக சம்பளம் வாங்கினாலும் அவர்களுடைய குழந்தைகளுக்கு இந்தச் சலுகை இல்லாமல் போய்விடுவதால் அந்தப் பெற்றோர்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். நாம் அவர்களுக்கு என்று அளிக்கும் சலுகை அவர்களுக்கு எந்த விதத்திலும் பிரயோசனம் இல்லாமல் போய்விடுகிறது. இப்படி பெற்றோர்கள் நம் நாட்டில் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருப்பதை சர்க்கார் பார்த்திருக்கலாம். குறிப்பாக அந்தப் பெற்றோர்கள் என்னிடம் சேரில் வந்துகூட சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகையால் இப்பொழுது ரூ. 1,200 என்றிருப்பதை இன்னும் அதிகமாக்க வேண்டும் என்று சர்க்காரை நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மாதம் ஒன்றுக்கு வருவாய் ரூ. 150 என்று வைத்தால் நலமாக இருக்கும். அல்லது வருஷ வருவாய் ரூ. 1,800 என்று வைக்கலாம் என்று தோன்றுகிறது. அப்படி தொகையை அதிகப்படுத்தி வைத்தால் அதனால் பல பேர்களுக்கு பிரயோசனமாக இருக்கும். பல எழைகள் அதனால் பலனடைவார்கள் என்பதை சொல்லிக் கொண்டு அதன்படி இந்த திருத்தத்தை மாற்றி அதற்கு வேண்டிய ஒரு ஜி.ஓ. வையும் சர்க்கார் பிரப்பிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு இந்த தீர்மானத்தை ஆதரிக்கிறேன்.

[20th December 1956]

SRI A. RATNAM: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, சர்க்கார் தரப்பில் இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வருவதை நான் வரவேற்பதுடன் சில வார்த்தைகளை சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொண்டால் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கும் பிற்பட்ட மக்களுக்கும் அமோகமான சலுகை செய்ததாகும். இப்பொழுது gross income என்று வைத்திருக்கிறார்கள். அதாவது அவர்களுடைய வருமானம், பஞ்சப்படி, வீட்டு அலவன்ஸ் இன்னும் மற்ற அலவன்சும் அதில் சேர்ந்ததாகும் என்று சொல்லுகிறார்கள். இந்த அலவன்சுகளுடன் சம்பளமும் சேர்ந்து அவர்கள் ரூ. 100 சம்பாதித்தால் அவர்களுக்கு, ஹரிஜனங்களாக இருந்தாலும் சரி, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களாக இருந்தாலும் சரி, அவர்கள் ரூ. 1,200க்குமேல் வருமானம் வரக்கூடியவர்களாகக் கருதி அவர்களுக்கு இந்தச் சலுகையைக் காட்டுவது இல்லை. இந்த நிலைமையில் இப்பொழுது ஆயிரம் ஹரிஜன ஏழை மக்கள் சம்பளம் கொடுத்து படித்து வருகிறார்கள். இதை நான் சர்க்காருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். மத்திய சர்க்காரில் வேலை செய்யக் கூடிய ஊழியர்கள் ஏறக்குறைய ரூ. 100 அல்லது அதற்குமேல் கூட சம்பளம் வாங்குகிறார்கள். சாதாரணமாக ரயில்வேக்களில் வேலை செய்யக்கூடியவர்களுடைய குறைந்ததை காட்டி பாடசாலைகளில் படிக்கும்போது சம்பளம் கட்டித்தான் படித்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். இதை நாம் கண்காணிப்பார்க்கிறோம். பெரம்பூர், அரக்கோணம் முதலிய இடங்களில் பார்த்தால் இது நன்றாகத் தெரிய வரும். இதைப்பற்றி சர்க்காருக்கு நூற்றுக்கணக்கான மனுக்கள் வந்திருக்கின்றன. அவைகளுடைய காபியையும் என்னக் அனுப்பிறார்கள் அவைகளையும் நான் சர்க்காருக்கு அனுப்பியிருக்கிறேன். அவர்களுக்கும் வருவாய் 100 என்று இருந்தால் ஹரிஜனங்களுக்கும் ஏழை பொது ஜன மக்களுக்கும் நன்மை செய்வதாக ஆகாது. நன்மை செய்ததாகவும் கருத முடியாது. மக்களுக்கு உண்மையில் சலுகைகள் காட்ட வேண்டுமென்றிருந்தால் எல்லா மக்களுக்கும் அது கிடைக்கும்படியாக இருக்க வேண்டும். இதைப்பற்றி ஹரிஜன் வெல்பேர் ஆபீசருக்கு எழுதியும் அவர் இன்னும் எந்த நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொண்டதாகத் தெரியவில்லை. ஏழை ஹரிஜன மக்கள் இன்று வரையிலும் சம்பளம் கொடுத்துத்தான் படித்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். ரூ. 100-க்கு குறைவாக சம்பளம் வாங்கக்கூடியவர்கள் சென்னை ராஜ்யத்தில்தான் இருக்கிறார்கள். மத்திய அரசாங்கத்தில் வேலை பார்க்கிறவர்களுக்கும் இந்தச் சலுகையைக் காட்டவேண்டும். ரூ. 1,200 என்று இல்லாமல் அதாவது gross income ரூ. 1,200 என்று இல்லாமல் அவர்களுடைய சம்பளம் மட்டும் ரூ. 1,200 என்று இருக்க வேண்டும். பஞ்சப்படி முதலியவைகளை இதில் சேர்த்துக் கொள்ளக்கூடாது. அப்படிச் செய்தால் ஹரிஜன மக்களுக்கும் பிற்பட்ட இனத்தவர்களுக்கும் நாம் நன்மை செய்வதாக ஆகும்.

நம்முடைய ராஜ்யத்தில் கல்வியானது மிகவும் கேவலமான நிலைமையில் இருக்கிறது. ஆரம்பப் பாடசாலைகளிலும் எந்த ஸ்தாபனங்கள் நடத்தும் பாடசாலைகளிலும் ஆங்கிலம் அதிகமாக கற்றுக் கொடுப்பது கிடையாது. ஆங்கிலம் படித்தால்தான் உயர்தர பாடசாலைகளில் அவர்கள் சேரலாம் என்றிருக்கிறது. அதனால் ஏழை மாணவர்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அப்படி இல்லாவிட்டால் அவர்கள் முன்றருவது படிவத்தில் தவறி விட்டதாகக் கருதி அவர்கள் மீண்டும் முன்றருவது படிவம் படிக்க வேண்டும் என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். அதனால் ஆரம்பக் கல்வி உயர்தரக் கல்வி மத்தியதரக் கல்வி எல்லாப் பாடசாலைகளிலும் ஒரே மாதிரியாக இருக்க வேண்டும். அதன்படி நமது ராஜ்யத்தில் கல்வி நிலைமையை சீர்திருத்தம் செய்ய வேண்டும். அப்படி சீர்திருத்தம் செய்வதற்கு சர்க்கார் உடனடியாக முன் வரவேண்டும். கிராஸ் வருவாயை ரூபாய் 1,200 என்று வைத்துக் கொள்ளாமல் சம்பளம் மட்டும் ரூ. 1,200 என்று வைத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்றும் வரம்பை இன்னும் அதிகமாக உயர்த்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இத்துடன் முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

***SRI K. R. VISWANATHAN:** கனம் உதவி அவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தத் திருத்தத்தை ஆதரிக்கையில், சில விஷயங்களை சர்க்காரின் கவனத்திற்கு கொண்டு வர விரும்புகிறேன். சர்க்கார் பிற்பட்ட மக்களுக்கு

20th December 1956]

[Sri K. R. Viswanathan]

எத்தனையோ நன்மைகளைச் செய்யவேண்டுமென்று விரும்பி பலவிதச் சலுகைகளை அளித்திருந்தாலும் கூட, நடைமுறையில் அவைகளைப் பெறுவதில் பலவித இடையூறுகள் ஏற்படுகின்றன. பிற்பட்ட மக்கள் அரைச் சம்பளச் சலுகையைப் பெறுவதற்குள் மிகவும் அவதி அடைகிறார்கள். உதாரணமாக, ஜில்லா போர்டு உயர் நிலைப் பள்ளிகளில் படிக்கும் பிற்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்த மாணவர்கள் அரைச் சம்பளச் சலுகையைப் பெறத் தாங்கள் பிற்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள், ஏழைகள் என்று தாசில்தார் முதலியவர்களிடமிருந்து சான்றிதழ் கொண்டுவந்தாலும் கூட, அங்கிருக்கும் தலைமை ஆசிரியர்கள் அந்த சான்றிதழ்களை ஜில்லா போர்டு தலைவருக்கோ அல்லது மற்ற உயர்தர அதிகாரிகளுக்கோ அனுப்பி, அவர்களுடைய அனுமதி கிடைத்த பிறகுதான், சம்பளச் சலுகையைப் பெற முடிகிறது. அது வரையிலும் அவர்களிடமிருந்து முழுச் சம்பளமே வசூலிக்கப்படுகிறது. அம்மாதிரி முழுச் சம்பளம் ஆண்டு முழுவதும் வசூலிக்கப்படுகிறது. இவ்வாறு பிற்பட்ட மக்களுக்குச் சலுகை அளிக்கப்பட்டிருந்தாலும்கூட தலைமை ஆசிரியர்களும், உதவி பெறும் உயர் நிலைப்பள்ளி ஆசிரியர்களும் அந்தச் சலுகை கிடைக்கவொட்டாமல் தடுக்கிறார்கள். ஆகவே, பிற்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்த மாணவர்கள், பள்ளிகளில் சேரும்போது அரைச் சம்பளச் சலுகைக்கான சான்றுகளைக் கொண்டுவந்தால், அவர்களுக்கு ஆரம்பித்திலிருந்து சலுகையை அளிக்க வேண்டுமென்று சர்க்கார் ஒரு உத்திரவைப் பள்ளிக்கூடங்களுக்கு அனுப்பவேண்டும்.

தவிர, சம்பளச் சலுகைக்காக நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கும் குறைந்தபட்ச வருமான வரம்பை ரூ. 1,200லிருந்து ரூ. 1,800 அல்லது ரூ. 2,000 ஆக உயர்த்தவேண்டும். வாழ்க்கைச் செலவு அதிகரித்த வண்ணமிருக்கும் இக்காலத்தில் வாழ்க்கைச் செலவு போக எஞ்சியுள்ள வருமானம் மிகவும் குறைவாகியிருக்கும். ஆகவே ரூ. 1,200 என்றிருக்கும் வரம்பை, ரூ. 2,000 ஆக உயர்த்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரிக்கிறேன்.

SRI K. VINAYAKAM : Mr. Deputy Speaker, Sir, while welcoming this amendment to Schedule IV of the Madras District Municipalities Act, 1920, I wish to make out a small point for the consideration of the Hon. Minister.

SRI V. BALAKRISHNAN : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, ஒரு ஏழுமூக்குப் பிரச்சினையைக்கிளப்ப விரும்புகிறேன். கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ விநாயகம் அங்கிலத்தில் பேசுகிறார்.

DEPUTY SPEAKER : That is not a point of order. It is left to the hon. Member to speak in any language he likes. He can speak in Telugu also.

SRI K. VINAYAKAM : Due to the concession shown to the poor people studying in the schools, the Government seem to have. Some hon. members : கனம் அங்கத்தினர் தமிழில் பேசவேண்டும்.

DEPUTY SPEAKER : Hon. Members should not interrupt when the hon. Member is speaking.

SRI K. VINAYAKAM : The Government have come to the aid of the poor people studying in the schools by giving concessions but they have made it clear that the fees lost by the school is made good by the concessions in full. Now the managements are feeling that a very small amount is granted by the Government, with the result that the schools could not be run economically. This aspect of the matter has got to be considered by the

[Sri K. Vinayakam] [20th December 1956]

Government. In addition, now that this concession should be granted to the pupils studying in municipal schools, may I know whether the Government are going to give the same kind of aid to Municipalities or District Boards which run these schools or are they going to make Municipalities and District Boards to bear the loss sustained by them for such kind of concession allowed to the students.

*SRI P. RANGASWAMI REDDIAR: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, ஆறுவது படிவம் வரை படிக்கிற எல்லா மாணவர்களுக்கும் சம்பளச் சலுகை உண்டு என்று இருக்கும்பொழுது, சில குழப்பங்கள் இருக்கத்தான் செய்யும். கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ விஸ்வநாதன் ரூ. 1,200 வருமான வரம்பை ரூ. 2,000-ஆக உயர்த்த வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். சமர்ப் 1½ ஆண்டுகளுக்கு முன்பு நான் காரைக்குடிக்கு சென்றிருந்தபொழுது ஒரு தகவல் கிடைத்தது. அதை நிதி அமைச்சர் அவருக்கும் தெரிவித்து எழுதியிருக்கிறேன். மூன்று ஆண்டுகளாக குழந்தைகளை படிக்கவைத்து குடும்பம் நடத்தும் ஒரு தாயிக்கு வருஷவருமானம் ரூ. 1,300 கிடைக்கிறது. அதே சமயத்தில் 1,100 ரூ. வருஷ வருமானம் பெறும் ஒரு ஆண் உத்தியோகஸ்தர் ஒரே ஒரு பையனை படிக்கவைத்துக் கொண்டு கல்விச்சலுகை பெறுகிறார். ஆனால் மூன்று குழந்தைகளை படிக்க வைக்கும் அத்தாயிக்கு வருஷ வருமானம் ரூ. 1,300-ஆக இருப்பதில் சலுகை கிடைப்பாது. "Exceptions cannot make a rule"—விதிவிலக்குகள் Rule ஆகமாட்டா. மேலேசொன்ன உதாரணத்தில் யார் அதிக அளவுக்கு ஏழை என்று நிர்ணயிக்க முடியாது. இந்த மாதிரி விதிகள் இருக்கிறவரையில் ஒரு சிலருக்கு கஷ்டமாகத்தான் இருக்கும். சலுகை கொடுப்பது அதிகப்படியாக இருக்கிறது என்றாகுபட்ச சிலர் கருதலாம். ஆகவே அப்படியே இந்த திருத்தம் இருக்கலாம் என்று சொல்லி இதை ஆதரிக்கிறேன்.

SRI P. G. MANICKAM: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த திருத்தத்தை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். ரூ. 1,200-க்கு மேற்பட்ட வருமானம் பெறுகிற ஹரிஜனங்களில் ஒரு சிலர்தான் இரண்டு பாதிக்கப்படுவார்கள் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அவர்கள் படித்தவர்கள்தான். உதாரணமாக ரூ. 1,200 வருமானமுள்ள ஹரிஜன குடும்பங்களில் உள்ளவர்கள் உபாத்தியாயராகவோ, அல்லது குமாஸ்தாவாகவோ இருக்கிறார்கள். சில குடும்பங்களில் புருஷன், மனைவி இருவருமே உத்தியோகத்தில் இருக்கலாம். அவர்களுக்கு நாலேந்து குழந்தைகள் இருக்கலாம். மாதம் ரூபாய் 100-க்கு மேல் வருமானம் வந்தபோதிலும்கூட, நாலேந்து குழந்தைகளை சம்பளம் செலுத்தி படிக்க வைப்பது என்றால் மிகவும் கஷ்டமாகத்தானிருக்கும். இப்படிப்பட்ட நிலைமை இன்று பல ஹரிஜனக் குடும்பங்களில் நிலவி வருகிறது. ஆகவே வருமான வரம்பை ரூ. 2,000-ஆக உயர்த்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

*SRI A. VELU: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நான் இந்த திருத்தத்தை ஆதரிக்கிறேன். எதிர்க்கட்சி உபதலைவர் சொல்லிவிட்டதை கனம் நிதி அமைச்சர் கருத்தில் கொண்டு, ஜில்லா டோர்டு பள்ளிக்கூடங்களுக்கும், நகர சபை பள்ளிக்கூடங்களுக்கும் உத்தரவை பிறப்பிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்வதோடு, இப்போது உயர் நிலைப் பள்ளியில் படிக்கும் மாணவர்களுக்கு 3-வது படிவம் வரையில் ஒரு தடவை பரீட்சையித் தவறி இருந்தாலும் அல்லது நான்காவது படிவம் முதல் ஆறுவது படிவம் வரை ஒரு தடவை தவறியிருந்தாலும், சம்பளமின்றி படிக்க விதி அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் உயர் நிலை ஆரம்பப் பள்ளிகளிலிருந்து ஆங்கிலத்தைப் பரீட்சைக்கு எடுத்து E.S.L.C. தேறியவர்களை மட்டுமே நாலாவது படிவத்தில் சேர்த்துக்கொள்ளுகிறார்கள். தமிழில் மாதிரித் தேறியவர்களை, மூன்றுவது படிவத்தில் சேர்க்காமல் கீழ் வகுப்புகளில் சேர்க்கப்படுவதால் சம்பள சலுகை கிடைப்பதில்லை.

[Sri A. Velu] [20th December 1956]

ஆகவே உயர்நிலை ஆரம்பப் பள்ளிகளிலிருந்து வந்து ஒரு வகுப்பு குறைத்து சேர்த்துக்கொள்பவர்களுக்கும் விதி விலக்கு செய்யக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

Sri C. KANDASAMY : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த திருத்தத்தைப்பற்றி நான் அதிகம் பேச விரும்பவில்லை. ஜில்லா போர்டு பள்ளிக்கூடங்களில் பியூன் வேலை டார்ப்வர்களின் குழந்தைகளுக்கு இப்பொழுது இந்தச் சலுகை கொடுக்கப்படவில்லை என்று நான் அறிகிறேன். ஆகவே அவர்களுக்கும் இந்த சலுகையை விஸ்தரிக்குமாறு கனம் நிதி அமைச்சரை நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

Sri V. BALAKRISHNAN : நான் சொல்ல வேண்டியவைகளை எல்லாம் இங்கே எனக்கு முன் பேசிய அங்கத்தினர்கள் சொல்லிவிட்டார்கள்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நான் கொண்டுவந்திருக்கக்கூடிய தீர்மானம் ரொம்பவும் சாதாரணமானது. இந்த விவரத்தில் பல சிக்கலான பிரச்சனைகள் எழுப்பப்பட்டு இருக்கின்றன. அவைகளுக்கு எல்லாம் பதில் சொல்லக்கூடிய நிலைமையில் நான் இல்லை. பதில் சொல்ல வேண்டிய அவசியமும் இல்லை. இந்தத் தீர்மானத்தின்கீழே, ஒரு விஷயத்தை மட்டும் அங்கத்தினருக்கு முன் சமர்ப்பிக்க விரும்புகிறேன்.

இன்று ஆரம்பப் பள்ளிக்கூடங்களில் எட்டாவது வகுப்பு வரையில் எல்லாப் பிள்ளைகளுக்கும் சம்பளம் கிடைப்பது சம்பளம் இல்லாமல் சொல்லிக்கொடுக்கவேண்டுமென்பது ஏற்பாடு. இரண்டாவதாக, மிடில் ஸ்கூல்களில் முதல்பாரம் முதல் மூன்றாம் வரையில் ஆயிரத்து இருநூறு ரூபாய்க்குள் வருஷ வருமானம் வருகின்ற ஏழைகளின் பிள்ளைகளுக்கு எல்லாம் இலவச படிப்பு கொடுப்பது என்பதுதான் இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய ஏற்பாடு; 1,200 ரூபாய் என்று வைத்திருப்பதால் சில சிக்கல்கள் ஏற்பட்டு இருக்கின்றன என்பதை நான் ஒப்புக் கொள்ளத் தயாராய் இருக்கிறேன். மத்திய உயர்நிலைப் பள்ளிப் படிப்புக்கும், ஆரம்பப் பள்ளிப் படிப்புக்கும் வித்தியாசம் இல்லாமல் ஒன்று செய்ய வேண்டுமென்பதைப் பற்றித்தான் இப்பொழுது சட்டசபைக் கமிட்டி தீர்மானம் செய்து அறிக்கையாகவும் வெளியிட்டு இருக்கிறது. ஆகையால் அந்த முடிவு அமுலுக்கு வரும்போது இந்தப் பிரச்சனை இருக்காது. எட்டாவது வகுப்பு வரையில் எல்லாப் பிள்ளைகளுக்கும், எல்லாக் குழந்தைகளுக்கும் இலவசப் படிப்பு கிடைத்தாலும், கூடிய வரையில் இதில் உள்ள சிக்கல்கள் எல்லாம் நீங்கிவிடும். அப்புறம் நான்காவது பாரத்திலிருந்து ஆறாவது பாரம் வரையில் என்ன செய்ய வேண்டுமென்பதைப்பற்றி யோசித்து முடிவு செய்யவேத நமது முதல் பொறுப்பாகும். நான்காம் பாரம் முதல் ஆறாம் பாரம் வரையில் எவ்வளவு குழந்தைகளுக்கு இலவசப் படிப்பு அளிக்க முடியுமோ அவ்வளவு குழந்தைகளுக்கும் அளிப்பதற்கான ஏற்பாடுகளைத் தான் சர்க்கார் நடத்திக்கொண்டு வருகிறது. சென்ற வருஷம் ஒரு சில பகுதியினருக்கு, ஆரம்பப்பள்ளி உபாத்தியாயர்கள், போலீஸ் காண்ஸ்டபிள்கள், கடைநிலை அரசாங்க ஊழியர்கள் ஆகியோர்களுடைய குழந்தைகள் எல்லோருக்கும் இலவசமாகப் படிப்புச் சொல்லிக்கொடுக்க வசதி செய்யப்பட்டு இருக்கிறது. அந்த வசதி அப்புறம் விஸ்தரிக்கப்படும் இருக்கிறது. இப்பொழுது கிராமத்திலுள்ள தலைவாரி, வெட்டி, நீர்கட்டி முதலியவர்களின் குழந்தைகளுக்கும் கொடுக்கப்படுகிறது. உயர்தரப் படிப்பு வரையில் எல்லா ஏழை குழந்தைகளுக்கும் இலவசக் கல்வி அளிப்பதை விஸ்தரித்துக்கொண்டுபோவதை நமது லட்சியமாகவும் இருக்கிறது. ஸ்ரீ கந்தசாமி சொன்னது போல 1,200 ரூபாய் வரையில் சம்பளம் வாங்கக் கூடியவர்களுக்குத்தான் என்று ஏதற்காக நிர்ணயிக்க வேண்டும், 1,500 ரூபாய் என, நிர்ணயிக்கக் கூடாதா, 1,800 என்று நிர்ணயிக்கக் கூடாதா என்பது வாதத்திற்கு உரிய விஷயம்தான். ஏதோ ஓரிடத்தில் ஒரு வரையறை இருக்க வேண்டும். 1,200 ரூபாய் என்பது முன்பு நிர்ணயித்தது. அதையே நீடித்துக் கொள்ள

[Sri C. Subramaniam] [20th December 1956]

டிருக்கிறோம். இப்பொழுது நாம் செய்து கொண்டிருக்கும் இதர விஸ் தரிப்புகளை எல்லாம் பார்க்கும்போதும் இந்த 1,200 ரூபாய் என்கிற வரம்பே இருக்கலாம் என்பது என் எண்ணம். அதற்குப் பிறகு ஸ்ரீ கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் ஆரம்பப் பள்ளிக்கூடத்திலிருந்து உயர்நிலைப் பள்ளிக்கூடத்திற்குப் போகும்போது ஒரு வகுப்பு கீழேயே மாணவர் களைச் சேர்த்துக்கொள்கிறார்கள் என்றும், அதனால் அவ்வருஷம் அவர் களுக்கு இந்தச் சலுகை கிடைக்காமல் போகிறது என்றும் குறிப்பிட்டார். இது தாற்காலிகமாக இருக்கக் கூடிய குறைதான். நான் முன்பு சொன்னது போல கல்விக் கமிட்டியில் தீர்மானத்தை அமுலுக்குக் கொண் டவரும்போது நீங்கிவிடும். இருந்தாலும் இது தாற்காலிகமாக இருக்கிற குறைதான் என்றுவும் இதை பரிசீலனை செய்து ஆலோசனை செய்து பார்த்த பிறகு ஒரு முடிவு செய்யவேண்டியதாகவும் இருக்கிறது. ஆகையால் இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய தீர்மானம் ஏழாவது வகுப்பு வரையில் எல்லா ஏழைக் குழந்தைகளுக்கும் இலவசக் கல்வி போதிப்பதற்கான வசதி செய்யப்பட்டு இருப்பதனால் தனிப்பட்ட சலுகை கொடுக்கவேண்டுமென்ற ஷரத்து அவசியம் இல்லாததனால் அதை விலக்கிவிடலாம் என்பது இந்த தீர்மானத்தின் நோக்கம்.

மற்ற விஷயங்களும் பரிசீலனைக்குரிய முக்கியமான விஷயங்கள்தான். அதை சர்க்கார் தாமதமாகவே பரிசீலித்துக்கொண்டு வருகிறது என்று சொல்லிக்கொண்டு இந்தத் தீர்மானத்தை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டு மென்றும் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். முனிசிபாலிட்டிக்கும், ஜில்லா போர்டுகளுக்கும் காம்பென்ஸேஷன் கொடுக்கவேண்டுமென்பதுதான் நோக்கம்.

DEPUTY SPEAKER: The question is—

“Whereas the Government of Madras have directed that, with effect from the school-year 1955-56, all poor pupils (whose parents' or guardians' annual gross income does not exceed Rs. 1,200) be exempted from the payment of school fees in elementary and secondary schools up to and inclusive of Form III and that the fee income lost by the managements of schools be made good to them in full from the State Funds;

And whereas it is considered that the remission of school fees which may be granted under rule 51 in Schedule IV to the Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920), should be restricted to cases of poor pupils studying in Forms IV, V and VI in secondary schools under municipal councils;

Now, therefore, in pursuance of section 305-A of the Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920), this Assembly hereby approves the following draft rule, proposed to be made by the Governor of Madras under section 305, sub-section (1) of the said Act for amending Schedule IV to the said Act:—

DRAFT RULE.

In Schedule IV to the said Act, for the second proviso to sub-rule (1) of rule 51, the following proviso shall be substituted, namely:—

‘Provided further that the council may remit the whole or part of the fees of poor pupils in its secondary school or schools, in accordance with the provisions contained in rule 32 of the Grant-in-Aid Code.’ ”

The motion was put and carried and the amendment was approved.

20th December 1956]

IV.—REPORT OF THE COMMITTEE ON PRIVILEGES *RE* DEFINITION OF THE TERM “PRECINCTS OF THE HOUSE”.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I move—

“ That the Report of the *Committee on Privileges regarding the definition of the term ‘ Precincts of the House ’ be approved ”.

Mr. Deputy Speaker, Sir, certain instances came to the notice of the Speaker where legal processes were sought to be served on certain Members of the House within the precincts of the House while it was actually sitting which would be a breach of the privilege of the House. Under Rule 187 of the Madras Legislative Assembly Rules, the Speaker referred the question of the construction that should be put on the expression ‘ precincts of the House ’ as regards the Legislative Assembly to the Committee on Privileges on the 14th March 1955. After considering this matter fully, the Privileges Committee submitted their recommendations. The Committee has made the following recommendations after considering all the aspects of the question :—

(1) “ Precincts of the House ” shall mean and include the entire Assembly buildings, the Ministers’ rooms, the Library, the Canteen and the Committee Room together with the verandahs and steps to these buildings and the pathways leading from the Assembly Chamber to the other aforesaid buildings in respect of members and, as far as strangers are concerned, ‘ precincts ’ means the Assembly Chamber including its verandas and steps.

(2) In so far as the persons summoned by a Committee of the House for any purpose whatsoever, they shall be deemed to be within the precincts of the House so long as they are within the Committee Room, its verandas and its steps.

These decisions have been arrived at by a majority of the members of the Committee. There is also a Dissenting Minute submitted by Sri P. K. Gopalakrishnan and Sri P. Jeevanandam to the effect that hostels and party rooms should also be included in the definition of ‘ Precincts of the House ’. I do not think that could be agreed to because almost all the public are allowed to visit the Hostels and Party Rooms. I do not think they could be brought under the definition.

DEPUTY SPEAKER : Motion moved—

“ That the Report of the Committee on Privileges regarding the definition of the term ‘ Precincts of the House ’ be approved.”

SRI K. VINAYAKAM : By way of clarification I may say that the privilege will apply only to the Members in the Legislators’ Hostel and the Party Rooms even if these two places are included within the definition of ‘ precincts of the House ’. Even if other people come to the Hostel or Party Rooms, they will not have the privileges which the Members enjoy. Therefore, what objection can the Government have to including these two places within the definition of ‘ precincts of the House ’? 10-10 a.m.

[20th December 1956]

DEPUTY SPEAKER : It is a report of the Privileges Committee of the House and not of the Government.

SRI M. KALYANASUNDARAM : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த ரிப்போர்ட் நமது முன்பாக நீண்டகாலமாக இருந்து வந்திருக்கிறது. அசெம்பளி அங்கத்தினர்கள் சம்பந்தப்பட்டவரையில் அசெம்பளி நடக்கும் சமயத்திலாவது பூர்ண பாதுகாப்பு இருக்க வேண்டியது அவசியம் என்று நான் இன்னமும் கருதுகிறேன். மற்ற சமயங்களிலும் இருக்க வேண்டுமென்று நான் சொல்லவில்லை. அசெம்பளி கட்டிடம் என்றால் கூட்டம் நடக்கும் இந்தச் சபைதான். சபை முடிந்து இந்தக் கட்டிடத்தை விட்டு வெளியே போனபிறகு எந்த அங்கத்தினரையும் கைது செய்யலாம். அவரை அன்று பூராவும், மறுநாளும் சிறையில் வைத்திருந்து மறுநாள் நடக்கும் முக்கியமான விவாதத்தில் பங்கு கொள்ள முடியாமலும் செய்ய முடியும். முக்கியமான அங்கத்தினர்கள் சில குறிப்பிட்ட விவாதத்தில் கலந்து கொள்ளாமல் இருப்பது, கலந்துகொள்ள முடியாமல் இடையூறு ஏற்படுவது நமக்கே நஷ்டமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். ஆகவே சபை நடந்துகொண்டிருக்கும் காலத்திலாவது கட்சி காரியத்திலோ, ஹாஸ்டலிலோ இருக்கும்போதும் அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டியது அவசியமாகும். ஆகவே கட்சி காரியாலயம், ஹாஸ்டல் ஆகிய இரண்டையும் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டியது அவசியம். அவற்றையும் சேர்த்துக் கொள்ளும்படியாக நிதி அமைச்சரை கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விசிடர்கள் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் பாதுகாப்பு கொடுப்பது அவசியம் என்று நான் சொல்லவில்லை. அதை ஒதுக்க வேண்டியது அவசியம்தான். திருடர்களுக்கும், கள்ளர்களுக்கும் அபயம் கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் சொல்லவில்லை. அங்கத்தினர்கள் சம்பந்தப்பட்டவரையில் சபை நடக்கும் காலத்திலாவது பூர்ண பாதுகாப்பு இருக்க வேண்டும். ஆகவே அவர்கள் ஹாஸ்டலை ஒதுக்கி இருந்தாலும், கட்சிக் காரியாலயங்களை ஒதுக்கியிருந்தாலும் இவை இரண்டையுமாவது சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சபை நடக்காமல் இருந்தால் எல்லா இடங்களிலும் அவர்களை கைது செய்யலாம் என்று கொண்டு வருவதானாலும் எனக்கு ஆட்சேபம் இல்லை. சபை நடக்கும் காலத்திற்கு இந்தப் பாதுகாப்பு இருக்க வேண்டியது அவசியம் என்பதை வற்புறுத்திக் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

SRI V. R. NAGARAJAN : If the Government will be pleased to accept the suggestion made by the hon. Member Sri M. Kalyanasundaram, I also request the Government to consider the addition to the list of the Assembly Building Post Office and the branch of the Indian Bank to which Members of the Legislature visit frequently during the session time.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The Privileges Committee was composed of Members of the Legislature who have taken into consideration all aspects of the question and made recommendations. If difficulties arise later on, it is open to us to consider the question further. (Sri M. Kalyanasundaram : Let us hope no difficulties will arise.) As the hon. Member suggests, let us hope that no difficulties will arise, let us hope that we will not create occasions as to give rise to difficulties. Let us now accept the recommendations of the Privileges Committee. In all these matters, the convention should be to accept the recommendations of the Privileges Committee instead of restricting or going beyond them. Therefore I submit that we may accept the recommendations at this stage.

20th December 1956]

DEPUTY SPEAKER : The question is—

"That the Report of the Committee on Privileges regarding the definition of the term 'Precincts of the House' be approved."

The motion was put and carried and the Report was approved.

V.—GOVERNMENT BILLS.

(1) THE MADRAS CO-OPERATIVE SOCIETIES (AMENDMENT) BILL, 1956.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Mr. Deputy Speaker, Sir, I beg to introduce the Madras Co-operative Societies (Amendment) Bill ^a, 1956, and move—

"That the Bill be taken into consideration at once."

The All-India Rural Credit Survey Committee appointed by the Reserve Bank of India undertook a Survey of Rural Credit which brought to light the inadequacy of co-operative credit. The Committee observed that a dynamic programme for increasing agricultural production which the country had undertaken called for an equally dynamic programme of agricultural credit and recommended the supply of institutional credit on a co-operative basis to a larger section of the agricultural population, laying emphasis on the supply of productive finance and provision of complementary arrangements for marketing and processing to enable the ryots to reap the benefits of increased agricultural production. The Committee recommended a scheme of integrated rural credit and marketing based on the three principles of State partnership at different levels, full co-ordination between credit and other economic activities especially marketing and processing and administration through adequately trained and efficient personnel responsive to the needs of the rural population. This scheme contemplated the formation of large sized primary societies, based on limited liability or liability limited by guarantee and employing paid staff, as against the existing Village Credit Societies and State participation in the Co-operative institutions. The Committee also recommended the advance of cultivation loans on the security of the crops proposed to be raised. The basic principles and lines of reorganisation of the Co-operative Credit Movement recommended by the Committee were approved at the Conference of State Ministers held at New Delhi in April 1955. That Conference also recommended that, as a preliminary step towards the implementation of the scheme of integrated credit, a few pilot projects embodying the salient features of the main scheme might be started in two or three select districts during 1955-56 itself to gain experience for working the main scheme. A pilot scheme was accordingly sanctioned by this Government and was put into operation from January 1956 in two select taluks in each of the districts of Chingleput, Coimbatore, Ramanathapuram and Tirunelveli. It was found that through the implementation of the scheme there was a record increase in the membership, paid-up share capital, deposits and loan transactions of large sized agricultural credit societies. Encouraged by the results of the scheme the

^a Published in the *Fort St. George Gazette*, dated 28th November 1956.

[Sri M. Bhaktavatsalam] [20th December 1956]

Government sanctioned the main scheme also in June last and it is now being implemented throughout the State. The progress made in regard to the issue of loans from 1st April 1956 to 31st October 1956 by the Co-operative Central Banks to Agricultural Credit and Marketing Societies for disbursement to agriculturists, primary land mortgage banks and Central Land Mortgage Bank proved beyond doubt that the scheme has helped to increase the tempo of development of Co-operative credit.

In order to ensure the effective and successful implementation of the scheme and the achievement of the targets laid down in the scheme by carrying out the programmes for State participation in the share capital of Co-operative institutions, formation of large sized credit societies, expansion of credit by Co-operatives, etc., it has become necessary to make certain amendments to the existing Madras Co-operative Societies Act. This opportunity is also taken advantage of for bringing about one or two other amendments to the Act which are also very urgent.

The need for the amendments proposed has been explained briefly in the Notes on Clauses appended to the Bill.

DEPUTY SPEAKER : Motion moved—

“ That the Madras Co-operative Societies (Amendment) Bill, 1956, be taken into consideration at once.”

The motion is before the House for discussion.

SRI K. T. RAJU : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கூட்டுறவு சங்கங்கள் பற்றிய 1956-ம் வருஷத்திய திருத்த மசோதாவை நான் வர வேற்கிறேன். இந்த மசோதாவை நாம் சட்டமாக நிறைவேற்றுவதற்கு முன்பாகச் சில விஷயங்களை அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர ஆசைப்படுகிறேன். இன்றையதினம் கிராமங்களில் இருக்கக் கூடிய கூட்டுறவு சங்கங்கள் அந்த அந்த கிராமங்களில் இருக்கக் கூடிய விவசாயிகளுக்குத் தேவையான கடன்களைக் கொடுப்பதற்கான ஒரு வசதியுள்ள நிலைமையில் இல்லை. அவர்களுக்கு எல்லாம் கடன் உதவி அளிப்பதற்கான நடவடிக்கைகளையும் அந்த ஸ்தாபனங்கள் எடுத்துக்கொள்ள முடியாத நிலைமையில் இருக்கின்ற காரணத்தினால் தேவையான கடன்களைப் பெறமுடியாமல் பல விவசாயிகள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகையால்தான் அகில இந்திய கிராம கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள் சம்பந்தமாக ரிசர்வு பாங்கு ஏற்படுத்திய அந்தக் கமிட்டி பரிசீலனை செய்து இம் மாதிரியாக கிராமங்களில் சிறு சிறு கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களை ஏற்படுத்துவதன் மூலமாக விவசாயிகளுடைய அபிவிருத்திகளைப் பூர்த்தி செய்ய முடியாது. ஆகையால் இப்படிப்பட்ட கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களை எல்லாம் ஒன்றாக இணைத்து ஓரளவு அந்த விவசாயிகளுக்கு நல்ல முறையில் கடன் வசதிகளைச் செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று அந்தக் கமிட்டி ராஜ்ய சர்க்கார்களுக்குச் சிபார்சு செய்திருக்கிறது. அந்த அடிப்படையில் கூட்டுறவு சங்கங்கள் சம்பந்தமான திருத்த மசோதா பிரேரிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. எனவே இந்த மசோதாவில் இருக்கும்படியான ஒரு முக்கியமான நோக்கம் விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய பயிர்கள் மேல் கடன் கொடுக்கலாமென்று கூறப்பட்டு இருக்கிறது. ஆனால் இதில் ஒரு விளக்கம் எனக்குத் தேவையாய் இருக்கிறது. குத்தகைதாரர்களாக இருப்பவர்கள் அந்த நிலங்களில் பயிர் செய்து இருப்பார்களே யானால் அவர்களுக்கு இந்தக் கடன் உதவி அளிக்கப்படுமா? அப்படி அளிக்கப்படும் என்று இந்த திருத்த மசோதாவின் மூலம் நாம் நிச்சயமாகச் சொல்வதற்கு இல்லை. அமைச்சர் அவர்கள் பதில் கொடுக்கிற

20th December 1956] [Sri K. T. Raju]

நேரத்தில் இதற்கு விளக்கம் கொடுப்பார்களேயானால் அது ரொம்ப நல்லதாக இருக்குமென்று நான் கருதுகிறேன். எனவே அதன் மூலம் துரிதமான நடவடிக்கை கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களை மிகவும் உபயோககரமான ஸ்தாபனங்களாக ஏற்படுத்துவது அவசியம். ஏனென்றால் இன்றைய தினம் கிராமங்களில் கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களின் மூலம் கடன் பெறுவதைவிட தனிப்பட்ட லேவாதேவிக்காரர்களிடமிருந்து பெறுவது சலபமாக இருக்கிறது. அதனால் அதிகமான வட்டி கொடுப்பதோடு, அதிகமான நஷ்டத்தையும் அடைகிறார்கள். இருந்தும் தனிப்பட்ட லேவாதேவிக்காரர்களிடம் கடனாக ஆகிறார்களே என்றால் சலபத்தில் காலாகாலத்தில் பணம் கிடைக்கின்றது என்கிற ஒரே ஒரு காரணம்தான். அது குறைந்த வட்டியில் நல்ல முறையில் கிடைக்காததினால்தான் விவசாயிகளுடைய முன்னேற்றத்திற்காக சர்க்கார் எத்தனையோ சீர்திருத்தங்களைச் செய்த போதிலும்கூட அதனால் விவசாயிகள் எவ்வித பயனும் பெறாமல் இருக்கிறார்கள். ஆகவே கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களை எல்லாம் நடை முறையில் நல்ல வகையில் செயல்படச் செய்து விவசாயிகளுக்கு காலாகாலத்தில், போதிய அளவு கடன் உதவி செய்யும்படியான வகையில் செய்ய வேண்டும். அதன் மூலம் உற்பத்தியை அதிகப்படுத்துவதற்கும் அனுகூலமாக இருக்கும். கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களுக்குப் போதிய பண வசதியையும் அதிகப்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டும். இல்லையானால் நாம் எதிர்பார்க்கின்ற பலன் கிடைக்காமல் போய்விடும். விவசாயிகளுடைய நன்மைக்காக நாம் எத்தனையோ சட்டங்களை நிறைவேற்றி இருக்கிறோம். கொள்கை அளவில் அவை எல்லாம் நல்லனவையாக இருக்கலாம். ஆனால் அச்சட்டங்கள் நடைமுறைக்கு வருகின்ற நேரத்தில்தான் எதிர்பார்த்த நன்மையை அளிக்க முடியாத பல சிக்கல்கள் ஏற்பட்டு விடுகின்றன. விவசாயிகளுக்குப் போதுமான கடன் உதவி அளிக்க வேண்டுமென்றால் கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களிடம் அதற்குத் தக்க பணம் இருக்க வேண்டும். அதற்கு ராஜ்ய பாங்கின் மூலம் ஒரு நிரந்தர உத்தரவாதம் கொடுக்கப்படவேண்டும். இந்த கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள் திருத்த மசோதாவின் மூலம் குத்தகைதாரர்களுக்கும் பயிர்கவின்மேல் கடன் அளிக்கத் தக்க ஏற்பாடும் இருக்க வேண்டும். இம்மாதிரியான சங்கங்கள் ஏற்படுத்துவதன் மூலமாக ஏழை மக்களுக்கு கடன் கொடுப்பதில் ஒரு மாதம் இரண்டு மாதம் என்று காலதாமதம் செய்யாமல் ஒரு விவசாயி தனக்கு கடன் வேண்டுமென்று விண்ணப்பித்துக்கொண்ட ஒரு வாரத்திற்குள்ளாக அந்தக் கடன் கிடைக்கும் என்ற உத்தரவாதம் இருக்க வேண்டும். இந்த மசோதா சட்டமாக்கப்படும்போதும், அதற்கான விதிகள் தயாரிக்கும்போதும் முக்கியமாக கவனம் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். அந்த அளவுக்கு காரியங்கள் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, செய்வார்கள் என்று நம்பி இந்த மசோதாவை நான் ஆதரிக்கிறேன்.

* **SRI P. RANGASWAMI REDDIAR:** கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, சென்ற நான்கு வருஷ காலமாக இந்த சபையில் அநேக தடவைகள் கூட்டுறவு இயக்க ஊழல்களைப்பற்றி நானும் மற்ற அங்கத்தினர்களும் புள்ளி விவரங்களோடு எடுத்துச் சொல்லி வந்திருக்கிறோம். சென்னை திருவல்லிக்கேணி அர்பன் கூட்டுறவு சொசைடி முதல், திருச்சிராப்பள்ளி ஜில்லா மணப்பாறை கூட்டுறவு சொசைடி வரையில் 75 ஆயிரம் ரூபாய்க்கு மேற்பட்ட தொகை கையாடல் செய்யப்பட்ட சொசைடிகளைப்பற்றி சொல்லப்படுகிறது. இப்பொழுது தேவகோட்டை, சிவகங்கை செஷன்ஸ் கோர்ட்டில் காரைக்குடி கூட்டுறவு ஸ்டோர்ஸ் சம்பந்தமாக கேசுகள் நடக்கின்றன. அந்த கேஸ்களைப் பற்றி சொல்ல விரும்பவில்லை. காரைக்குடி கூட்டுறவு ஸ்டோர்ஸில் கண்டு பிடிக்கப்பட்ட மோசடி 75 ஆயிரம் வரையில்; கண்டு பிடிக்காத இரண்டு லட்சத்துக்கு மேல் என்று கருதப்படுகிறது. இப்பொழுது சமீபத்தில் காரைக்குடி கூட்டுறவு பாங்கிலும் ஏதோ பெருமளவு மோசடி (Misappropriation of Funds.) ஏற்பட்டிருப்பதாக கேள்விப்படுகிறேன். திருச்சி-மணப்பாறை கூட்டுறவு சொசைடியில் நடந்தது என்னவென்றால் உயிரோடு இல்லாத ஆட்கள் பேரில் கடன் கொடுத்ததாக பொய்க் கையெழுத்துகள் போட்டு பொய் ரிகார்டு தயார் செய்து அதனுடைய தலைவரும், காரியதரிசியும் மூன்று

[Sri P. Rangaswami Reddiar] [20th December 1956]

லட்சம் ரூபாய் வரையில் கையாடல் செய்து விட்டார்கள். அதன் பேரில் கேஸ் நடந்து திருச்சி செஷன்ஸ் கோர்ட்டில் அவர்களுக்கு ஆயுள் தண்டனை **Transportation for life** கொலைக்குற்றத்திற்கு அடுத்த குற்றமாக கருதி, கொடுக்கப்பட்டது. சென்னை உயர் நீதிமன்றத்தில் ஐந்தாண்டாகக் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. பரவாயில்லை. ஐந்தாண்டாக குறைக்கப்பட்டதை ஆமோதித்து “பரவாயில்லை” என்று சொல்வதாக நீனைக் வேண்டாம். “பரவாயில்லை” என்பதை கேலியாக சொல்கிறேன். சொசைடிகளின் சொத்துக்களை விற்பனை செய்து, விற்பனை செய்த பத்தாயிரம், பன்னிரெண்டாயிரம் ரூபாய் வரையில் வரவு வைக்கப்படவில்லை. சில சொசைடிகளில், இவையெல்லாம் எதற்காக சொல்கிறேன் என்றால் கூட்டுறவு இயக்கம் சம்பந்தமாக சட்டத்தை திருத்தம் செய்யும்போது ஒவ்வொரு சொசைடியின் பணமும் துர்வினியோகம் செய்யக்கூடாது என்பதற்காகவும் பொய்யாக கணக்குகள் தயார் செய்து கையாடல் செய்யக்கூடாது என்பதற்காகவும்தான். சம்பந்தப்பட்ட போர்டு ஆப் டைரக்டர்களும், நிர்வாகஸ்தர்களும், தணிக்கை செய்கின்ற ஆடிட்டர்களும், இன்ஸ்பெக்டர்களும் சரியானபடி தண்டிக்கப்படவேண்டும். சரியானபடி எச்சரிக்கை செய்யப்பட வேண்டும். அம்மாதிரியாக இந்த சட்டத்தில் திருத்தம் வந்திருக்க வேண்டும். அப்படி வராதது பெரும் குறை. இப்படிப்பட்ட திருத்தம் இல்லாமல் இருந்தால், கனம் அங்கத்தினர் கே. டி. ராஜா சொன்னது போல் சரியான படி விவசாயிகளுக்கு நாம் கடன்கொடுக்க வேண்டுமென்று எவ்வளவு நல்ல எண்ணத்தோடு இந்த மசோதாவை கொண்டு வந்து, சட்டத்தை திருத்தினாலும் உண்மையாக விவசாயிக்கு பணம் போய்ச் சேராது. ஆனால் ரிகார்டில் அவர்களுக்கும் போய்ச் சேர்ந்ததாகத்தான் இருக்கும். பல கூட்டுறவு இயக்கங்களில் பொய்க் கையெழுத்து செய்து கற்பனை அட்களுக்குப் பணம் கொடுத்ததாக பொய் ரிகார்டுகள் தயார் செய்தால் கிராம விவசாயிகளுக்கு பணம் சரியானபடி போய்ச் சேராமல், சம்பந்தப்பட்ட நிர்வாகஸ்தர்கள் கையாடல் மட்டுமன்றி, சொந்த உபயோகத்திற்கும் எடுத்துக் கொள்கிறார்கள். இதை மனதில் வைத்து சட்டத்தை இப்பொழுதோடு, பிறகோ சில புது ஷரத்துக்களை இம்மசோதாவோடு சேர்க்கவேண்டும். கூட்டுறவு சொசைடிகள், பொதுவாக ஓரல் க்ரேடிட் சொசைடிகள், ஏழைகளுக்கு பணம் கடன் கொடுத்து வாங்குகிற சொசைடிகளை பொறுத்த வரையில் போதிய கண்காணிப்பும், குறைகள் ஏற்பட்டால் நீக்கியும், நீக்கிய பிறகு விசாரணை செய்வதற்கு தகுந்த ஷரத்துகளை சேர்த்து திருத்தினால் இந்த மசோதாவில் “ஏதுக்களும் குறிக்கோளும்” என்பதில் குறிப்பிடப்பட்ட நிறைவேற்றவேண்டும் என்று சொல்லி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI V. BALAKRISHNAN : கனம் உதவி ஸ்பா நாயகர் அவர்களே, நான் பேசுவதற்கு முன்பு தலைவரவர்கள் ஒரு சந்தேகத்தை நிவர்த்திக்க வேண்டியதாயிருக்கிறது. அதாவது கனம் மந்திரி அவர்கள் கொண்டு வந்த திருத்த மசோதாவில் சில குறிப்பிட்ட செக்ஷன்களைக் குறிப்பிட்டு, அதற்குத் திருத்தம் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். ஆகையால் அந்தத் திருத்தத்தைப்பற்றிதான் பேச வேண்டுமோ? அல்லது ஐக்கிய நாணய சங்கத்தைப்பற்றி மதராஸிலிருந்து கன்யாகுமரி வரையில் பேசலாமா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : திருத்த மசோதாவில் இருக்கிற விவரங்களைப் பேசவேண்டுமே தவிர மதராஸிலிருந்து கன்யாகுமரி வரையில் பேசுவதில் பிரயோஜனம் இல்லை என்பதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

SRI V. BALAKRISHNAN : ரொம்ப வணக்கம். இதை முன்பே தாங்கள் தெரிவித்திருந்தால் நன்றாக இருந்திருக்கும். திருத்தத்தில் கண்டிருக்கிற பிரகாரம் விவசாயிகளுக்கு விவசாய அபிவிருத்திக்கு பணம் உதவி செய்யவேண்டும் என்பதுதான் முதல் கருத்து. அதை வரவேற்கிறேன். அதை வரவேற்பதிலும்கூட ஆங்காங்கே இருக்கக்கூடிய சொசைடிகளில், உண்மையில் விவசாயத்தில் அக்கறை கொள்ளாதவர்களும்

20th December 1956] [Sri V. Balakrishnan]

விவசாயத்தில் எந்தவிதமான ஈடுபாடும் இல்லாதவர்களும் அங்கத்தினர்களாக இருந்துக்கொண்டு சொசைடியின் கஜானாவை தங்கள் கையில் வைத்துக்கொண்டு செல்வாக்கு பெறுவதற்கு சட்டம் இடம் கொடுக்கிறது. அந்தப்படியே புதுக்கோட்டை கூட்டுறவு மத்திய சங்கத்தில் 135 அங்கத்தினர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களில் 12 பேர்கள் ரூ. 500 செலுத்திய பிரைமரி அங்கத்தினர்கள். ஒரு லட்சத்தி இருபத்தி ஐயாயிரம் ரூபாய் மூலதனம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு 6 பிரதிநிதிகள் ஸ்தானம் மத்திய சபையில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் கூட்டுறவு சங்கங்கள் விவசாயத்தில், விவசாயத்திற்காக பாடுபடாதவர்களும், விவசாயத்தில் அக்கறை இல்லாதவர்களும் தங்கள் சொந்த செல்வாக்கால், அந்த ஸ்தாபனத்தை பயன்படுத்திக் கொள்ளும்படியான முறையில் அமைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படியெல்லாம் ஏற்படாமல் கனம் மந்திரி அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் திருத்தத்தில் ஜனங்களுக்கு பரிபூரணமான பலன் அடைய வேண்டுமென்று விரும்பினால் சங்கத்தின் அமைப்பு விதிகளை மாற்றி அமைக்கும்படியாக கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இதர திருத்தங்கள் எல்லாம் அவசியம்தான். கூட்டுறவு இயக்கங்கள் தேவைதான். மக்கள் பலன் அடைய வேண்டியதும் அவசியம்தான். கூடுமான வரையில் விவசாயிகள் கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களைத் தவிர தனிப்பட்ட நபர்களிடமிருந்து கடன் வாங்கக்கூடாது. கூட்டுறவு சங்கத்தில் மட்டும்தான் கடன் வாங்க வேண்டுமென்ற நிலை ஏற்படல்தான் விவசாயிகள் கம்பாற்றப்படுவார்கள். விவசாயிகள் பயன் பெறுவதற்காக கிராமங்கள் தோறும் கூட்டுறவு ஸ்டோர்ஸ் ஏற்படுத்தி சாமான்களை அவர்கள் சங்கத்தின் மூலமாக வாங்கக் கூடிய நிலைமை ஏற்பட இந்தத் திருத்த மசோதா வகை செய்யும் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR : இந்தத் திருத்த மசோதாவில் சந்தேகம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆறாவது செக்ஷனில்
“ . . . no member shall

(b) have or claim any interest in the shares of the society exceeding one thousand rupees ” என்று கண்டிருக்கிறது. என்று கண்டிருக்கிறது. அதாவது 1,000 ரூபாய் மதிப்பிற்குட்பட்ட பங்குகளை ஒரு மெம்பர் வைத்துக் கொள்ளலாம். இந்த மதிப்பிற்கு மேற்பட்ட பங்கு வைத்துக் கொள்ளக்கூடாது. அந்த மதிப்பிற்கு மேற்பட்ட பங்குகளில், பாத்தியம் கொண்டபடவும் கூடாது என்கிறது. மசோதாவின் வாகசம் பிரதான ஆக்கிலிருந்து காப்பி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. பிரதான ஆக்கின்படியும் இந்த மசோதாவின்படியும் உள்ள வாசகத்தின் விளைவை கவனிப்போம். ஒருவருக்கு ஏற்கனவே ரூ. 1,000 மதிப்புள்ள பங்குகள் இருக்கின்றன என்று வைத்துக்கொள்வோம். இறந்து போன ஒரு மெம்பரின் வாரிசு நிலைமையில் ரூ. 100 மதிப்புள்ள பங்குகள் அவருக்கு இறங்கினால் அந்த பங்குகளில் அவருக்குள்ள உரிமை என்ன? இப்பொழுதுள்ள திருத்தப்படி ‘he shall have no claim over shares in excess of shares worth Rs. 1,000.’ ரூ. 1,000-க்கு மேற்பட்ட மதிப்புள்ள பங்குகளில் அவருக்கு யாதொரு பாத்தியதையும் கிடையாது என்று ஏற்படும் போல் சந்தேகமாயிருக்கிறது. ரூ. 1,000. க்கு மேற்பட்டு இறந்துபோன பங்குதார்களின் வாரிசு நிலைமையில் வாரிசுகளுக்கு கிடைக்கும் உபரி பங்குகளில் அவர்களுக்குள்ள பாத்தியம் என்ன என்று புரியவில்லை. அவர்களுக்கு அந்த உபரிப் பங்குத் தொகை கிடைக்குமா, கிடைக்காது என்பதை வியக்தப்படுத்தவேண்டுமென்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

SRI E. L. RAGHAVA MUDALIAR : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தத் திருத்த மசோதாவை நான் வரவேற்கிறேன். சென்ற மாதம் கூட்டுறவு இயக்கத்தைப் பற்றி விசாரித்து ரூ. 1 டி. எம். நாராயண சுவாமி பிள்ளை கமிட்டி ரிப்போர்ட்டு ஒன்று வெளியிட்டது. அதிலே

10-35
p.m.

[Sri E. L. Raghava Mudaliar]

[20th December 1956]

கூட்டுறவு இயக்கம் பலவிதத் துறைகளிலும் நடப்பு முறையில் இருப்பதை விசாரித்து கூட்டுறவு லட்சியத்தை பலப்படுத்துவதற்கு வேண்டிய சிபார்சுகள் பல செய்திருக்கிறார்கள். இந்த சிபார்சுகளிலே ஏதோ ஒன்று, இரண்டுதான் இந்த திருத்த மசோதாவில் கவனிக்கப்பட்டிருக்கிறதே தவிர, பல முக்கியமான சிபார்சுகள் கவனிக்கப்படாததாகத் தெரியவில்லை. முக்கியமாக **financing** பாங்குகளுக்கு ரிசர்வ் பாங்கு 1½ சதவிகிதம் வட்டி போடுவதாகத் தெரிகிறது. கடைசியிலே அது கடன் வாங்கும் விவசாயிக்கு 5½ அல்லது 6 சதவிகித வட்டிக்குத்தான் கிடைக்கிறது. இரண்டு பாங்குகள் மூலமாக இதை நிர்வகிக்க வேண்டியிருப்பதால் ஏறக்குறைய 4 அல்லது 4½ சதவிகித வட்டி செலவு வழியாகப் போய் விடுகிறது. அதைத்தவிர்க்க வழி வகை செய்வதைப்பற்றி இந்த திருத்த மசோதாவில் கவனிக்கப்படவில்லை.

அடுத்தபடியாக, பிரைமரி சங்கங்கள் தாராளமாக கடன் வழங்க முடியாமல் இருப்பதற்குக் காரணம் அந்தச் சங்கங்களின் அங்கத்தினர்களுடைய பொறுப்பு வரம்பற்றதாயிருக்கிறது தான். இப்பொழுது இருக்கும் சட்டப்படி அந்த அங்கத்தினர்களுடைய பொறுப்புக்கு ஒரு வரம்பில்லாமல் இருக்கிறது. ஆகவே, அதற்கு ஒரு வரம்பு கட்டவேண்டும். அவர்களுடைய பொறுப்பு பங்குத் தொகைக்கு சமம் என்றே அல்லது அதைப் போல் 5 அல்லது 10 மடங்கு என்றே வரம்பு கட்டிவிட்டால் அவர்கள் தாராளமாக கடன் வழங்குவதற்கு வசதியாக இருக்கும். அவர்களுடைய பொறுப்புக்கு ஒரு வரம்பு இல்லாமல் இருப்பதிலேயே அவர்கள் தாராளமாக கடன் வழங்குவதற்கு வசதி இல்லாமல் இருக்கிறது. அதைத் தவிர, இந்த சங்கங்களில் புதிய அங்கத்தினர்கள் சேருவதற்கு ஏற்கனவே இருக்கும் பழைய அங்கத்தினர்கள் முட்டுக் கட்டையாக நிற்கிறார்கள். அதன் காரணமாக அநேக பிரைமரி சங்கங்கள் ஆரம்பத்தில் எப்படி இருந்ததோ அதே நிலைமையில்தான் இன்றும் இருக்கின்றன.

விவசாயிகள் கடன் வாங்குவதற்கு மனுப்போட்டால் கடன் அவர்களுக்குக் கிடைப்பதற்கு மிகவும் தாமதமாகிறது. கடன் மனுக்களை இவர்கள் பரிசீலித்து அங்கிருந்து ஜில்லா பாங்குக்குச் சென்று கடன் **sanction** ஆகி வருவதற்கு பல மாதங்கள் ஆகின்றன. அவர்களுக்கு தேவைப்படும் பொழுது கடன் கிடைக்க வசதியில்லாமல் இருக்கிறது. அதையும் தவிர்த்து இந்த திருத்த மசோதாவில் யாதொரு வழி வகையும் செய்யக்காணோம்.

இம்மாதிரி முக்கிய சிபார்சுகளையும் சேர்த்து இந்த திருத்த மசோதா கொண்டு வரப்பட்டிருந்தால் நன்றாக இருந்திருக்கும். ஆகவே கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் திருத்த மசோதாவை வரவேற்று, இப்பொழுது நான் சொன்ன திருத்தங்களையும் கூட விவரையில் அமுலுக்குக் கொண்டு வா வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த சந்தர்ப்பம் அளித்ததற்கு தங்களுக்கு என்னுடைய நன்றியை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

* **SRI R. KRISHNASWAMI NAIDU :** கனம் உதவி சபாநாயகர்

10-40
a.m.

அவர்களே, கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் கூட்டுறவு சட்ட திருத்த மசோதாவை நான் மனப்பூர்வமாக ஆதரிக்கிறேன். மத்திய அரசாங்கம் நியமித்த கமிட்டி, நம்முடைய ராஜ்ய சர்க்கார் நியமித்த கமிட்டி இவைகளின் அறிக்கைகள் சட்ட பூர்வமாக வெளியே வருவதற்கு முன்னமேயே, நம் சர்க்கார் அவைகளின் சிபார்சுகளை ஒட்டி கூட்டுறவு சம்பந்தமாக விவசாயிகளுக்கு சில உதவிகள் கிடைக்கும்படி ஏற்பாடுகள் செய்திருக்கிறார்கள். ஒரு வருஷத்திற்கு முன்பே இந்த வசதிகளை ஏற்படுத்தியதுபற்றி நான் என்னுடைய மகிழ்ச்சியை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கிராம சங்கங்களின் மூலம் விவசாயிகளுக்கு கடன் கிடைப்பதில் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது என்று சொல்லப்பட்ட போதிலும், அதை ஒருவாறு நிவர்த்திப்பதற்கு சென்ற ஒரு வருஷ காலமாக கூட்டுறவு இலாகா நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டு வருவது மிகவும் சந்தோஷப்படக்கூடிய காரியம். அநேக சங்கங்களிலிருந்து **post sanction** முறையிலே விவசாயிகளுக்கு கடன் கிடைக்கும்படி இப்பொழுது ஏற்பாடுகள்

20th December 1956] [Sri R. Krishnaswami Naidu]

செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது பரிசீலார்த்தமாக நம்முடைய ராஜ்யத்தில் கோவையில் ஈரோடிலும் ராமநாதபுரத்தில் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரிலும் பூரண கடன் வசதி திட்டம் (Full Financing Scheme) அமுலுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டிருப்பதால் அந்த பிரகாலிலுள்ள எல்லா விவசாயிகளுக்கும் கடன் சலுபமாக கிடைக்கிறது. அதனால் அந்தப் பகுதியிலுள்ள கிராமங்களிலுள்ள கூட்டுறவு சங்கங்களின் மூலம் விவசாயிகளுக்கு பூரண கடன் வசதி கிடைக்கிறது. இம்மாதிரி திட்டம் அமுலில் இல்லாத பிரதேசங்களில் கூட இதை அமுலில் கொண்டுவரவேண்டும். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் கீழ் நூற்றுக்கு இத்தனை பேர்கள் கூட்டுறவு சங்கங்களின் அங்கத்தினர்களாக சேரவேண்டுமென்ற திட்டம் இருக்கிறது. அந்த அளவுக்கு கடன் வசதி பெருகுவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டு வருவதை நான் வரவேற்கிறேன். இம்மாதிரி அரசாங்கம் கூட்டுறவுத் துறையில் பல அனுசூலங்களைச் செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். புதிய திட்டப்படி கூட்டுறவு மத்திய சங்கங்களில் அரசாங்கம் ரூ. 10,000 பங்கு எடுத்துக்கொண்டு கிராம விவசாய பாங்குகளின் மூலதனத்தைப் பெருக்கி கடன் வாங்கும் சக்தியை பெருக்குவதற்காக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருப்பது மிகவும் வரவேற்கத்தக்க விஷயம். கூட்டுறவு சம்பந்தமாக நிமிக்கப்பட்ட கமிட்டியின் அறிக்கை வருவதற்கு முன்னமே அதனுடைய நோக்கங்களை தெரிந்து கொண்டு கமிட்டியின் சிபார்சுகளை அனுசரித்து சில திட்டங்களை அமுல் நடத்த அவர்கள் ஏற்பாடு செய்து மிகப்பிடிபாராட்டத்தக்க விஷயம்.

இந்த சந்தர்ப்பத்திலே இன்னொரு விஷயத்தை நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். கிராமவாசிகளுக்கு பலரூபமாக கடன் கொடுப்பதற்கு வசதிகள் இருக்கின்றன. சமுதாய நல திட்டம் அமுலிலுள்ள பிரதேசத்தில் பல ரூபங்களில் விவசாயிகளுக்கு கடன் அளிக்கப்படுகிறது. ரெவின்யூ இலாகா மூலமாகவும் விவசாயிகளுக்கு கின்று வெட்டுவது போன்ற வசதிகளுக்கு தக்காவி கடன் கொடுக்கப்படுகிறது. நிலசீர்திருத்தம் சம்பந்தமாக உயர்ந்த அளவுக்கும் கடன் கொடுக்கப்படுகிறது. இப்படி பல ரூபங்களில் விவசாயிகளுக்கு அரசாங்கம் கடன் கொடுப்பதால் எந்த விவசாயி எந்த விதத்தில் கடன் வாங்குகிறான் என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளமுடியாமல் இருக்கிறது. பல ரூபங்களில் விவசாயிகளுக்கு கடன் கிடைப்பதால் சிலர் சக்திக்கு மீறி கூட கடன் வாங்குகிறார்கள். இதனால் உண்மையாக நியாயமாக கடன் தேவைப்படுகிறவர்கள் இந்த அனுசூலத்தை பெறுமுடியாத நிலைமை ஏற்படுகிறது. ஆகையால் கிராமங்களிலுள்ள கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமாக விவசாயிகளுக்கு ஒருமுகமாக ஒரே துறையில் கடன் வழங்கினால், எல்லோரும் வேண்டிய அளவு கடன் வசதி பெற அனுசூலமாக இருக்கும். ரெவின்யூ இலாகா எந்த விவசாயிக்கு கடன் கொடுத்திருக்கிறது என்று Block Development Officer-க்குத் தெரிவித்தல்வே. Block Development Officer கொடுக்கும் கடன் கூட்டுறவு இயக்க அதிகாரிகளுக்குத் தெரிவித்தல்வே. இதனால் பல இடங்களில் பல சிக்கல்கள் ஏற்படுகின்றன. அரசாங்கம் விவசாயிகளுக்கு நல்ல முறையில் கடன் வழங்கவேண்டுமென்று எண்ணினாலும் கூட நடைமுறையில் உண்மையாக போய்ச் சேரவேண்டிய விவசாயிகளுக்கு கடன் வசதி கிட்டுவதில்லை. Block Development Officer மூலம் கடன் வசதி பெறுவதில் எவ்வளவோ தப்புகள் ஏற்படுகின்றன என்பதை வாஸ்தவத்திலேயே நாம் அனைவரும் பிரத்தியக்ஷமாக கண்டிருக்கிறோம். அமோனியம் சல்பேட், புண்ணுக்கு உரம் வேண்டுமென்று விவசாயிகள் இல்லாதவர்கள் கூட கடன் வாங்கி அதை வெளியே விற்கிறார்கள். ஆகவே, கிராமப் பகுதிகளில் கிராம கூட்டுறவு சங்கம், கிராம விவசாய பாங்கு இவைகளின் மூலம் அங்கங்கே விவசாயிகளுக்கு ஒரு முகமாக கடன் வசதி அளிக்க சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, எனக்கு பேச சந்தர்ப்பம் அளித்த தங்களுக்கு என் நன்றியை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI M. PALANIYANDI: உதவி சபாநாயகர் அவர்களே! இங்கு இன்று கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் இந்த சீர்திருத்த மசோதாவை வரவேற்கும் காலத்தில், இன்று விவசாய அமைச்சரவர்களின் கையில்

[Sri M. Palaniyandi] [20th December 1956]

கூட்டுறவு இலாகாவும் இருப்பதைப்பற்றி நான் வரவேற்கிறேன். இப்பொழுது இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலும் கூட விளைவைப் பெருக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தை நாம் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். விளைவை 30 சத விதிகமாவது பெருக்கவேண்டுமென்று எண்ணிக் கொண்டிருக்கும் இக்காலத்தில், விவசாயிகள் கடன் கிடைக்கப்படவேண்டுமென்று விரும்புகிறார்கள். ஆனால் அவர்களுக்கு கடன் கிடைப்பதில்லை. உதாரணமாக திருச்சிராப்பள்ளி ஜில்லாவில் இருக்கக்கூடிய மத்திய கூட்டுறவு பாங்கில் சுமார் 70 லட்சம் ரூபாயிருக்கிறது. ஆனால், இப்பொழுதிருக்கும் தொந்தரவுகள் காரணமாக பணம் கொடுத்தால் அது திரும்பக் கிடைக்குமா என்ற பயத்தில் கடன் வசதி விஸ்தரிக்கப்படாமல் இருக்கிறது. அதற்கு நமது நிர்வாக இயந்திரம் சரியானபடி இயங்க வேண்டும். அதே சமயம் அங்கு பணம் இருக்கவும் செய்கிறது. ஆனால் விவசாயிகளுக்கு பணம் கிடைப்பதில்லை. இந்த நிலை மாற்றப்படவேண்டும். கூட்டுறவு இயக்கம் சரியாக பயன்படும் முறையில் விவசாயிகளின் கையில், அவர்கள் விளைவைப் பெருக்க, சமயத்தில் அவர்களின் கையில் பணம் போய் சேர வேண்டும். அப்படியில்லாவிட்டால், விவசாயிகளின் கடன் பளு காரணமாக விளைவைப் பெருக்க முடியாது போகிறது. ஆகவே விவசாயிகளின் வாழ்வு நல்ல முறையில் கொண்டுவரப்பட வேண்டுமென்ற எண்ணம் நமக்கு இருக்கையாலான அவர்களுக்குத் தக்க சமயத்தில் கட்டுதல் அளத்து உதவி செய்யவேண்டும். ஆகவே, தற்போதிருக்கும் நிலைமை மாற்றப்படவேண்டும். இப்பொழுது கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் இந்தத் திருத்த மசோதா ஒரு வகையில் நல்ல டெரிய சொஸைட்டிகள் ஆரம்பாவதற்கு வழி செய்யாது. ஆகவே, நான் இச்சந்தர்ப்பத்தில் சொல்ல விரும்புவது என்னவெனில் ஏழை விவசாயிகளுக்கும் கட்டுதலினை அளித்த உதவவேண்டும். அவர்களுக்கு அப்படிக் கொடுக்கப்படும் உதவி அவர்களுக்குத் தக்க சமயத்தில் போய் சேர வேண்டும். பெரிய மிராசதார்களைப் போல் இவர்களுக்குச் சொத்து ஜாமீன் கொடுக்க முடியாது. நில ஜாமீன் கொடுக்க விவசாயிகளிடம் ஏது நிலம். ஒரு ஊராமத்தில் 200 பேர்களுக்கு கடன் கொடுத்தால் அதில் 20 பேர்கள் அக்கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்க காலதாமதம் ஏற்படலாம். அதையெல்லாம் பாராமல் விவசாயிகளுக்கு கட்டுதலியினிப்பதோடு அது அவர்கள் கையில் தக்க சமயத்தில் போய் சேரும்படிச் செய்ய வேண்டும். விவசாய மந்திரியே கூட்டுறவு இலாகா மந்திரியாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் இவ்வேழை விவசாயிகளுக்கு நல்ல முறையில் செலாகியங்கள் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டுள்ளது பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

*SRI K. R. SAMBANDAM: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே! இந்தத் திருத்தமானது இப்பொழுதாவது வந்ததைப்பற்றி நான் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். ஏனெனில் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் நாம் மிகவும் முக்கியமாக உணவு உற்பத்தியை அதிகரிக்க வேண்டும் என்றே எண்ணுகிறோம். உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவது என்பது எளிதான காரியமல்ல. அதற்கு, உழைப்பு, நிதி, மற்ற உபகரணங்கள் முதலியவை வேண்டியிருக்கின்றன. அதிலே, இன்று நிலச் சட்டம், இந்த 60, 40 வாரச் சட்டம் இவையெல்லாம் வந்தவுடனே விவசாயிகளுக்கு பணம் கிடைப்பது குதிரைக் கொம்பாகி விட்டது. ஆகவே, பணத்தை சர்க்கார்தான் கொடுக்க வேண்டும். ஆகவே, விவசாயிகளுக்கும் கஷ்டமில்லாமல், கொடுத்த பணம் சர்க்காருக்குத் திரும்பச் சேருவதற்கும் என்னென்ன செய்ய வேண்டுமென்று அரசாங்கம் ஆலோசித்து வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும். அந்த விவசாயிகளுக்கு வேறு ஒரு status-ம் கிடையாது. மனையோ, வீடோ, நிலமோ அவர்களுக்குக் கிடையாது. வெறும் விவசாயியே அவன். அப்படிப்பட்ட விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுத்தால் அதை எப்படித் திரும்ப வசூல் செய்வது என்பது பற்றி ஐயமேற்படலாம். அக்கடனை அவர்களது மக்குலிலிருந்து வசூல் செய்யலாமே. அறுவடை காலத்தில் அவனுக்கு கிடைக்க வேண்டியிருக்கிறது. அப்பொழுது தனக்குக் கிடைத்த தானியங்களை யெல்லாம் சொரப் நிலைக்குக் கொடுத்து கிடை செலுத்திவிட்டு பின்னாடி தன் சாப்பாட்டிற்கு கூடுதல் விலை கொடுத்தும் நெல் வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. எனக்குத் தெரியும், தஞ்சை

20th December 1956] [Sri K. R. Sambandam]

ஜில்லாவில் இப்படித்தான் நடக்கிறது. அங்கு நியாயவிலை அரிசிக்கடைகள் திறக்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது எதைச் சுட்டிக் காட்டுகிறது. விவசாயிகளுக்கு, தானியங்களின் பேரில் கடன் கொடுத்து பிறகு அதை வசூல் செய்யும்படியான ஏற்பாட்டைக் கொண்டு வந்ததற்கு சந்தோஷப்படுகிறேன். இந்த மாதிரிப்பட்ட Society-கள் நகரங்களில் இருப்பதைக் காட்டிலும் கிராமங்களில்தான் முக்கியமாய் இருக்க வேண்டும். தானியங்களை வாங்கி தேவையான விவாபாரிகள் அங்கு இல்லாததால் அங்கேயுள்ள குறைந்த விலைக்கு விற்க வேண்டிய நிலையிலிருக்கிறார்கள்.

இச்சந்தர்ப்பத்தில் எனக்கு வேறொரு காரியத்தை இங்கு எடுத்துச் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. இந்த Co-operative Society-யை ஒரு சில கூட்டத்தினர் தங்களது சொந்த ஸ்தாபனமாக நினைத்துக் கொண்டு சுகமாக வாழ்க்கை நடத்தி வருகிறார்கள். அங்குள்ள பணத்தை தங்கள் சொந்த பணம் போல் உபயோகப்படுத்திக் கொள்ளுகிறார்கள். இதை உடனடியாக தடுக்க வேண்டும். சென்னையில் கூட மில்ல்சப்ளை யூனியன் என்றொன்று இருக்கிறது. அந்த யூனியனில் செய்யப்பட்டுவரும் அட்டகாசத்தை சொல்ல முடியாது. அங்கத்தினர்களுக்கு மாடுகள் வாங்கவோ மற்ற விஷயங்களுக்கோ பணம் கடன் கொடுப்பது கிடையாது. அவர்கள் மற்றவர்களை அதில் அங்கத்தினர்களாகச் சேர்த்துக் கொள்வதும் கிடையாது. இதற்கு சட்டத்தில் இடமிருக்கிறது. அவர்களுக்கு இஷ்டப்பட்டவர்களைத்தான் அதில் சேர்த்துக்கொள்ளலாம். மனிதனாய் பிறந்து, வயது வந்தோருக்கு வோட்டுரிமை கிடைத்ததும் கூட இப்படிப்பட்ட சங்கங்களில் அங்கத்தினராக உரிமையிலேயா? என்னுடைய காரியத்தையே நான் சொல்கிறேன். 1953-ல் எங்கள் ஊரில் ஒரு Credit Society இருந்தது. அதில் அண்ணை தலைவர், தம்பி செகரட்டரி. இந்த மாதிரி அதை வைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அதில் பல ஊழல்கள் நடந்தன. ஒரு விவசாயிக்கு 100 ரூபாய் கடன் கொடுத்தால் அதில் பத்து ரூபாய் அவ் விவசாயியிடமிருந்து வாங்கிவிட்டுத்தான் மீதியைக் கொடுப்பார்கள். இதை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று பொதுமக்கள் சொன்னதின் காரணமாக ஒரு கூட்டம் போட்டு அதில் 30 பேர்களை அங்கத்தினர்களாகச் சேர்க்கவேண்டுமென்று கேட்போம். அன்றைக்கு கூட்டுறவு இன்ஸ்பெக்டரும் வந்திருந்தார். அவர் வந்திருந்தம்கூட அக் கூட்டத்தை ஒத்தி போட்டுவிட்டார்கள். இவர்களை அங்கத்தினர்களாய் சேர்த்துக் கொண்டால் Society-க்கு பங்கம் ஏற்படுமென்று சொல்லிவிட்டு அன்றைக்கு கூட்டம் நடத்தவில்லை. இந்த மாதிரி அதிலே ஒரு திட்டம் இருக்கின்றது. ஆகவே அச்சட்டத்தை மாற்றியாருக்கும் அதில் அங்கத்தினராகச் சேருவதற்குள்ள சந்தர்ப்பம் அளிக்க வேண்டும். இந்த சொசைடிகள் மூலம் முக்கியமாக பிற்பட்டவர்களும் ஆதிதிராவிடர்களும் அதிகப் பயனடைகிறார்கள். பால் பண்ணைகள் வைத்தல், அதற்கு மாடுகள் வாங்குதல் போன்றவைகளுக்கு இதை மூலதனமாக வைத்துக்கொண்டே தங்கள் ஜீவனத்தை நடத்துகிறார்கள். ஆனால் இந்த சொசைட்டி தலைவர்கள் அங்குள்ள பணத்தை தங்கள் சொந்த உபயோகத்திற்கு, தங்களுக்கு வேண்டியவர்களின் பேரில் மாடுகள் வாங்குவதற்கு மற்ற சாமான்கள் வாங்குவதற்கு என்றெல்லாம் பெயரளவில் எழுதிவிட்டு அவர்கள் அந்த பணத்தை சூறையாடுகிறார்கள். அதை கண்டித்து அம்மாதிரிப்பட்ட காரியங்களைத் தடுக்கவேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்.

நான் மீண்டும் சொல்கிறேன், விவசாயிகளுக்கு கடனுதவி அளிக்க வேண்டும். அவர்களுக்கு நில ஜாமீன், வீடு ஜாமீன் என்று பார்க்காமல் நபர் ஜாமீனிலே கடன் கொடுத்து பிற்பாடு வசூல் செய்வதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை சர்க்கார் எடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லிக் கொண்டு எனது பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

*Sri A. PARAMASIVA UDAYAR: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே! இந்த கூட்டுறவு இயக்கம் பெரும்பாலும் ஏழை மக்களுக்கு கடன் வாங்க வசதியாயிருக்கிறது. கூட்டுறவு இயக்கம் குறைந்த வட்டிக்கு கடன் வாங்க மக்களுக்கு வழிகாட்டியாக இருக்கிறது. இதில் கடன் வாங்க சில

[Sri A. Paramasiva Udayar]

[20th December 1956]

கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. கடன் வாங்குவதற்குமுன், கர்ணத்தினிடமிருந்து சொத்தின் மதிப்பு என்று ஒரு சீட்டு வாங்க வேண்டும். அதை வாங்கி நாம் “லோன்” போட்டு சென்ட்ரல் பாங்குக்கு அனுப்பி அங்கிருந்து ஸாங்க்ஷன்கி வந்த பிறகு அதை டாகுமெண்ட் எழுதும் காலத்தில் சில தடைகள் ஏற்படுகின்றன. சில தவறுகள் நிமித்தம் குறிப்பிட்ட காலத்தில் கடனை வாங்க முடியாமலாகிறது. ஆகவே அந்த சங்கம் ஒங்கி வளருவதற்கும் வழி ஏற்படாமல் போகிறது. ஆக, அடிப்படைமையிலுள்ள கர்ணம் போன்றவர்கள் தங்கள் இஷ்டம்போல் செய்கிறார்கள். சிலருக்கு கூட்டுப் பட்டாவாயிருக்கலாம்; பட்டாக்களின் மதிப்புகள் சில சமயம் குறையலாம். சிலர், தங்கள் இஷ்டம்போல் மதிப்பிடுகிறார்கள். கர்ணங்கள் இக்காரியங்களில் யாதொரு கவனமும் செலுத்துவதில்லை. இதற்குக் காரணம், அவர்களுக்கு தகுந்த சம்பளமில்லாததானது. ஏதோ வருமானத்தை உத்தேசித்துத்தான் அவர்கள் இப்படி ஏதாவது செய்கிறார்கள். ஆகவே கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமாக மக்களுக்கு கடன் வாங்க ரொம்பவும் கஷ்டமாயிருக்கிறது. குறிப்பிட்ட காலத்தின் அதிக் கஷ்டமில்லாமல் அவர்களுக்கு பணம் கிடைக்க வழிவகை காணவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக கூட்டுறவு சங்கங்களிலிருந்து கடன் வாங்க வேண்டுமென்றால் அந்த சங்கத்திலுள்ள மெம்பர்கள் மூலம்தான் வாங்க முடியும் என்றிருக்கிறது. ஆனால் ஒவ்வொரு வருஷமும் மெம்பர்களை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று சட்டத்தில் இருக்கிறது. இவ்விதம் ஒவ்வொரு வருடமும் மெம்பர்களை மாற்றுவதால் சில கஷ்டங்கள் இருக்கிறது. அதாவது கடனுக்கு மனு கொடுத்து பரிசீலித்து அது கிடைக்கும் முன்பாக கடனுக்கு வேண்டி முயற்சித்த மெம்பர்களின் காலம் முடிந்து விடுகிறது. ஆகவே இம்மாதிரி மாற்றுவது வருஷத்திற்கு ஒரு முறை என்றிருப்பதை மாற்றி மூன்று வருஷத்திற்கு ஒரு முறை செக்ரடரியையும் மற்ற மெம்பர்களையும் மாற்றி அமைக்க வேண்டும் என்று திருத்தம் செய்தால் பொது மக்களுக்கு கடன் வாங்குவதற்கு செலாகரியமாக இருக்கும். ஆதலால் இப்படி மாற்றுவதற்கு வேண்டி ஒரு திருத்தத்தை கொண்டுவரவேண்டும் என்று சொல்லிக் கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

10-57
a.m.

SRI A. RATNAM: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, சென்னையிலுள்ள மார்வாடிகள் எல்லாம் இன்று கடையை மூடிக்கொண்டு போகிற அளவில் வந்திருக்கிறது. காரணம் சென்னையிலுள்ள ஏழைமக்களின் நலங்கள் எல்லாம் இன்று மார்வாடிகளின் கையிலே போயாய்விட்டது. இனிமேல் கொண்டு செல்பவதற்கு ஆள் இல்லை. அந்த விதத்தில் ஏழைமக்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். பொது மக்கள் இந்த விதமாக தினாடாடிக்கொண்டிருக்கிற இந்த நிலையில் இந்த திருத்த மசோதா கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. இதை உடனடியாக இந்த சபையில் நிறைவேற்றி விடுவது என்பது பொது மக்களுடைய பல உரிமைகளையும் பாதிக்கக்கூடிய வகையில் இருக்குமே தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை. இதனால் அலுவலக அதிகாரிகள், ரிஜிஸ்ட்ரார்களை போன்றவர்கள் நினைத்த நேரத்தில் அவர்களுக்கு சாதகமாக உள்ள திருத்தத்தை வழிவகை செய்வதற்காக இது கொண்டு வரப்படுகிறதே ஒழிய வேறு ஒன்றும் இல்லை. கூட்டுறவு சங்கத்தில் 1,000 ரூபாய்கள் பங்குகள் இருக்கவேண்டும் என்றெல்லாம் சட்டங்கள் இருந்தால் அது மற்றவர்களுடைய உரிமை பாதிக்கப்படுகிறதே தவிர வேறு ஒன்றுமில்லை. ஒரு மாவட்டத்தில் மூன்று, நான்கு சொஸைட்டிகள் இருந்தால் அதில் எது சக்தி பெற்றிருக்கிறதோ அதை மாத்திரம் ஊக்குவிப்பதற்கு வேண்டி மற்ற சொஸைட்டிகளை அழித்து விடுவதற்குள்ள அதிகாரம் ரெஜிஸ்ட்ராருக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதன்மேல் சாதாரண மக்களுக்கு சிலில் கோர்ட்டுக்குக்கூட போகமுடியாது என்ற இந்த சட்டத்தில் 5-வது கிளாஸ் 7-வது பகுதியில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அது மாத்திரமல்ல, ஒரு இடத்தில் காங்கிரஸ் காரர்களுக்கு எதிராக இருப்பவர்கள் சொஸைட்டி நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று வைத்துக் கொள்வோம். இவ்விதமாக காங்கிரசுக்கு மாறுபட்டவர்கள் நடத்தும் கூட்டுறவு சங்கத்தை அழிக்க வேண்டும் என்று தோன்றினால் ரெஜிஸ்ட்ரார் அந்த சங்கத்தின் பேரில் தங்களுடைய சட்ட திட்டங்கள்படி நடக்கவில்லை

20th December 1956] [Sri A. Ratnam]

என்று கூறி அதை அழித்துவிடுவதற்கும் இதில் வழியிருக்கிறது. அது மாத்திரமல்ல சட்ட திட்டங்களின்படி நடக்காதவர்களுக்கு 500 ரூபாய் அபராதமும், அல்லது 6 மாதம் கடுங்காவல் சிறை தண்டனை அனுபவிக்க வேண்டும் என்று இருக்கக்கூடிய சட்டத்தை இந்த சபையில் கொண்டு வந்து ஐந்து நிமிஷத்தில் நிறைவேற்றுவதற்கு அனுமதி அளிப்பது பொது மக்களுக்கு அவதூறும், அவமானமும், கேடும், மோசமும், நாசமும் விளைவிப்பது என்பதை சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். எனவே இப்போது இருக்கின்றபடி சட்டங்கள் இருந்தால் கூட்டுறவு சங்கங்கள் எல்லாம் தங்கள் மாமன்களுக்கும் மச்சான்களுக்கும் தான் உதவிகரமாக இருக்குமே தவிர வேறு ஒரு உபயோகமும் இல்லை. முதலியார்கள் என்றால் ஒரே முதலியார்மயமாக இருக்கிறது. புதுக் கோட்டை போன்ற பல இடங்களில் விவசாயிகள் என்று பேர் வைத்துக் கொண்டு பலர் அதில் பிரசிடெண்டுகளாகவும் செக்ரடரிகளாகவும் இருந்து கொண்டு தங்களுடைய மாமன்களுக்கும் மச்சான்களுக்கும் கூட்டுறவு சங்கங்களிலிருந்தும் வேண்டிய கடன்களை கொடுத்து சர்க்காரை ஏமாற்றி, பொது மக்களை ஏமாற்றி, சர்க்கார் பணத்தை எப்போதும் கொண்டு வர்ப்பதை நாம் அனுமதிக்க முடியாது. இன்று நடக்கின்ற பல கூட்டுறவு சங்கங்களிலும் விவசாயிகள் இருக்கிறார்களா? ஹரிஜனங்கள் இருக்கிறார்களா என்று பார்த்தால் அப்படியிருப்பதாக தெரியவில்லை. மேலும் அவர்களுக்கு சட்டப்படி கடன்கள் கொடுப்பதில்லை. ஏழை விவசாயிகள் கடன் கிடைக்காமல் இன்று தத்தளித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கேட்பதற்கு ஆள் கிடையாது. ஆனால் அதே நேரத்தில் பல பணக்காரர்களுக்கும் அதிகாரிகள் தங்களுக்கு வேண்டியவர்களுக்கும் சட்டத்தை மீறி கடன் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. தென் ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் கரும்பு விவசாயிகள் தங்களுடைய கூட்டுறவு சங்கங்களிலிருந்து கடன் கிடைக்காமல் ஆலை முதலாளிகளிடம் கடன் வாங்க வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். இதனால் அவர்கள் பலவிதமான தொல்லைகளுக்கு ஆளாகிறார்கள். ஆகவே இதிலுள்ள சௌகரியங்களை எல்லோரும் அனுபவிப்பதற்கு சட்டம் தகுந்த முறையில் இருக்க வேண்டும். ஆகவே விவசாயிகளுக்கு எதோ சட்டம் செய்யப்போகிறோம் என்று சொல்லி அதிகாரிகள் தாங்கள் நினைத்த திருத்தத்தை கொண்டு வந்து சட்டமாக செய்துவிட்டால் அது நாட்டுக்கு பெரும் கேட்டைத்தான் விளைவிக்கும் என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். ஆகவே இதை ஒத்தி வைத்து இதில் ஏழை மக்களுக்கு வேண்டிய பல திருத்தங்களையும் கொண்டு வந்து அதில் சேர்த்து அதன் பின்னால் நிறைவேற்றினால்தான் இந்த சட்டம் சரியான பயனை மக்களுக்கு அளிக்க உதவும். இதைதான் பொது மக்களும் விரும்புகிறார்கள். இதை சர்க்காரும் கவனிக்கும் என்று நம்புகிறேன். மேலும் பல தாரியங்களை பேச வேண்டியிருக்கிறது. அதற்கு இப்போது நேரமில்லை என்று நினைக்கிறேன். ஆகவே இந்த திருத்தங்களினால் பொது மக்களுக்கும் கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களுக்கும் கடன் பெறுகிறவர்களுக்கும் சில நன்மைகள் இருந்தாலும்கூட, சட்டதிட்டங்களில் சாதாரண மக்களுக்கு தண்டனைக்கும் சிறைக்கும் அனுப்பக்கூடிய நிபந்தனைகளிலிருந்து விடுபடுவதற்கு சிலில் கோர்ட்டுக்கு போவதற்கு அவர்களுக்கு உரிமை அளிக்க கூடிய வகையில் ஒரு திருத்தம் கொண்டுவந்து இந்த சட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டியிருப்பதால் இந்த சட்டத்தை இப்போது நிறைவேற்றுவதை மாற்றிவிட்டு ஒத்திவைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

SRI M. KALYANASUNDARAM : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த திருத்தம் மனோதாவை நான் வரவேற்கிறேன். அதோடு அதில் சில நிபந்தனைகளை மட்டும் வரவேற்க முடியாத நிலையில் இருக்கிறேன். ஏன் என்று கேட்டால் இதில் இருக்கிற பலபிரச்சனைகளுக்கும் நன்றாக ஆலோசித்து விரிவான திருத்தங்கள் கொண்டுவந்து இருந்தால் நன்றாக இருந்திருக்கும். ஏதோ பொது தேர்தல் வரப்போகிறது. அதற்கு முன்னால் இதை நிறைவேற்றவேண்டியது அவசியம் என்று சர்க்கார் நினைத்தால் அது தவறான தாகும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். கூட்டுறவு இயக்கத்தின் கொள்கை திடீரென்று மாறப்போவதில்லை. ஆகவே இதில் வேண்டிய மாறுதல்களை தைரியமாககொண்டு வந்து நிறைவேற்ற முடியும். இனி இதைப்பற்றி

[Sri M. Kalyanasundaram] [20th December 1956]

பேசி பயன் இல்லை. ஆனால் ஒரு திருத்தத்தை சர்க்கார் ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும். அதாவது இந்த கூட்டுறவு இயக்கத்தில் விவசாயிகளுடையவும் சதாரண மக்களுடையவும் பங்கு அதிகமாக இருக்க வேண்டும். அப்போதுதான் கிராமத்தில் இருக்கக்கூடிய மக்கள் இதனால் பயனடைய முடியும். ஆகவே இதில் மைனாரிட்டி மெஜாரிட்டி என்று பாராமல் ஜனநாயகம் நிலவக்கூடிய முறையில் பொது ஜனங்கள் அதிகமாக பங்கு எடுக்கக்கூடிய வகையில் இருக்கவேண்டும். திருத்தங்களைக் கொண்டு வரும்போது கிராமவாசிகள் அதை புரிந்துகொண்டு அதன்படி சரிவர நடந்து கொள்ளும் அளவில் திருத்தங்கள் கொண்டுவரவேண்டும். பல திருத்தங்களைச் செய்யவேண்டும் என்று விசாரணைக் கமிட்டியார் பல சிபாரிசுகளைச் செய்திருக்கிறார்கள். அப்படி இருக்கவென்போது இந்த ஒரு திருத்தத்தை மட்டும் ஏற்றுக்கொள்ளாமல் இருப்பதற்கு காரணம் என்ன என்பதுதான் எனக்குப் புரியவில்லை. கிராம நிலைமையை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு இந்த திருத்தம் மிகவும் அவசியமானது. அதற்காகத்தான் இந்தத் திருத்தத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். அதையாவது ஒத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். கிராமங்களில் கூட்டுறவு சொசைட்டிகள் சரிவர நடக்கவேண்டுமானால் அந்த சொசைட்டிகளில் கிராமவாசிகள் அதிகப்படியாக சேர்ந்து நன்மை அடைவதற்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்துகொடுக்கவேண்டும். அப்பொழுதுதான் இந்த திருத்தம் வரவேற்கக்கூடியதாக இருக்கும். கபன் துரிதமாகக் கிடைப்பதற்கும் அதிகக் கடன் வசதிகள் கிடைப்பதற்கும் திருத்தத்தைக் கொண்டுவந்தால் மட்டும் போதாது. இப்படிப்பட்ட திருத்தங்களைக் கொண்டுவரும்போது கிராமவாசிகள் சொசைட்டிகளில் அதிகப்படியாக சேர்வதற்கு வேண்டிய வசதிகளை அளிக்கும்படியான திருத்தங்களைக் கொண்டுவந்தால் நன்மையாக இருக்கும். அப்படிப்பட்ட திருத்தம் கொண்டுவரவேண்டியதுதான் அவசியம். ராஜ்யத்தில் சுமார் பத்து லட்சம் கிராமங்களில் ஜனங்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லோரும் கூட்டுறவு சொசைட்டிகளில் சேர்ந்திருக்கக்கூடியவர்கள். அவர்களில் இப்பொழுது நாற்பது சத விதிக் கூட சேரவில்லை. அந்த நிலைமையில்தான் இப்பொழுது கூட்டுறவு இயக்கம் நமது ராஜ்யத்தில் நடந்துகொண்டு வருகிறது. முக்கியமாக விசாரணை கமிட்டி ஒன்று கூறியிருக்கிறது. உப விதிகளில் அவர்கள் என்ன சொல்லியிருக்கிறார்கள். பஞ்சாயத்தார்கள் அனுமதித்தால் கிராமத்திலுள்ளவர்கள் அங்கத்தினர்களாக சேரலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். கிராமங்களில் அநேகம் விவசாயிகள் கூட்டுறவு சொசைட்டிகளில் சேர்வதற்கு தயாராக இருக்கிறார்கள். இப்பொழுது இருக்கும் விதிகள் அவர்கள் அப்படி சேர முடியாமல் இருக்கிறது. இந்த நிலைமையில் 100-க்கு 90 பேர்கள் கிராமங்களில் அங்கத்தினர்களாக சேர முடியாமல் இருக்கிறார்கள். இருபதாயிரம் கிராமங்களில் பத்தாயிரம் கிராம சொசைட்டிகள் இருக்கின்றன. அப்படி இருந்தும் போதிய அங்கத்தினர்கள் அதன் உள்ளே வா முடியாமல் இருக்கிறது. அதற்கு வேண்டிய திருத்தங்களைச் செய்தால் நன்மையாக இருக்கும். அதற்கு வேண்டிய திருத்தத்தை ஏன் கொண்டு வரவில்லை என்பது தெரியவில்லை. விசாரணை செய்த கமிட்டி சொல்லிய திருத்தங்களையாவது கொண்டுவந்திருக்கலாம். அவர்கள் என்ன சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

* * * * *

“ We think it is enough if provision is made for appeal to the Executive Committee of the Central Bank against refusal of admission and the Executive Committee may decide after giving an opportunity to the parties concerned . . . The very provision for such an appeal to the Executive Committee is likely to have a moral effect upon the Panchayat of the Society.”

* * * * *

இப்படிப்பட்ட திருத்தங்கள் வேண்டும் என்று அவர்கள் சிபாரிசு செய்திருக்கிறார்கள். பல கிராமங்களில் இந்த சொசைட்டிகளின் நன்மைகளை அனுபவிக்க முடியாமல் கிராமவாசிகள் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

20th December 1956] [Sri M. Kalyanasundaram]

அவர்களைச் சேர்ப்பதற்கு ஏன் சட்டம் கொண்டு வரவில்லை என்பதை மட்டும் என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. மற்ற திருத்தங்களுக்காவது அவகாசம் வேண்டும் என்று சொல்லலாம். ஆகவே கிராமவாசிகளைச் சேர்த்துக்கொள்ளக்கூடிய திருத்தத்தையாவது இப்பொழுது கொண்டு வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். விசாரணைக்கமிட்டி சொல்லியிருக்கும் அளவிலாவது திருத்தங்களை ஒத்துக்கொண்டால் போதுமானது. வேறு மாறுதல்கள் செய்யவேண்டும் என்று நான் சொல்லவில்லை.

அடுத்தபடியாக கூட்டுறவு இயக்கம் சரிவர நடைபெறவேண்டும் என்ற எண்ணம் சர்க்காருக்கு இருந்தால் அந்த இயக்கத்தில் ஜனங்களுக்கு நம்பிக்கை இருக்கும்படியாக அந்த இயக்கம் இருக்கவேண்டும். இப்பொழுது நடைபெற்று வரும் கூட்டுறவு இயக்கத்தில் ஜனங்களுக்கு நம்பிக்கை இருப்பதாகவே தெரியவில்லை. அதில் வேலை செய்யக்கூடிய அதிகாரிகளும் அந்த இலாகாவில் இருக்கக்கூடிய ஊழல்களும் தான் அதற்குக் காரணம். நிர்வாகம் செய்யும் ஊழல்களுடன் பொது ஜனப் பிரதிநிதிகள் செய்யும் ஊழல்களும் அதில் இருக்கின்றன. அங்குள்ள மாணஜ்மென்டார்களும் ஊழலாக நடந்துகொண்டு வருகிறார்கள். தலைவர்கள் காரியதரிசி முதலியவர்களுடைய ஊழல்களும் தான் அந்த இயக்கம் நன்றாக நடைபெறாமல் இருப்பதற்கும் ஜனங்களுக்கு அதில் நம்பிக்கை இல்லாமல் இருப்பதற்கும் காரணம். அதைப்பற்றி இந்த சபையின் மூலமாகவும் கடிதங்கள் மூலமாகவும் சர்க்காருக்கு அடிக்கடி எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறோம். அவைகளுக்கு இதுவரையிலும் சர்க்கார் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொண்டதாகத் தெரியவில்லை. நடவடிக்கை எடுப்பதில் சர்க்கார் வெகு வெகு மந்தமாகத்தான் இருக்கிறார்கள். உதாரணமாக சேலம் கூட்டுறவு மார்கெட்டிங் சொசைட்டி சம்பந்தமாக ஒரு வருஷத்திற்கு மூலாக கிளர்ச்சி செய்த விசாரணை நடந்தால் எந்த முடிவும் இதுவரையிலும் எடுத்துக்கொண்டதாகத் தெரியவில்லை. அலுவலியமான காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. எந்த முடிவிற்கு சர்க்கார் வந்திருக்கிறார்கள் என்பது இன்னும் தெரியவில்லை. இவ்வளவு காலதாமதம் ஆவதற்குக் காரணம் என்னவென்பதும் தெரியவில்லை. இவ்விதம் காலதாமதம் ஆவதால் அதனால் பல கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. கோஷ்டச் சண்டையும் கட்சி சண்டையும் தான் ஏற்படுகிறது. அநேகமாக கால்கிரஸ்காரர்கள்தான் அதிகாரத்தில் இருப்பதாலும் அங்கு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளாமல் இருப்பதாலும் சர்க்கார் அவர்களுடைய சார்பில் இருக்கிறார்கள் என்றும் அதனால்தான் நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளாமல் இருக்கிறார்கள் என்றும் ஜனங்கள் நினைத்துக்கொண்டு இருப்பதால் சண்டை சச்சரவுகள் ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றன. அதனால் சர்க்கார் உடனடியாக முடிவு சொல்லவேண்டும். எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் இதை பயன்படுத்திக்கொண்டு சண்டை நடத்திக்கொண்டிருப்பதற்கு இடம் கொடுக்கக்கூடாது. இது என்னுடைய சொந்த அபிப்பிராயம். கூட்டுறவு இயக்கத்தை நல்லபடியாக நடத்துவேண்டிய பொறுப்பு கனம் மந்திரி அவர்களுக்கும் இருக்கிறது. அந்த இலாகாவில் இருக்கும் அதிகாரிகளுக்கும் இருக்கிறது. புகார்கள் வந்தபடுகையே அவைகளை காலாகாலத்தில் விசாரணை செய்து ஒரு முடிவு சொல்லவேண்டும். அதற்கு வேண்டிய ஒரு ஸ்பெஷல் ஆபீசரையும் நியமித்தால் நல்லது என்று நினைக்கிறேன். அப்பொழுதுதான் கூட்டுறவு இயக்கத்தில் ஜனங்களுக்கு நம்பிக்கை ஏற்படும்.

பால் சப்ளை யூனியன் சம்பந்தமாக பல அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அந்த விஷயம் சம்பந்தமாக புகார்கள் வந்து ஒரு வருஷமாகியும் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொண்டதாகத் தெரியவில்லை. பல கிளை சங்கங்களின்பேரில் பல புகார்கள் அனுப்பப்படுகின்றன. நிர்வாகத்தைப்பற்றி புகார்கள் அனுப்பப்படுகின்றன. அவையையெல்லாம் உடனடியாக விசாரணை செய்து முடிவு சொல்லவேண்டும். புகார்கள் வந்தால் அவைகளைப்பற்றி விசாரிக்காமல் சர்க்கார் மந்தமாக இருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமையில் கூட்டுறவு இயக்கத்தில் ஜனங்களுக்கு எப்படி நம்பிக்கை ஏற்பட முடியும் என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். என்னுடைய யோசனை என்னவென்றால் புகார்கள் வந்தால் அவைகளை உடனடியாக விசாரிக்க ஒரு

[Sri M. Kalyanasundaram] [20th December 1956]

நிரந்தரமான டிரிபுனல் இருக்கவேண்டும். அப்படி விசாரித்து புகார் வந்தவுடன் யார் பேரில் குற்றம் இருக்கிறது என்று கண்டுபிடித்து குற்றவாளிகளுக்கு கடும் தண்டனை விதிக்கவேண்டும். அவர்களை வேலையை விட்டுத் தள்ளப்படுவதோடு கூட தண்டனையும் விதிக்கவேண்டும். அப்பொழுது தான் கூட்டுறவு இயக்கத்தின் அந்தஸ்து உயரும். விசாரணை குழு முடிவு சொன்னவுடன் அதன்பேரில் சர்க்கார் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

இன்று ஒரு ரிஜிஸ்தரார் ஆப் கோவபரேடிஸ் சொசைட்டி இருக்கிறார். அவர் சென்னையில் இருக்கிறார். அவருக்கு உதவியாக ஜாயின்ட் ரிஜிஸ்தரார் இருக்கிறார். இவர்கள் சென்னையில் இருப்பதால்தான் ஏதாகிலும் புகார்கள் வந்தால் அதைப்பற்றி உடனுக்குடன் நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்வதற்கும் மற்றும் கடிதங்கள் முதலியவைகள் வந்தால் அவைகளுக்கு பதில் எழுதுவதற்கும் கால தாமதம் ஏற்படுகிறது. இப்பொழுது பல சொசைட்டிகள் ஏற்பட்டுக்கொண்டு வருகின்றன. சங்கங்கள் வளர்ந்து கொண்டே வருகின்றன. தொழிலாளர்கள் சொசைட்டி, விவசாயிகள் சொசைட்டி, இப்படி பல சங்கங்கள் ஏற்பட்டுக்கொண்டு வருகின்றன. அவற்றிலிருந்துதல்லாம் அதிகாரிகளுக்கு அநேகம் கடிதங்கள் வருகின்றன. அவைகளுக்கெல்லாம் பதில் எழுதுவதென்றால் அவர்களால் சென்னையிலிருந்துகொண்டு பதில் எழுத முடியவில்லை. இப்படி அநேகம் சொசைட்டிகள் ஏற்பட்டுக்கொண்டிருந்தால் அவைகளையெல்லாம் இங்கேயே இருந்துகொண்டு அவைகளை கண்காணிக்கவேண்டும் என்றால் ஒரு ரிஜிஸ்தராருக்கு பதில் சொல்ல எவ்வளவு குமாஸ்தாக்கள் வேண்டியிருக்கும். அதனால் போதிய பலன் அளிக்கும் என்று நாம் எதிர் பார்க்கமுடியாது. அதனால் நான் என்ன சொல்லுகிறேன் என்றால் ஐந்தாறு ஜில்லாக்களை ஒன்று சேர்த்து திருச்சி போன்ற இடங்களில் ஒருவரை நியமித்து அவருக்கு ஓரா அதிகாரத்தையும் கொடுத்து நியமித்தால் அவர்கள் உடனடியாக வரும் கடிதங்களுக்கும் புகார்களுக்கும் பதில் சொல்லமுடியும். வேலைகளும் துரிதமாக நடைபெறும். புகார்கள் வந்தால் அவைகளை விசாரணை கமிட்டிக்கு அனுப்பி வைத்து உடனுக்குடன் பைசல் செய்வதற்கு அனுசலமாகவும் இருக்கும். இப்பொழுது சென்னை வரவேண்டியதாக இருக்கிறது. அதுவும் குறையும். நிர்வாகத்தில் திறமையும் கொஞ்சம் அதிகரிக்கும். இந்த விஷயத்தையும் சர்க்கார் கவனத்தில் எடுத்துக்கொண்டு அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஊழல்களை நிவர்த்தி செய்யவேண்டுமானால் சர்க்கார் அதற்குவேண்டிய நடவடிக்கைகளை உடனடியாக எடுக்கவேண்டும். ஆனால் இப்பொழுது சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுப்பதில் மிகவும் மந்தமாக இருப்பதாக்கத்தான் தெரிய வருகிறது. சேலம் மார்க்கெட்டிங் சொசைட்டி சம்பந்தமாக புகார் வந்தவுடன் அங்குள்ள அதிகாரியின் பேரில் சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றால் அந்த அதிகாரியை அந்த இடத்தை விட்டு வேறு இடத்திற்கு மாற்றிவிட்டார்கள். அவர் பேரில் சாட்ப்பட்ட குற்றச்சாட்டை பரிசீலனை செய்யவில்லை. மனப்பாறை கூட்டுறவு சொசைட்டி சம்பந்தமான புகார் வந்தது. அங்குள்ள அதிகாரி எவ்வளவோ நியாயமற்ற குற்றங்களை செய்திருக்கிறார். அவருக்கு எந்த விதமான தண்டனையும் கொடுக்கலாம். கொடுத்தாலும் நியாயம்தான். இந்த சொசைட்டி சம்பந்தப்பட்ட டிபுடி ரிஜிஸ்தரார்பேரில் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. அவருக்கு உடந்தையாக இருந்ததாகத் தான் தெரியவந்தது.

அடுத்தபடியாக திருச்சியில் எக்ஸ் சர்வீஸ்மென் கூட்டுறவு சொசைட்டி நிர்வாகத்தில் சில ஊழல்கள் இருந்தன என்று புகார் செய்யப்பட்டது. அங்கு பல ஒழுங்கீனமாக காரியங்களைச் செய்திருக்கிறார்கள் என்று புகார் கொண்டு வரப்பட்டது. அதைப்பற்றி அங்குள்ள முதல் க்ளாஸ் மாஜிஸ்திரேட் விசாரணை நடத்தினார். குற்றத்தைச் செய்தவர் அதை ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார். ஆனால் அவருக்குக் கொடுத்த தண்டனை என்னவென்றால் அந்த அதிகாரியை அந்த இடத்திலிருந்து மாற்றி அவரை

20th December 1956] [Sri M. Kalyanasundaram]

ஜாயின்ட் ரிஜிஸ்டரராக நியமித்தார்கள். அவர் குற்றம் செய்ததற்கு அதுதான் பலன்! இப்படி நிலைமை இருந்தால் சொசைட்டிகளுக்கு எப்படி பாதுகாப்பு ஏற்படும், ஜனங்களுக்கு எப்படி சங்கங்களின்பேரில் நம்பிக்கை ஏற்படும் என்பதை அறியவேண்டும். இந்த நிலைமையில்தான் ஒரு பக்கத்தில் கோஷ்டி பூசல்கள் கட்சி பூசல்கள் முதலியவைகள் நடந்து வருகிறது. இதற்கு சர்க்கார் இடம் கொடுக்கக்கூடாது. அதற்குத் தகுந்த முறையில் சட்டங்களை திருத்தி அமைக்கவேண்டும். திருத்தங்களை கொண்டு வந்து அவைகளை நடைமுறைக்குக் கொண்டு வரவேண்டும். கடன் வசதி அளிப்பதற்கு மட்டும் சட்டத்தைக் கொண்டுவருவதில் பிராயோசனம் இல்லை. துரிதமாக கடன்கள் கிடைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்வதோடு சங்கங்களின் பேரில் ஜனங்களுக்கும் நம்பிக்கை ஏற்படும் அளவில் திருத்தங்கள் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு விவசாயிகளுக்கு இன்னும் அதிகப்படியான பாதுகாப்பு அளிப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்வதென்றும் என்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதற்குவேண்டிய உத்தரவாதமும் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

நிலம் இருக்கிறவர்களுக்குத்தான் கடன் கொடுப்பது என்ற நிலைமை 11-15 இருக்கக்கூடாது. குத்தகை விவசாயிகள் விஷயத்தில்கூட நிலத்தின்மீது ஓரளவுக்கு சாகுபடி செய்வதற்கு உரிமை உரிமை பாதுகாக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு வருஷத்திற்கு அபத்த ஒன்றும் ஏற்படாது. மேலும் மகசூலிலும் 60 சத விசிதம் உரிமை இருக்கிறது. அதை நம்பி அவர்களுக்கு கடன் கொடுக்கமுடியும். துரிதமாக அவர்களுக்கு கடன் கொடுக்கவேண்டும். சர்க்கார் இது விஷயத்தில் நடவடிக்கை எடுத்தால்தான், பல கிராமச் சங்கங்களை இணைப்பதன் நோக்கம் நிறைவேறும். இல்லாவிட்டால் ஒரே கிராமத்தில் சுயநலமிகள் இதுவரை கொள்ளை அடித்தது போல், இன்னும் நாலேந்து கிராமங்களைச் சேர்த்து கொள்ளையடிக்கக்கூடிய நிலைமையான ஏற்படும். கோஷ்டிச் சனவைகள் வலுக்கும். ஆகவே தகுந்த திருத்தங்களைக் கொண்டுவர நடவடிக்கை எடுக்குமாறு சர்க்காரை கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, ஒரு அங்கத்தினர் (ஸ்ரீ ஏ. ரத்னம்) அவர்களைத்தவிர இந்த விவாதத்தில் கலந்துகொண்ட எல்லா அங்கத்தினர்களும் இந்தத் திருத்த மசோதாவை வரவேற்றுப் பேசியிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நான் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். எந்த விஷயத்திலும் கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ ரத்னத்திற்கு ஒரே அபிப்பிராயம்தான். வேறு அபிப்பிராயத்தை நான் எதிர்பார்த்ததில்லை. இந்த திருத்தங்களினால் விவசாயிகளுக்கு ஏற்படக்கூடிய நன்மைகளை கனம் அங்கத்தினர் உணரவில்லை. அவர்களுக்கு எதோ அவர்கள் விரும்புகிறபடி அதிகாரிகள் கடன் கொடுக்க ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. அதனால் அதிகாரிகள் மீது ஆத்திரம் ஏற்படலாம். ஆனால் அதிகாரிகளும் தங்கள் இஷ்டம்போல் நடந்துகொள்வதோ அல்லது வேறு யாருடைய பேச்சையாவது கேட்டுக்கொண்டு கண்ணை மூடிக்கொண்டு கடன் கொடுப்பதோ தவறு, அதிகாரிகளின் ஊழல்களுக்கோ கூட்டுறவு சங்கத்தில் இருக்கிற அங்கத்தினர்களின் ஊழல்களுக்கோ, கொஞ்சம்கூட இடம் கொடுக்கக்கூடாது. அதை அடியோடு தவிர்க்கவேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய அவா. ஊழல்கள் இருப்பதை நான் மறுக்கவில்லை. ஆனால் ஊழல்களை மிகைப்படுத்திச் சொல்லுவதும் நல்லதல்ல. ஊழல்கள் இல்லாமல் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டியது அரசாங்கத்தின் பொறுப்பு. பொதுமக்களின் பொறுப்பும் கூட. கூட்டுறவு இயக்கத்தை நடத்துகிறவருக்கும் இதில் பொறுப்புண்டு. அவர்களுடைய ஒத்துழைப்பை இந்த விஷயத்தில் கோருகிறேன். அதிகாரிகள் யாராயிருந்தாலும், அவர்களிடத்தில் ஊழல்கள் காணப்பட்டால் அல்லது தவறாக நடந்து கொண்டால் அவர்கள் மீது கண்டிப்பான நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்படும். அவர்களும் கண்டிப்பாக நடந்துகொள்ளவேண்டும் என்றுதான் இப்பொழுது வற்புறுத்தப்படுகிறது. கூட்டுறவு சங்கத்தில் இருக்கிற

[Sri M. Bhaktavatsalam]

[20th December 1956]

உத்தியோகப்பற்றற்றவர்களின் ஊழல்களைப்பற்றி பல அங்கத்தினர்கள் பேசினார்கள். அவர்களை நீக்கவேண்டும். அது அதிகாரிகளுடைய பொறுப்பு. அதிகாரிகள் தங்களிஷ்டம்போல் நடந்துகொள்கிறார்கள் என்று சொல்லப் படுகிறது. யார் விஷயத்தில் அதிகாரிகள் அவர்கள் இஷ்டம்போல் நடக்க வில்லையோ, அப்போர்ப்பட்ட அதிகாரிகள் மீது சலபமாக குறை கூறிவிடலாம். ஆனால், அதிகாரிகள் நியாயமாகவும், இந்த இயக்கம் மேன்மேலும் ஒங்கி வளர்வதற்குரிய வகையிலேயே நடந்துகொள்ளவேண்டும் என்று தான் எதிர்பார்க்கப்படுகிறார்கள். தவறாக யார் நடந்தாலும் அவர்கள் மீது அரசாங்கம் கண்டிப்பான நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளும்.

சில இடங்களில் நடைபெற்ற ஊழல்களைப்பற்றியும், அப்புகாரங்களை விசாரணை செய்வதில் தாமதம் ஏற்படுவதைப்பற்றியும் எதிர்கட்சி உபதலைவர் குறிப்பிட்டார். எண்ணப்பொறுத்தமட்டிலும், அரசாங்கத்தைப் பொறுத்த மட்டிலும், இந்த புகார்கள் உத்தியோகப் பற்றற்றவர்களை பற்றிய தாயினும் சரி, உத்தியோகஸ்தர்களைப்பற்றியதாயினும் சரி, காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களைப்பற்றியதாயினும் சரி அல்லது காங்கிரஸ் அல்லாத இதரக்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களைப்பற்றியதாயினும் சரி, வீண் தாமதம் ஏற்படாது.

இந்த இயக்கம் ஒரு புனிதமான இயக்கம். ஆகவே இந்த இயக்கத்தில் எத்தகைய ஊழல்களுக்கும் இடம் இருக்கக்கூடாது. நான் முன்பு சொல்லியதுபோல் யாராயிருந்தாலும் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்படும். ஆனால் நன்கு பரிசீலனை செய்தபிறகுதான் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். அவரசப்பட்டு நடவடிக்கை எடுப்பது நீதி வழங்குவது ஆகாது. அப்படி அவசரப்பட்டு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டால், கோர்ட்டுகளுக்கு போனால் அவை பாதிக்கப்படும் என்பதை அங்கத்தினர்கள் உணரவேண்டும். கனம் எதிர்க்கட்சி உபதலைவர் குறிப்பிட்ட ஒன்றிரண்டு விஷயங்களில் தவிர்க்கக்கூடிய தாமதம் ஒன்றுமில்லை என்று நான் உறுதி கூறமுடியும். இந்தத் திருத்த மசோதா குறிப்பிட்ட ஒரு விஷயத்தைப் பற்றியது. ஏன் இன்னும் மற்ற சிபாரிசுகள் எற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை என்று பல அங்கத்தினர்கள் கேட்டார்கள். கூட்டுறவு கமிட்டியின் சில சிபாரிசுகளின்படி இன்னும் பல திருத்தங்கள் இச்சட்டத்திற்கு கொண்டு வரவேண்டியிருக்கின்றன. இதைவெல்லாம் நன்கு பரிசீலனை செய்து சிறந்த முறையில் கூட்டுறவு சட்டத்தை மாற்றியமைக்கவேண்டும், அதற்குவேண்டிய இயந்திரத்தை மாற்றியமைப்பதற்காக, அதை பரிசீலனைசெய்ய அரசாங்கம் ஒரு கமிட்டி நியமித்தது. அந்த கமிட்டியிலுள்ள அங்கத்தினர்கள் மிகுந்த அக்கறை எடுத்துக்கொண்டு விஷயங்களை பரிசீலனை செய்து, ஒரு அறிக்கை சமர்ப்பித்து இருக்கிறார்கள். அந்த அறிக்கையைப்பற்றி எதிர்கட்சி உபதலைவர் குறிப்பிட்டார். அந்த அறிக்கையின் மீது அரசாங்கம் கவனம் செலுத்திக்கொண்டு வருகிறது. Comprehensive-ஆக ஒரு மசோதா தயாரிக்கப்பட்டு வருகிறது. எல்லா விஷயங்களையும் பரிசீலித்து சட்டம் தயாரிப்பதில் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. எவ்வளவு துரிதமாக மசோதாவை தயாரிக்க ஏற்பாடு செய்தாலும் இன்னும் சில மாதங்கள் ஆகும். அதுவரையில் நாம் பொறுத்திருப்பது சரியல்ல என்று கருதியே அவசரமாக விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்யவேண்டிய நோக்கத்துடன் இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவந்திருக்கிறேன். ஆனால் விளிவான் மசோதா எவ்வளவு சீக்கிரத்தில் கொண்டுவரமுடியுமோ அதற்குள் கொண்டுவரப்படும். அம்மாதிரி ஒரு மசோதா கொண்டுவரும்போது, ஒரு பொறுக்கு கமிட்டியை நியமித்து கனம் அங்கத்தினர்கள் நீண்ட கால அனுபவத்தின் காரணமாக வெளியிட்ட விஷயங்களையும் கருத்தில்கொண்டு சிறந்த வகையில் சட்டத்தை இயற்றலாம். ஆனால் இது விவசாயிகளுக்கு கடன் வசதியை பெருக்கக் கூடியதோர் மசோதா. இப்பொழுது ஒரு சிலர்தான் கூட்டுறவு இயக்கத்தின் மூலம் கடன் வசதி பெறுகிறார்கள். மற்றவர்கள், All-India Rural Credit Survey Committee எடுத்துக்காட்டியதுபோல் லேவாதேவிக் காராபிடம் சிக்கிக்கொள்ளுகிறார்கள். இதைத் தவிர்ப்பதுதான் அரசாங்கத்தின் முக்கிய நோக்கம். அதை நிறைவேற்றுவதற்காகத்தான் இந்த மசோதா கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. கிராமத்திலுள்ள எல்லா குடும்பங்களும்

20th December 1956] [Sri M. Bhaktavatsalam.]

ஏதாவது ஒரு கூட்டுறவு சங்கத்தில் சேரவேண்டும் என்பதுதான் லட்சியம். இப்பொழுது ஒரு சிலர்தான் சேர்ந்திருக்கிறார்கள் மற்றவர்களைச் சேர்த்துக்கொள்வதில் இருக்கக்கூடிய கஷ்டங்களைப்பற்றி எதிர்க்கட்சி உபதேசம் குறிப்பிட்டார். இதை யெல்லாம் அகற்றவேண்டும். இவற்றையெல்லாம் பரிசீலித்து என்னென்ன திருத்தம் செய்யவேண்டுமோ அதைச் செய்வோம். கனம் அங்கத்தினர்களுடைய யோசனைகளையும் எடுத்துக்கொள்வோம். இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டம் முடிவதற்குள் குறைந்த பட்சம் எல்லா கிராமங்களிலும் 100-க்கு 50 பேராவது கூட்டுறவு சங்கங்களில் சேர்ந்திருக்கவேண்டும் என்பது எங்களுடைய லட்சியம். கூட்டுறவு மூலம் அவர்களுக்கு போதிய அளவு கடன் வசதி கிடைக்கச் செய்ய வேண்டும். கடன் வசதிகளைப்பெருக்குவதற்கு எதை எதை அத்தியாவசியமாக செய்யவேண்டுமோ அவற்றைச் செய்வதற்கு இந்த மசோதா அனுமதியளிக்கிறது. ரூ. 1,000 limit தான் குறிப்பிட்டிருக்கிறது. அதற்கு மேலிருந்தால் என்ன ஆவது என்று கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ P. S. Krishnaswamy Ayyangar கேட்டார். வேறு வாரிசு இருந்தால் பங்கு தொகை திரும்பி வருமா வராதா என்று கேட்டார்கள். ஆனால் இந்தச் சட்டத்தில் இடம் இருக்கிறது. இது சிலசந்தர்ப்பங்களில் ரிஜிஸ்டரார் அவர்களுக்கு பிரதியேக விதி விலக்கு அளிக்க வசதி தருகிறது. அதேமாதிரி ஷா அபிசுமாரக் செய்யவேண்டுமென்றாலும் அதற்கும் வசதி இருக்கிறது.

11-25
a.m.

கனம் அங்கத்தினர் கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்கள் குறிப்பிட்ட விஷயங்களை நான் வரவேற்கிறேன். இன்றைக்கு பலதுறைகளில் கடன் வாங்கப்பட்டு வருகிறது. விவசாய பாங்கின் மூலமாகவும், விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தின் மூலமாகவும், கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள் மூலமாகவும் எவ்வளவு கடன் வாங்கியிருக்கிறார்கள், இன்னும் எவ்வளவு வாங்கக் கூடும் என்பது ஒன்றும் தெரியாமல் போகிறது. இதனால் பல சிக்கல்கள் ஏற்படுகின்றன. ஆகவே இது விஷயமாக அவர் சொன்ன யோசனையை நான்வரவேற்கிறேன். எல்லாக் கடன்களையும் கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களின் மூலமாகவே கொடுக்கச் செய்வது ஒரு சிறந்த ஏற்பாடு என்பதை நானும் ஒப்புக் கொள்கிறேன். அவ்விஷயத்தில் நானும் கவனம் செலுத்துகிறேன். இன்னும் சிலர் கடன் கொடுப்பதில் இருக்கக் கூடிய தாமதங்களைக் குறிப்பிட்டார்கள். அந்த தாமதங்களை அகற்ற வேண்டுமென்பது தான் அரசாங்கத்தின் அவா. கூடியவரை அகற்றப் பார்க்கிறோம். இதற்கு மேலும் தாமதம் ஏற்பட்டால் அதை நிவர்த்திப்பதற்கு என்ன வழி என்பதை இது சம்பந்தமாக பெரிய மசோதா வரும்போது கவனிக்கலாம். முதலில் பேசிய கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ கே. டி. ராஜா அவர்கள் சில விஷயங்களைக் குறிப்பிட்டார்கள். இந்தச் சட்டம் எவ்வளவு தூரம் குத்தகைதாரர்களுக்குப் பயன்படும் என்று கேட்டார்கள். அவர்களுக்கும் பயிர்கள்மேலும் கூட கடன் கொடுக்கலாம். இம்மாதிரி கடன் சலபமாகக் கிடைக்கச் செய்வதற்காகத்தான் இந்தச் திருத்த மசோதா கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே தான் கனம் அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் இதை ஆதரிக்க வேண்டுமென்பதாகக் கேட்டுக் கொள்வதுடன் என்வார்த்தையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : The question is—

“ That the Madras Co-operative Societies (Amendment) Bill, 1956, be taken into consideration at once.”

The motion was put and carried, and the Bill was taken into consideration.

Clause 2 was put and carried.

Clause 3

DEPUTY SPEAKER : The motion is—

“ That clause 3 do stand part of the Bill.”

[20th December 1956]

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR : Sir, I move the following amendment :—

“ For item (i) of the proviso, lines 19 and 20 on page 2, substitute the following :—

‘ (i) a registered society shall not be a member of another society whose liability is unlimited; and.’ ”

SRI A. RATNAM : Sir, I second it.

SRI M. KALYANASUNDARAM : Sir, I move the following amendment :—

“ Add the following as sub-section 4 (3), to clause 3 :—

‘ (3) All complaints against officials of the Co-operative Department and office-bearers of registered societies shall be enquired into by a Tribunal to be constituted and functioned in the prescribed manner.’ ”

SRI K. T. RAJU : Sir, I second it.

DEPUTY SPEAKER : Now clause 3 and amendments are before the House for discussion.

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுதுள்ள சட்டத்தின்படி வாசகம் வருமாறு :—

‘ Provided that unless the State Government by general or special order otherwise directs, the liability of a Society of which a member is a registered society shall be limited.’

இப்பொழுது கெரண்டுவரப்பட்டுள்ள திருத்த மசோதாவின்படி வாசகம் என்னவென்றால்,

‘ Provided that the liability of a society of which a registered society, is a member shall be limited.’

சர்க்கார் கொண்டு வந்திருக்கக் கூடிய திருத்தத்தின்படி ரிஜிஸ்டரான சொஸைடி மெம்பராக இருக்க கூடிய சொஸைடியானது லிமிடெட் லயபிலிடி உள்ள சொஸைடியாக இருக்கவேண்டும். அதாவது ஏற்கெனவே ஒரு அன்லிமிடெட் லயபிலிடி உள்ள சொஸைடி மெம்பராக இருந்தாலும், அது அவ்விதம் மெம்பராக இனியும் தொடர்ந்து இருக்க முடியாது. அவ்விதம் இருக்கவேண்டுமானால் அதை மெம்பராகக் கொண்ட சொஸைடி ஒரு லிமிடெட் லயபிலிடி உள்ள சொஸைட்டியாக மாற்றப்படவேண்டும். ஆனால் என்னுடைய திருத்தத்தின் பிரகாரம் ஒரு ரிஜிஸ்டரான சொஸைடி, அன்லிமிடெட் லயபிலிடி உள்ள வேறு ஒரு சொஸைட்டியின் மெம்பராக இருக்க முடியாது. இந்த அன்லிமிடெட் லயபிலிடி உள்ள சொஸைடி அப்படியே இருக்கும். ஆனால் மெம்பராயிருக்கும் ரிஜிஸ்டரான சொஸைடி மாத்திரம் அந்த அன்லிமிடெட் லயபிலிடி உள்ள சொஸைடியிலிருந்து விலகிக் கொள்ளவேண்டும். சர்க்கார் திருத்தத்தின் பிரகாரம் ஒரு அன்லிமிடெட் லயபிலிடி உள்ள சொஸைட்டி ஒரு லிமிடெட் லயபிலிடி உள்ள சொஸைடியாக மாற்றப்படுவதைக் காட்டிலும் என்னுடைய திருத்தத்தின் பிரகாரம் அந்த அன்லிமிடெட் லயபிலிடி உள்ள சொஸைடியோடு

20th December 1956] [Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar]

மெம்பராக இருக்கும் ரிஜிஸ்டர்ட் சொஸைடி அந்த அன்லிமிடெட் ல்யபிலிடி உள்ள சொஸைடியிலிருந்து விலக்கிவிடுவது சலபமானது. அதிகமான பேரை பாதிக்காது. ஆகையால் நான் என்னுடைய திருத்தத்தைப் பிரேரிக்கிறேன்.

Sir, my amendment says that a registered society shall not be a member of another society whose liability is unlimited. Therefore, if a registered society is already a member of a society with unlimited liability it will cease to be a member of that society. The amendment proposed by the Government is as follows :—

‘ Provided that—

(i) the liability of a society of which a registered society is a member shall be limited; and

Suppose, a society with unlimited liability has as one of its members a registered society with unlimited liability. Then that society, according to the amendment proposed by the Government, will have to convert itself into a society with limited liability. Instead of that society with unlimited liability converting itself into a society with limited liability, it is easier to ask a registered society which is a member of that society to cease to be a member of that society. In that way alone, the smallest number of people would be affected. It is for that reason, Sir, I have proposed my amendment.

* SRI C. KANDASAMY : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் ஸ்ரீ கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் கொண்டுவந்த திருத்தத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தை சொல்ல விரும்புகிறேன். உடனடியாக விரிவானதொரு சட்டம் தக்க திருத்தத்துடன் கொண்டுவருவதற்காக சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்கிறார்கள். அது வரும் நன்னூலை ஆவலுடன் எதிர்பார்க்கிறேன். கனம் ஸ்ரீ கல்யாணசுந்தரம் கொண்டு வந்திருக்கும் திருத்தத்தினுடைய முக்கியமான அம்சம் என்ன வென்றால் கூட்டுறவு இலாக்காக்களில் வேலை செய்யும் உத்தியோகஸ்தர்கள் மீது புகார் கொண்டு வந்தால் அதை விசாரிப்பதற்கு ஒரு டிரிபுனல் அமைக்க வேண்டும் என்பதுதான். நாம் நடை முறையில் பார்க்கும்போது இந்தக் கூட்டுறவு சங்கங்கள் சரிவர நடத்தப்படாமல் அங்கும் அதிகாரிகள் ஆயிரக் கணக்கில் மோசடி செய்திருப்பதை நாம் பல ஆண்டுகளாக பார்த்துக் கொண்டு வருகிறோம். அதுவும் கிராமப் புறங்களில் உள்ள கோவாப ரேடியல் சொசைடிகள் சில இயங்குவதே கிடையாது. அந்த சொசைடியில் வேலை பார்க்கும் ஊழியர்கள் கூட்டுறவு சங்கங்களை சரியாக நடத்துவது கிடையாது. சரிவர வேலை பார்க்காமல் பணத்தை மோசம் செய்வதிலே இருக்கிறார்கள். இம்மாதிரி அவர்களுடைய நடவடிக்கைகளை சரியாக கண்காணிப்பதற்கு கூட்டுறவு இலாக்காக்களில் வேலை செய்யும் உத்தியோகஸ்தர்கள் திரும்பட வேலை செய்வது கிடையாது. சில சமயத்தில் இவர்களே அவர்களோடு சேர்ந்து மோசடி செய்கிறார்கள். அப்பேர்ப்பட்டவர்கள் மீது ஜனங்கள் புகார் செய்தால் அதை விசாரிப்பதற்கு கட்டாயம் ஒரு டிரிபுனல் வேண்டும். அம்மாதிரி ஒரு டிரிபுனல் அமைக்கவிட்டால் இந்த கூட்டுறவு இலாகாவில் ஊழல்கள் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன இருக்கும். அந்த கண்ணோட்டத்தோடு நாம் இந்த பிரச்சினையை அணுகினால் இம்மாதிரி ஊழல்களை தடுக்க ஒரு டிரிபுனல் அமைக்க வேண்டுமென்று மிகவும் அத்தியாவசியம். ஆதலால் இந்த திருத்தத்தை கனம் மந்திரி அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

SRI K. VINAYAKAM : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது ஸ்ரீ கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கக்கூடிய திருத்தத்தை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்லவிரும்புகிறேன்.

[Sri K. Vinayakam] [20th December 1956]

கோவாப்ரேடிவ் டிபார்ட்மென்டில் இருக்கக்கூடிய உத்தியோகஸ்தர்கள் எல்லோருமே கெட்டவர்கள் என்று சொல்லிவிடமுடியாது. அதில் நல்லவர்களும் இருக்கிறார்கள். ஒரு சிலர் தான் தவறு செய்வார்கள். அவ்வாறு தவறு செய்கிறவர்கள் மீது புகார் வந்தால் அதை விசாரணை செய்வதற்கு ஒரு Independent Tribunal அமைக்கவேண்டும்.

DEPUTY SPEAKER: There is already a Tribunal to enquire into the conduct of officials if they go wrong.

SRI K. VINAYAKAM: That Tribunal is intended to go into the misconduct of the officials belonging to all Departments in the entire State. I am now referring to the misconduct of officials in the co-operative department in particular. I want an independent tribunal apart from other tribunals.

உதாரணமாக சென்னையிலே பால் சப்ளை செய்யும் ஐனாவரம் மில்க் சப்ளை யூனியன் சென்னை வாசிகளுக்கு பால் விநியோகித்து வருகிறது. அவர்களுக்குக் கிடைக்கக் கூடிய பால் சென்னையில் பல கிராமங்களிலிருந்து வருகிறது. அந்தப் பாலில் வாங்கும்போது கோவாப்ரேடிவ் மில்க் சப்ளை யூனியன் அதிகாரிகள் தங்களுக்கு வேண்டியவர்களிடம் இருந்துதான் பால் வாங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். தங்களுக்கு வேண்டாதவர்களிடத்தில் "According to the standard" இல்லை என்று சொல்லி வாங்குவதில்லை. இதில் பால் சப்ளை யூனியன் அதிகாரிகள் பாரபட்சம் காட்டுகிறார்கள். இதனால் அநேக பால்காரர்கள் தங்கள் பாலை விற்பதற்கு முடியாமல் நஷ்டத்திற்குள்ளாகிறார்கள். இந்த விஷயத்தை நான் அப்போது இருந்த கனம் மந்திரி அவர்களிடம் சொன்னேன். அவ்வாறு நஷ்டம் அடைந்த பால்காரர்களிடம் இருந்து சர்க்காருக்கு பெடேஷனும் அனுப்பப்பட்டது. கூட்டுறவு இலாகாவுக்கு பெட்டிஷனும் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இவ்வாறு புகார் செய்தும் அந்த யூனியன் அதிகாரிகள் மீது நாளது வரையில் ஒரு விதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. காரணம் என்னவென்றால், கூட்டுறவு இலாகாவில் உள்ள உத்தியோகஸ்தர்கள் அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்க பயப்படுகிறார்கள். ஏனென்றால் அவ்வாறு செய்வதால் அவர்களுக்கு புரமோஷன் இல்லாமல் போய்விடும் என்று பயப்படுகிறார்கள். சர்க்கார் இந்தப் புகாரை விசாரிக்கட்டும் நாம் ஏன் இதில் போய் கெட்ட பெயரை சம்பாதித்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று சும்மா இருந்து விடுகிறார்கள். தவிர இந்தக் கடன் கொடுக்கும் கூட்டுறவு சங்கங்களிலும் கூட இம்மாதிரி ஊழல்கள் மலிந்து கிடக்கின்றன. ஒரு இடத்தில் கடன் கொடுக்கும் சங்கம் இருக்கும், இன்னொரு சங்கத்தை அதில் புகுத்துகிறார்கள். இம்மாதிரி ஊழல்களைத் தடுப்பதற்கு இந்தத் திருத்தம் ஒரளவு உதவியாக இருக்கும் என்று நான் நினைக்கிறேன். ஆதலால் இவைகளையெல்லாம் விசாரிப்பதற்கு ஒரு Independent Tribunal ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

*SRI V. BALAKRISHNAN: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நண்பர் கல்யாணசுந்திரம் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் இந்த திருத்தத்தை முற்றிலும் நான் ஆதரிக்கிறேன். ஐனாவரம் கோவாப்ரேடிவ் பால் சப்ளை யூனியன் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட பல ஆண்டுகள் ஆகியும், சென்ற 5, 6 ஆண்டுகளாக தாய் சொசைட்டிக்கும், பிள்ளை சொசைட்டிக்கும் மல யுத்தம் நடந்துக் கொண்டிருக்கிறது. இதைப்பற்றி கீழே இருப்பவர்கள் என்ன மனுச்செய்துக்கொண்டாலும், மேலே இருப்பவர்கள் ஒன்றும் கவனிப்பதில்லை.

அந்த கோவாப்ரேடிவ் யூனியன் மூலம் ஒரு படி பாலில் 12 அணவுக்கு வாங்கி 14 ரூபாய்க்கு விற்கிறார்கள். இம்மாதிரியாக ஏற்பட்ட உபரி லாபத்தை சரியான படி எல்லோருக்கும் பிரித்துக்கொடுப்பதில்லை. வைத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். இம்மாதிரியாக ஏற்பட்ட லாபத்தைக் கொண்டு அந்த பால் சப்ளை யூனியன் தலைவரும், காரியதரிசியும் அலகாபாத்துக்கு யாத்திரை செய்துவிட்டு கூட்டுறவு

20th December 1956] [Sri V. Balakrishnan]

யூனியன் கணக்கு புல்தகத்தில் அந்தக் கணக்கை வைத்திருக்கிறார்கள். இதை கூட்டுறவு இலாகாவிடம் தெரிவித்தால் அவர்கள் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்காமல் இருக்கிறார்கள். பெட்டி ரிஜிஸ்ட்ரார் ஒரு கட்சியில் சேர்த்துக்கொண்டு, மற்ற சொசைட்டிகளை கஷ்டத்திற்குள்ளாக்குகிறார்கள். இம்மாதிரியான ஊழல்களை நானயம் உள்ளவர்கள், இந்த சொசைட்டியை பரப்புவதற்காக சிரத்தை கொண்டவர்கள் இவைகளை எடுத்துச் சொல்ல அஞ்சுகிறார்கள். ஏனென்றால் இந்த விஷயத்தில் குழைந்தால் என்ன ஆகுமோ என்று பயப்படுகிறார்கள். மந்திரி அவர்கள் கூட்டுறவு இயக்கத்தின் அடிப்படையைப்பற்றி அழகாகச் சொன்னார்கள். அதை நான் முற்றிலும் ஆதரிக்கிறேன். அவர் சொல்வதுபோல் காரியாம்சத்தில் உடனடியாக நடத்திக் காட்டி கூட்டுறவு இயக்கத்தை நல்ல முறையில் வளர்க்கவேண்டுமென்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI M. KALYANASUNDARAM : நான், கொண்டுவந்திருக்கக்கூடிய திருத்தத்தின் நோக்கம் சில ஊழல்களைப்பற்றி சர்க்காரின் கவனத்துக்குக் கொண்டுவரவேண்டுமென்பது மட்டுமல்ல. உருப்படியான சில யோசனைகளையும் சொல்லவேண்டுமென்பது என் நோக்கம். அதாவது இலாகா அதிகாரிகளைப்பற்றி ஒரு புகார் வந்தால் அதை இலாகாவின்மேல் விசாரித்து ஒரு முடிவு எடுத்து அப்படியே விட்டுவிடுகிறார்கள். ஜனங்கள் கூட்டுறவு இயக்க சம்பந்தமாக புகார் செய்த பிறகு, அவர்களுடைய புகார் என்ன ஆயிற்று ; விசாரிக்கப்பட்டதா, விசாரிக்கப்படவில்லையா, முடிவு என்ன ஆயிற்று என்ற விவரங்கள் அவர்களுக்குத் தெரிய சந்தர்ப்பம் இல்லாமலே போய்விடுகிறது. அதனால் ஜனங்கள் கூட்டுறவு இலாகாவின்மேல் வைத்திருக்கும் அபிப்பிராயம் நிரூபம் நீடித்துக்கொண்டுதான் இருக்கும். புகார் உண்மையாக இருந்தாலும் இருக்கலாம், அல்லது அதிகாரிகள் நிராபராதியாக இருந்தாலும் இருக்கலாம். ஜனங்கள் அதிகாரிகளின் பேரில் வைத்திருக்கக்கூடிய அபிப்பிராயத்தை மாற்றிக்கொள்வதற்கு சந்தர்ப்பமே கிடைப்பதில்லை. இது கூட்டுறவு இயக்கத்துக்கே கெடுதல். கூட்டுறவு இயக்கத்தை வளர்ப்பதுதான் அரசாங்கத்தின் நோக்கம். அதற்காகத்தான் ஒரு தனி விசாரணைக் குழு ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று சொல்லுகிறேன். **Anti-Corruption Tribunal** இருப்பது எனக்குத் தெரியும். அதோடு இதை சேர்த்துவிடக்கூடாது. **Anti-Corruption Tribunal**க்கு எப்பொழுது ஒரு விஷயம் விசாரணைக்கு விடப்படுமென்றால், முதலிலே இலாகா விசாரணை முடிந்து, அதிலே குற்றம் இருப்பதாக சந்தேகம் ஏற்பட்ட பிறகுதான், அப்படி நான் சொல்லவில்லை. கூட்டுறவு சம்பந்தமாக புகார்கள் வந்தால், இலாகா அதிகாரிகள் அதன் மீது நடவடிக்கை எடுக்கக்கூடாது. புகார்களை அப்படியே விசாரணைக் குழுவுக்கு அனுப்பிவிடவேண்டும். அதிகாரிகள் நிராபராதியாக இருந்தால் அவர்களை விட்டுவிடலாம். அல்லது அவர்களின் பேரில் குற்றம் ரகசவானால் குற்றம் இருக்கிறது, நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று இலாகாவுக்கு விசாரணைக் குழு சிபார்சு செய்யும். அந்த அடிப்படையில் இலாகாவில் மேல் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். இப்படிச் செய்தால் சமூகமான நிலைமையில் இயக்கம் வளர்வதற்கு சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும். ஆகையால் கூட்டுறவு இலாகாவில் புகார்களை விசாரிப்பதற்காக ஒரு தனி விசாரணைக் குழு ஏற்படுத்தவேண்டுமென்பது என்னுடைய யோசனை. இந்தத் திருத்தத்தை இப்பொழுதே உடனடியாக மந்திரி அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளாவிட்டாலும், நான் சொல்லுகிற யோசனையை கண்டிப்பாக ஏற்றுத்தான் ஆக வேண்டுமென்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

11-45
a.m.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, about the amendment moved by Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar, I would like to submit that it is not necessary. The existing proviso to section 40 may generally cover the cases of societies with unlimited liability also. Even now, no registered society can become a member of a society based on unlimited liability. Therefore, I am unable to accept the amendment, Sir.

[Sri M. Bhaktavatsalam] [20th December 1956]

Regarding the amendment moved by the Deputy Leader of the Opposition, I would like to submit that this Bill has a very limited scope and that the amendment proposed relates to a general question which may well be considered when we take up the comprehensive Bill to amend the Co-operative Societies Act. According to the amendment "all complaints against officials of the Co-operative Department and office-bearers of the Registered societies shall be enquired into by a Tribunal to be constituted. . ." It may be, Sir, that enquiries will have to be conducted in the same way against members of the societies also. I have just listened to certain complaints about the working of the Milk Co-operative Society from certain hon. Members. In that case, perhaps, if a Tribunal is there it may have to enquire into the working of the whole society and the amendment as drafted will not serve the purpose. Therefore, I would like to submit that we might consider that suggestion later on. I personally consider the suggestion of having a Special Tribunal to enquire into certain cases and bring to bear an independent mind. We can take up all these matters when we consider the comprehensive Bill amending the various provisions of the Co-operative Societies Act. Therefore, I have to oppose that amendment also.

The amendment moved by Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar was, by leave, withdrawn.

DEPUTY SPEAKER: May I know whether the hon. Member Sri M. Kalyanasundaram is withdrawing his amendment.

SRI M. KALYANASUNDARAM: என்னுடைய யோசனையின் தாத்தபரியத்தை மந்திரி அவர்கள் ஒப்புக்கொண்டிருப்பதால், நான் என்னுடைய திருத்தத்தை வாபஸ் வாங்கிக்கொள்ளுகிறேன்.

The amendment moved by Sri M. Kalyanasundaram was, by leave, withdrawn.

Clause 3 was put and carried.

Clause 4 was put and carried.

Clause 5.

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR: நான் என்னுடைய திருத்தங்களைப் பிரேரேபிக்கிறேன்.

In the proposed sub-section (c) (1), after the words "in the manner prescribed" occurring in line 10 of page 3, insert the words "by the rules".

In the proposed sub-section (c) (4) (i), delete the words "within a period of one month of the service of such notice" occurring at the end (lines 28-29 of page 3), and insert the same at the beginning of this sub-section.

In the proposed sub-section (c) (4) (i), for the words "intimate his intention not to . . . as the case may be" occurring in lines 25-28 of page 3, substitute the words "intimate his unwillingness to become a member of the new society and may

20th December 1956] [Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar]

also intimate his intention to withdraw from the society of which he is a member, his shares, deposits, or loans as the case may be and on giving such intimation he shall cease to be a member of that society ”.

In the proposed sub-section (c) (4) (ii), *delete* the words “ within a period of one month from the service of such notice ” occurring at the end (lines 33-34 of page 3), and *insert* the same at the beginning of this sub-section.

For the proposed sub-section (c) (5), *substitute* the following :—

“ (5) Any member or creditor who has not complied with the provisions of clause (4) shall be deemed to have assented to the amalgamation.”

For the proposed sub-section (c) (6), *substitute* the following :—

“ (6) After a majority of the members of each of such societies have expressly or by implication assented to the amalgamation, the Registrar may register the new society. But the Registrar may postpone registration till the repayment of the share capital of the members and the satisfaction of the claims of the creditors, if any, under clause (4) by the societies directed to be amalgamated. On the registration of the new society, the registration of the old societies shall be deemed to have been cancelled. The registration of the new society shall be a sufficient conveyance to vest in it all the assets and fix on it all the liabilities of the original societies.”

The amendments were duly seconded.

SRI M. KALYANASUNDARAM : Sir, I move—

For clause (7) of the proposed sub-section (c), *substitute* the following :—

“ (7) Any member aggrieved by the direction of the Registrar under clause (2) or any other order passed by him shall have the right to appeal to a Tribunal consisting of the President of the State Co-operative Bank and one non-official member and presided over by a judicial officer not below the rank of a District Judge. The decisions of the Tribunal shall be final and shall not be called in question in any Civil Court.”

SRI K. T. RAJU : I second the amendment.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : While I express my very great appreciation of the very keen interest taken by the hon. Member who moved so many amendments to this Bill, I am indeed very sorry to say that I am unable to accept any of the amendments.

[Sri M. Bhaktavatsalam] [20th December 1956]

The first amendment is not necessary, as no elaborate rules are required for this purpose. This is merely a consultation of the financing bank for which no specific provision in the rules will be necessary. The acceptance of the amendment may perhaps curtail the scope of this section.

Coming to the next amendment, I submit that the existing provision is quite in order. The amendment proposed by the hon. Member will not convey the intention of this sub-section properly.

I am unable to accept the next amendment also. A member cannot cease to be a member immediately after he intimates his unwillingness to become a member of the new society, for a new society may not have come into existence. He cannot also cease to be a member of the old society as soon as he intimates his intention to withdraw from it. His ceasing to be a member can come into effect only after the old society ceases to exist.

I am unable to accept the next amendment also for the very same reason that I gave just now.

Coming to the next amendment, I submit that there is no need for it. The provision in the Bill is quite in order.

As regards the last amendment, I am afraid that its acceptance will delay the process of amalgamation and the registration of the new society. Therefore I am unable to accept that amendment also.

As regards the amendment moved by the Deputy Leader of the Opposition, I would like to submit that it may very well be considered when we take up the comprehensive Bill. It has to be properly scrutinised and I am unable to accept it at this stage. Therefore I suggest to the Mover to withdraw the amendment, and we may consider it when we take up the comprehensive Bill.

SRI M. KALYANASUNDARAM : இந்த செக்ஷனில் ரிஜிஸ்டிராருக்கு ஏகபோக அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. சங்கங்கள் எல்லாம் ஒன்றாகச் சேரவேண்டுமென்று கட்டாயப்படுத்தும் அதிகாரம் அவரிடம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதைப்பற்றி ஆட்சேபணையில்லை. ரிஜிஸ்டிராருக்கு அந்த அதிகாரம் இருக்க வேண்டியதுதான். அவர் அந்த அதிகாரத்தை பிரயோகிப்பதின் முறையிலே சில தவறுகள் ஏற்படலாம். தவறுகள் ஏற்படாமல் தடுப்பதற்குத்தான், அவர் செய்த தவறுகளை எடுத்துக் கூறி நியாயமான முறையில் அப்பீல் செய்துகொள்ள உரிமை வேண்டும். ஒரு சங்கம் குறிப்பிட்ட சங்கத்தோடு சேர மறுக்கலாம். ஆனால் அதே சங்கம் பக்கத்து கிராம சங்கத்தோடு சேர இஷ்டப்படலாம். அவர்கள் இஷ்டத்துக்கு விரோதமாக சங்கங்களை ஒன்று சேர்க்காமல் பாதுகாப்பதற்குத்தான் இம்மாதிரி அப்பீல் செய்வதற்கு உரிமை இருக்கவேண்டும். ரிஜிஸ்டிரார் உத்தரவின் பேரில் சர்க்காருக்குக்கூட அப்பீல் கிடையாது. சாதாரணமாக மற்ற விஷயங்களில் இருப்பது போல் சர்க்காருக்கு அப்பீல் செய்யும் உரிமை இருந்தால் கூட அவர்களுக்குள்ள குறைகளைத் தெரிவிப்பதற்கு ஒரு சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும். அதனால்தான் நான் ஒரு திருத்தத்தை கொண்டுவரவேண்டியிருந்தது. சாதாரணமாக அரசாங்கத்துக்கு அப்பீல் செய்யும் உரிமையாவது இருக்கவேண்டும். இதுபற்றி மந்திரி அவர்கள் உத்தரவாதம் கொடுத்தால், என்னுடைய திருத்தத்தை வாபஸ் பெற்றுக்கொள்ளுகிறேன்.

20th December 1956]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : ரிஜிஸ்ட்ரார் முடிவுக்கு மேல் அப்பீலுக்கு ஒரு வழி இருக்கவேண்டுமென்று சொல்வதை நான் பாராட்டுகிறேன். சர்க்காரே இந்த அப்பீலை விசாரிக்கலாமா அல்லது இதற்கு ஒரு தனி விசாரணைக்கு நியமிக்கவேண்டுமா என்பது பரிசீலனை செய்ய வேண்டிய விஷயம். இப்போழுது கனம் அங்கத்தினர் திருத்தத்தை வாபஸ் பெற்றுக்கொண்டால், இதை மறுபடியும் மேற்கொண்டு பரிசீலனை செய்து பின்னால் மற்ற திருத்தங்களோடு இதையும் கவனிக்கலாம்.

DEPUTY SPEAKER : Is the hon. Member Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar withdrawing his amendments?

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR : Before withdrawing the amendments, I would like to say a few words by way of explanation. No doubt I moved the amendments. But before the reply of the Hon. Minister, I was not given an opportunity to explain my amendments. Now let me pray for an opportunity to explain the purport of at least a simple amendment.

My first amendment proposes the addition of the words " by the rules " after the words " in the manner prescribed ". In every Act, the word " prescribed " used to be defined as " prescribed by the rules made under this Act ".

DEPUTY SPEAKER : The Hon. Minister has already replied to the amendments. He has explained very clearly why he is not able to accept any of them. Therefore what is the use of explaining the amendments now?

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR : On second thoughts, he may revise his view. Anyway I beg leave to withdraw all my amendments.

All the amendments moved by Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar were, by leave, withdrawn.

SRI M. KALYANASUNDARAM : நானும் என்னுடைய திருத்தத்தை வாபஸ் பெற்றுக்கொள்கிறேன்.

The amendment moved by Sri M. Kalyanasundaram was, by leave, withdrawn.

Clause 5 was put and carried.

Clauses 6, 7, 8, 9 and 10 were put and carried.

Clause 1 was put and carried.

The Preamble was put and carried.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, I move—

" That the Madras Co-operative Societies (Amendment) Bill, 1956, be passed."

DEPUTY SPEAKER : Motion moved—

" That the Madras Co-operative Societies (Amendment) Bill, 1956, be passed."

[20th December 1956]

SRI M. KALYANASUNDARAM : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, பல திருத்தங்கள் கொண்டுவரப்படும், மந்திரி அவர்கள் நிர்வாக சங்கடங்கள் காரணமாக அவைகளை ஒப்புக்கொள்ளமுடியவில்லை என்பதை நான் உணர்கிறேன். அதே சமயத்தில் இந்த இலாகாவைப்பற்றி சில முக்கியமான விமர்சனங்கள் வெளிவந்திருக்கின்றன. இந்த விமர்சனங்களையெல்லாம் ரிஜிஸ்டிராருக்கு அனுப்பி வைத்து, சட்டமில்லாவிட்டாலும் அவைகளை வழிகாட்டியாக வைத்துக்கொண்டு விரிவான சட்டம் வரும் வரையில் அவர் அந்த விமர்சனங்களை மனதில் வைத்துக்கொண்டு இலாகா மூலியமாய் தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்கும்படிச் செய்யவேண்டும். ஆகையால் இப்பொழுது வெளியிடப்பட்ட யோசனைகளையும் விமர்சனங்களையும் கூட்டுறவு இலாகாவுக்கு அனுப்பிவைக்குமாறு நான் மந்திரி அவர்களை கேட்டுக் கொண்டு, இந்தப் பிரேரணையை ஆமோதிக்கிறேன்.

SRI K. VINAYAKAM : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த திருத்த மசோதாவை இப்பொழுது கொண்டுவருவதற்குக் காரணம் அத்தியாவசியமான, அவசரமான ஒரு சில திருத்தங்களை அரசாங்கம் கொண்டு வர விரும்பியதுதான் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். கொஞ்சநாள் கழித்து புது அமைச்சர் குழு ஏற்பட்ட பிறகு அவர்கள் ஒரு விரிவான மசோதாவை (Comprehensive Bill) கொண்டு வருவார்கள் என்றும் சொன்னார். அவசரமாக வேண்டிய சில திருத்தங்களை மட்டும் இப்பொழுது கொண்டு வந்திருப்பதாகவும் கூறினர். அமைச்சர் அவர்கள் எப்படி சில அவசரமான திருத்தங்களை உடனே கொண்டு வரவேண்டுமென்று நினைக்கிறார்களோ, அதே மாதிரி கூட்டுறவு சங்கங்கள் விஷயமாக நடைமுறையில் அவசரமாக செய்யவேண்டிய காரியங்கள் பல இருக்கின்றன. அவைகளையெல்லாம் அரசாங்கமே கொண்டுவந்திருந்தால் அதை நாங்கள் விரும்பி ஏற்றுக்கொண்டிருப்போம். மற்ற அங்கத்தினர்கள் திருத்தங்கள் கொண்டு வந்தாலும் அவைகள் நல்லது என்று அரசாங்கத்தின் மனதில் பட்டால் அவைகளை ஏற்றுக்கொள்ளும் மனப்பான்மை அரசாங்கத்துக்கு இருக்கவேண்டும். எந்த வாதங்களைக்கொண்டு அரசாங்கத்தின் திருத்தங்களை அங்கத்தினர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று மந்திரி அவர்கள் சொல்லுகிறார்களோ, அதே வாதம் அங்கத்தினர்கள் கொண்டு வரும் திருத்தங்களுக்கும் பொருந்தும். அதே அடிப்படையில் தான் அங்கத்தினர்களும் பல திருத்தங்களைக் கொண்டுவருகிறார்கள். இத்தையும் அரசாங்கம் கவனத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு, இந்தப் பிரேரணையை ஆமோதிக்கிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் எதிர்க்கட்சி உபதலைவர் கூறியது போல், இந்த திருத்த மசோதாபற்றிய விஷயங்களெல்லாம் பொதுவாக சில குறைபாடுகள், சில யோசனைகளெல்லாம் கூறப்பட்டன. அவைகளையெல்லாம் கூட்டுறவு இலாகா னிக்கும். சட்டம் வரும் வரையில் காத்திராமல் எந்த வகையிலே அந்தக் குறைகளை நிவர்த்திக்கலாமோ அந்த வகையில் கவனம் செலுத்தும்படி நான் இலாகாவினரிடம் சொல்லுகிறேன். இன்னும் குறிப்பிட்ட சில ஸ்தாபனங்களைப் பற்றியும் குறைகள் சொல்லப்பட்டன. குறிப்பாக சில அங்கத்தினர்கள் பால் சபீன சங்கத்தைப் பற்றி குறை கூறினார்கள். அதைப் பொறுத்தமட்டில், எனக்கு விவரங்கள் ஒன்றும் தெரியாது. இம்மாதிரி ஸ்தாபனங்களைப்பற்றிய குறைகளை நான் இன்றுதான் கேள்விப்பட்டதால், அவைகளில் கவனம் செலுத்தி எத்தகைய நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளமுடியுமோ அத்தகைய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்கிறேன். குறைகளிருந்தால் அதை நிவர்த்திப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்கிறேன்.

கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ விநாயகம் அவர்கள் சர்க்கார் அவசர அவசரமாகத் திருத்தங்கள் கொண்டுவருவதுபோல், அங்கத்தினர்களும் கொண்டு வந்தால், அவைகளை சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும், வரவேற்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அப்படி வரவேற்பதில் ஒன்றும் ஆட்சேபணையில்லை. சர்க்கார் தான் கொண்டு வரவேண்டும், கனம் அங்கத்தினர்கள்

20th December 1956] [Sri M. Bhaktavatsalam]

உத்தியோகப்பற்றற்ற முறையில் சட்டங்களைக் கொண்டுவந்து பெயர் பெறக் கூடாது என்ற பொருமை சர்க்காருக்கு இல்லை. கனம் அங்கத்தினர் அவசரமாக ஒரு மசோதா கொண்டுவரவேண்டுமென்று அக்கறை கொண்டிருப்பதை பாராட்டுகிறேன். கனம் எதிர்க்கட்சி உபதலைவர் அவர்களுக்கு எப்படி அவர் யோசிக்கக்கூடிய பாராட்டத்தக்க ஒரு திருத்தத்தை கொண்டு வந்தாலும் அதை நன்கு பரிசீலித்து விரிவான சட்டத்தில் அதையும் சேர்த்துக்கொண்டுவரவேண்டுமென்று சொன்னேனோ, அதையே தான் கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ விநாயகம் அவர்களுக்கும் சொல்லுகிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : The question is—

“ That the Madras Co-operative Societies (Amendment) Bill, 1956, be passed.”

The motion was put and carried and the Bill was passed.

(2) THE MADRAS REQUISITIONING AND ACQUISITION OF IMMOVABLE PROPERTY BILL, 1956.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Mr. Deputy Speaker, Sir, I beg to introduce the Madras Requisitioning and Acquisition of Immovable Property Billa, 1956, and move—

“ That the Bill be taken into consideration at once.”

Sir, this Bill has to be enacted immediately in order to enable the Government to implement their comprehensive programme of development in the agricultural sector under the Second Five-Year Plan. In most of the Agricultural Research and Development schemes contemplated under this programme lands are required for establishing Research Stations, Seed Farms, etc. The outright purchase of lands which are required for a specified period will involve the Government in huge expenditure. On the other hand it will be advantageous and economic to take the required lands on lease. But a lease has to be negotiated and it is only by agreement that it will be possible for the Government to get lands on lease. It is, therefore, imperative to undertake legislation empowering the Government to take lands compulsorily on lease, the rent being fixed on a reasonable basis. The Bill, which is now before the House, empowers the State Government to requisition for the purpose of the State any immovable property and also to acquire later on such requisitioned property, if necessary.

The principles and methods according to which compensation will be determined and paid for such requisitioning and acquisition have been laid down in clauses 8 and 9. Provision has been made in clauses 10 and 11 for appeals against orders of requisitioning and awards determining compensation.

It is needless for me to say that the provisions of the Bill, after it is enacted, will be resorted to sparingly and only in those cases where it is absolutely necessary to do so.

DEPUTY SPEAKER : Motion moved—

“ That the Madras Requisitioning and Acquisition of Immovable Property Bill, 1956, be taken into consideration at once.”

[20th December 1956]

12-68 **SRI K. T. RAJU :** கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே ! இந்த
ப.ம. மேசாதாவை நான் வரவேற்கிறேன். எனக்கு சில விஷயங்களை அமைச்சரவர்களின் கவனத்திற்கு கொண்டுவர வேண்டியிருக்கிறது. பொதுவாக, இன்றையதினம் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் விவசாய அபிவிருத்திக்காக, சில மாதிரி பண்ணைகளையும், சில ஆராய்ச்சி நிலையங்களையும் ஏற்படுத்த இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு நிலங்கள் தேவைப்படுகிறது. சில இடங்களில் நமக்கு தேவைப்படும் நிலங்கள் தேவையான அளவு கிடைப்பது மிகவும் கஷ்டம். உதாரணமாக, கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவில் விவசாய இலாகா அதிகாரிகள் மாதிரி பண்ணைகள் தேவை என்று சொல்லி ஜில்லா கலெக்டர் முன்னிலையில் அங்குள்ள அங்கத்தினர்களையும், பல மக்களையும் கண்டு, இம்மாதிரி விதைகளைப் போட்டு ஆராய்ச்சி நடத்த நிலங்கள் தேவை, உங்கள் மூலம் எங்கேயாவது நல்ல நிலம் கிடைக்க வசதி செய்ய வேண்டுமென்று கேடார்கள். அவர்கள் தேர்ந்தெடுத்திருந்த நிலங்கள் கிணக்காததால் அந்தத் திட்டம் நிறைவேற்றப்படாமல் அது தடைப்பட்டது. ஆகவே, இப்படிப்பட்ட மசோதாக்களை கொண்டுவந்து சட்டமாக்கி அதன் மூலம் இப்படிப்பட்ட காரியங்கள் செய்ய வேண்டியது அவசியம் என்பதை என்னுடைய அனுபவ ரீதியாக உணருகிறேன். இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்து மேலும் அதிக நிலங்களில் மாதிரிப் பண்ணைகள், ஆராய்ச்சி நிலையங்கள், இவைகள் ஏற்படுத்த குறிப்பிட்ட நிலங்கள் யார் யாரிடமிருக்கிறது, அவைகளை எப்படிப் பெறுவது என்பன் போன்ற சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. உதாரணமாக, ஒரு சில குறிப்பிட்ட இடங்களில் 15 ஏக்கர் உள்ள நிலத்தில் விதை போட்டு ஆராய்ச்சி செய்யலாம் என்று வரும்போது, ஒரு சிறிய விவசாயி இருப்பார் ; அவருக்கு ஐந்து ஏக்கரா நிலம் இருக்கலாம். ஆனால் அதற்கு அருகாமையில் அதே அமைப்புள்ள அந்தத் தரத்திலேயே ஒரு 10 ஏக்கர் நிலம் இருக்கலாம். அந்தப் பத்து ஏக்கர் நிலத்தின் சொந்தக்காரருக்கு ஐம்பது ஏக்கர் நிலம் இருக்கலாம். அவர் நல்ல செல்வாக்குள்ளவராயிருந்தால் தனது நிலத்தை சர்க்காருக்கு வாடகைக்கோ அல்லது விலைக்கோ கொடுக்காமல் தப்பிக்கொண்டு, அச்சிறிய விவசாயினிடமிருந்து அவர் நிலத்தை எடுக்கக்கூடிய ஒரு சந்தர்ப்பம் ஏற்படும். அப்படிப்பட்ட சம்பவங்கள் பல நடந்திருக்கின்றன. ஆகவே இந்த ஒரு நல்ல காரியத்தை உத்தேசித்து நிலத்தை நாம் எடுக்கும்போது, வாடகைக்கானாலும் சரி, அல்லது விலைக்கானாலும் சரி, நாம் சில காரியங்களை நம் கவனத்தில் வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். அப்படி வரும்போது யார் யாரிடம் குறிப்பிட்ட நிலங்கள் இருக்கின்றன, எவ்வளவு இருக்கிறது. அந்நிலத்தை எடுப்பதால் அவர்கள் பாதிக்கப்படுவார்களா என்பதை யெல்லாம் நாம் மனதில் வைத்துக் கொண்டு கூடிய வரையிலும் கஷ்டம் ஏற்படாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். ஆகவே, நான் சொல்வதென்னவென்றால், இந்த மசோதாவை சட்டமாக்கி அதற்கான விதிகளைகொண்டு வரும்போது சிறிய விவசாயிகளைப் பாதிக்காத வகையில் விதிகள் அமைத்தால்தான் அவர்களுக்கு பாதுகாப்பாக இருக்குமென்று அமைச்சரவர்களின் கவனத்திற்கு கொண்டுவர ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நஷ்ட ஈடு கொடுக்க வேண்டுமென்று வரும்போது, ஜில்லா வாரியாக நஷ்ட ஈடு கொடுக்கப்படாது ஊர், இடம், அங்குள்ள விலை முதலியவைகளை எல்லாம் கணக்கெடுத்துத்தான் நஷ்ட ஈடு கொடுக்க வேண்டும். சில இடங்கள் நல்ல வீளைச்சல் பூமிகளா யிருக்கலாம். சில இடங்கள் தரிசுப் பூமியாயிருக்கலாம். சில இடங்கள் காடுகளா யிருக்கலாம். நல்ல நிலங்களுக்கு நல்ல விலை கொடுக்க வேண்டும். காடுகளை எடுத்து அதை பண்படுத்தி ஆராய்ச்சி நடத்துவது என்றால் அது முடியாது. சில சமயம் 15 ஏக்கர் உள்ள ஒரு நல்ல தோட்ட பூமியைப் பெற வேண்டியதாயிருக்கலாம். அல்லது நல்ல வயல்கள் தேவைப்படலாம். அந்த நிலையில் அந்நிலத்திற்கு கூடுதல் விலை கொடுக்க வேண்டியவராம். ஆகவே, விலையை நிர்ணயம் செய்யும்போது அந்த நிலத்தின் தன்மை, அதிருக்கும் இடம் போன்றவைகளை கணக்கிலெடுத்து விவசாயிகளுக்குப் பாதகம் வராத நிலையில் நஷ்ட ஈடு நல்ல முறையில் கொடுக்கப்படவேண்டுமென்று நான் இங்கு எடுத்துச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

20th December 1956] [Sri K. T. Raju]

ஒரு விவசாயினுடைய நிலத்தை சர்க்கார் வாடகைக்கு எடுக்கும் போது, அந்நிலத்தின் மூலம் அந்த விவசாயிக்கு என்ன வருமானம் கிடைக்குமோ அதற்குக் குறைவில்லாத விதத்தில் வாடகை கொடுக்கப்பட வேண்டும். இல்லே, அந்த இடத்தை விலக்கு எடுத்துக் கொள்வதானால் அந்த நிலத்திற்கு சாதாரணமாக அங்கு என்ன விலையிருக்கிறதோ அதற்குக் குறைவில்லாமல் நஷ்டஈடு கொடுக்க வேண்டும். ஆகவே, நான் மெற்சொன்ன பிரகாரமுள்ள விதத்தில் விதிகள் அமைக்கப்பட வேண்டுமென்றே இச்சந்தர்ப்பத்தில் எடுத்துக் கூற ஆசைப்படுகிறேன். அதற்கான பாதுகாப்புகளை இந்த மசோதாவில் உட்படுத்தப்பட வேண்டும்.

இம்மாதிரியான ஆராய்ச்சி நிலையங்கள் சாதாரண விவசாயிகளுக்குப் பயன்படுகிற முறையில் இருக்க வேண்டுமென்றே இந்த மசோதா கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, இதனால் விவசாயிகள் பாதிக்கப்படாத வகையில் விதிகள் அமைக்க வேண்டுமென்று மறுபடியும் கூறிக்கொண்டு இதை வரவேற்கிறேன்.

*** Sri P. G. KARUTHIRUMAN :** உதவி சபாநாயகர் அவர்களே ! விவசாய அமைச்சரவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் இந்த மசோதாவை நான் ஆதரிக்கிறேன். ஆனால் இது நடைமுறையில் இதுவரையிலும் அநேக இடங்களில் ஏற்படாததற்குக் காரணம், சர்க்காரிடமிருந்து, சர்க்கார் அதிகாரிகளிடமிருந்து சரியான, விவரமான, ஒரு தெளிவான பதில் கிடைக்காத காரணத்தினால்தான் என்பதை நான் இங்கு தெரிவித்துக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஒரே இடத்தில் 25 ஏக்கர் நிலங்கள் இருக்க வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். சாதாரணமாக, ஒரேயிடத்தில் 25 ஏக்கர் பூராவும் கிடைக்காது. ஆகவே, அதற்காகத்தான் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இச்சமயத்தில் நான் ஒரு காரியத்தை சர்க்காரின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். ஒரு சாதாரண விவசாயியின் நிலத்தை ஆர்ஜிதம் செய்யும்போது, ஒரு காரியத்தை நாம் மனதில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். அதாவது, விவசாயத் தொழிலைத் தவிர வேறொன்றும் தெரியாத விவசாயிகளும் இருப்பார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களிடமிருந்து, அவர்களின் நிலங்கள் ஆர்ஜிதம் செய்யப்பட்டால் நஷ்டஈடு கொடுப்பது ஒருபுறம் இருப்பதோடு, அவர்களுக்கு வேறு இடங்களில் பூமி கொடுக்க ஏற்பாடு செய்வது மிக மிக அவசியமாகும் என்பதை நான் இங்கு எடுத்துக்கூற விரும்புகிறேன். சாதாரண ஒரு விவசாயிக் குடும்பத்தின் மூன்று ஏக்கர் நிலமிருந்தாலும், அதைக் கொடுத்துவிட்டு பணத்தை மட்டும் வைத்துக்கொண்டு அவனால் ஒன்றும் செய்யமுடியாது. ஆகவே, நான் சொல்வதென்னவென்றால், நமக்குத் தேவையான பூமியை எடுக்கும்போது அவர்களுக்கு அதே தரத்திலுள்ள பூமியை கொடுப்பதை விட்டுவிட்டு வேறு ஏதாவது இடத்திலுள்ள பூமியையாவது கொடுத்தால்தான் அவர்களுக்குத் தொடர்ந்து வாழ்க்கையை நடத்த முடியும் என்ற எனது அபிப்பிராயத்தை இங்கு தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். விதைப் பண்ணைகள் அமைப்பதற்குள்ள முக்கியமான அம்சம், பூமி நல்ல பூமியாக இருக்கவேண்டும். அது மிகவும் முக்கியமாகும். நமது உணவுப் பொருள்களின் உற்பத்தியைப் பெருக்குவது மிக மிக அவசியமாகுமென்று சொல்லத் தேவையில்லை. பொட்டல் பூமியில் விதைப் பண்ணைகள் நிறுவுவதைக் காட்டிலும், 25 ஏக்கர் பூமி, நல்ல நஞ்சைப் பூமி, அல்லது தோட்டப் பிரதேசம் ஒரேயடியாகக் கிடைக்கா விட்டாலும் 15 ஏக்கர் நிலம், 10 ஏக்கர் நிலம் என்று பிரித்தாலும் சரி அங்கே நிறுவுவதுதான் நல்லது. நல்ல நிலம் ஒரேயிடத்தில் 25 ஏக்கர் கிடைப்பது சிரமம். ஆகவே, 15 ஏக்கர், 10 ஏக்கர் என்றே அல்லது 12, 13 ஏக்கர் என்றே எப்படியாவது நல்ல பூமியில் விதைப் பண்ணைகள், அமைக்கப்பட வேண்டும். சிற்சில கஷ்டங்கள் ஏற்படலாம். அவற்றை எல்லாம் சமாளித்தேயாக வேண்டும். நஞ்சை இருக்கும் இடத்தில் தோட்டக்கால் இருக்கமுடியாது. தோட்டக்கால் இருக்குமிடத்தில் நஞ்சை இருக்க முடியாது.

[Sri P. G. Karuthiruman] [20th December 1956]

ஆகவே இதற்கு காம்ப்ன்ஸ்லேஷன் அதாவது நஷ்டஈடு கொடுப்பதில் பல வகை தொந்தரவுகளும் இருக்கின்றன என்பதை இந்தச் சபை முன்பு சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். உதாரணமாக கீழ் பவானி திட்டம் வந்த போது சர்க்கார் நிலங்களை எடுத்தபோது, நஷ்டஈடு கொடுப்பதில் எவ்வளவு கஷ்டங்கள் சாதாரண விவசாயிகளுக்கு ஏற்பட்டன என்பதை சொல்ல விரும்புகிறேன். லோயர் பவானி அணைக்கட்டு திட்டத்திற்கு நிலங்களை சர்க்கார் ஆர்ஜிதப்படுத்தியபோது நஷ்ட ஈடாக நஞ்சை பூமிக்கு 2,000 ரூபாயும் பஞ்சை பூமிக்கு 500 ரூபாயும் ஏக்கர் ஒன்றுக்கு கொடுக்கப்பட்டது. ஆனால் அப்படி கொடுக்கப்பட்டது போதாது என்று பெரிய பணவசதியுள்ள விவசாயிகள் கோர்ட்டில் தாவா போட்டதின் பயனாக இன்று அவர்களுக்கு சர்க்காரிலிருந்து ஏற்கெனவே கொடுக்கப்பட்டதிலிருந்து நான்கு பங்கு கூடுதலாக கொடுக்க வேண்டும் என்று தீர்ப்பாகியிருக்கிறது. ஆனால் ஏழை விவசாயிகளுக்கு அந்த மாதிரி கூடுதல் பணம் கிடைக்கவில்லை. இப்போது கோர்ட்டுக்கு போக வழியில்லாமல் இருக்கும் மற்ற ஏழை விவசாயிகளுக்கும் அவர்களுக்கு கொடுக்கப்படுவது போலவே கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுப்பதுதான் நியாயம் என்று நம்புகிறேன். சர்க்கார் இதுவரை இந்த மாதிரி ஏழை விவசாயிகளுக்கு பணம் கிடைப்பதற்கு வழி செய்யாமல் இருக்கும் போக்கை கண்டு, அங்குள்ள மக்கள் மிகவும் சர்க்கார் மீது அதிருப்தி கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை சொல்லாமல் இருக்கமுடியாது. ஏற்கெனவே டியூய்கோட்டை போன்ற பகுதிகளில் சர்க்காரால் எடுக்கப்பட்ட நஞ்சை நிலங்களுக்கு நஷ்டஈடாக கூடுதலாக பத்து பதினாறு லட்சம் ரூபாய்வரை கொடுக்கப்பட்டது. இப்போது அது போதாது என்று, மீண்டும் கூடுதலாக வேண்டும் என்று ஏதோ பழைய ரெஜிஸ்டர் டாக்டுமெண்டுகளை கோர்ட்டில் தாட்டி ஏக்கருக்கு 2,000 ரூபாய்வரை இன்னும் தரவேண்டும் என்று கேட்டதின் பேரில் இன்னும் ஆறு ஏழு லட்சம் ரூபாய் வரை சர்க்கார் கொடுக்கவேண்டும் என்று கோர்ட்டில் தீர்ப்பாகியிருக்கிறது. இதெல்லாம் பணவசதியுள்ள பெரும் விவசாயிகளுக்கு கிடைக்கிறது. பணமில்லாத ஏழை விவசாயிகளுக்கு கோர்ட்டுக்கு போவதற்கு வழியில்லாமல் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்களுக்கும் இந்த முறைப்படியுள்ள பாக்கிப்பணம் கிடைப்பதற்கு சர்க்கார் கவனம் செலுத்தவேண்டும் என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். சாதாரணமாக விவசாயிகள்ன் நிலங்களை சர்க்கார் ஆர்ஜிதப்படுத்தும் சமயத்தில் நஷ்டஈடு கொடுக்கும்போது அவர்களுக்கு தகுந்த விலையை அதாவது அந்தந்த பிராந்தியத்தில் இருக்கும் நிலங்களுக்கு அந்தந்த சமயத்தில் சப்-ரெஜிஸ்டர் ஆபீஸில் என்ன உயர்ந்த விலைக்கு ரெஜிஸ்டர் செய்யப்பட்டுவருகிறதோ அந்த விலையை அனுசரித்து நஷ்டஈடு அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதில் அவசியம் இருந்தால் இந்த சட்டத்தை உபயோகப்படுத்துவோம் என்றும் அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். சாதாரணமாக விவசாயப்பண்ணை வைப்பதற்கு இடம் கிடைப்பது கஷ்டம் என்று கூறப்பட்டது. போன மாதத்தில் இரண்டொரு நண்பர்கள் கூறினார்கள். அதாவது விவசாயப்பண்ணைக்கு உபயோகப்படுத்துவதற்காக சர்க்கார் ஏக்கர் ஒன்றுக்கு 400 ரூபாய் குத்தகைக்கு எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்று சொல்லி நில சொந்தக்காரர்களிடம் அக்ரிமெண்ட் அதாவது ஒப்பந்தம் செய்து கையெழுத்தெல்லாம் ஆன பிறகு இப்போது சர்க்காரிலிருந்து இவ்வளவு ரூபாய்க்கு குத்தகைக்கு ஏக்கர் முடியாது என்று தெரிவிப்பதாக சொன்னார்கள். ஆகவே இம்மாதிரியான இலாகாக்களின் தொந்தரவுகளினால்தான் விவசாய பண்ணைக்கு நிலம் கிடைப்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஆகவே சரியான ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டு அதன்படி நடந்தால் சர்க்காருக்கு விவசாயப்பண்ணைகளை ஏற்படுத்து எவ்வளவு நிலங்கள் வேண்டுமோ அவ்வளவும் நானே எடுத்துக் கொடுக்க முடியும் என்றும் இந்த சபையில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆகவே விவசாயிகளுக்கு கிடைக்கும் நஷ்டஈடு தொகை விஷயமாக எல்லோருக்கும் அவர்களுடைய ஒரே ரக நிலங்களுக்கு ஒரே மாதிரியான முறையில் நஷ்டஈடு அளிக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொண்டு பேச சந்தர்ப்பம் தந்ததற்கு நன்றியும் தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

20th December 1956]

SRI P. RANGASWAMI REDDIAR : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த திருத்த மசோதாவை நான் ஆதரிக்கிறேன். நான் இரண்டு மூன்று தினங்களுக்குமுன் சொன்ன ஒரு விஷயம் என்னவென்றால் சேலம் ஜில்லாவில் ஆணையப்பட்டி என்ற கிராமத்தில் கொஞ்ச காலத்திற்குமுன் சர்க்காரிலிருந்து கொஞ்சம் நஞ்சை நிலங்களை எடுத்து அதில் மாடல் பார்ம் [Model farm] நடத்தினார்கள். ஆனால் அதில் சரியானபடி பயிரேறவில்லை என்று சொல்லி, அங்குள்ள அதிகாரிகளின் சிபார்சுபடியும் இன்ஸ் பெக்டரின் ரிப்போர்ட்டின் பேரிலும் அங்கு மாடல் பார்ம் [Model farm] நடத்துவதை நிறுத்திவிட்டார்கள். இப்போது மீண்டும் அதே நிலத்தை ஏக்கர் ஒன்றுக்கு 300 ரூபாய் குத்தகைக் கொடுத்து எடுத்து 25 ஏக்கர்களுக்கு 7,500 ரூபாய் குத்தகை என்று பேசி ஒப்பந்தம் செய்து அதில் இப்போது வீட் பார்ம் [Seed farm] நடத்த வருகிறார்கள். மாடல் பார்ம் [Model farm] நடத்த முடியாத ஒரு இடத்தில் எப்படி வீட் பார்ம் [Seed farm] நடத்த முடியும் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. இது தவிர சில அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள், விவசாய டர்னைசன் நடத்துவதற்கு 25 ஏக்கர் ஒரே மாதிரி நிலமாக கிடைக்காது, அம்மாதிரி இருக்காது என்றும் சொன்னார்கள். சாதாரணமாக [Irrigation tank] ஏரிகள் தண்ணீர் மூலம் பயிர் செய்யப்படுகிற இடங்களில் இம்மாதிரியான நன்செய் நிலங்கள் சுமார் 200 ஏக்கர்கள் வரை ஒரே மாதிரி பூமியாக இரப்பதுண்டு. ஆனால் சில இடங்களில் கொஞ்சம் மாடுவாரியாகவும், இறவை [Baling wet or garden] நஞ்சை யாகவும், புஞ்சை நிலங்களாகவும் இருக்கின்றன. சில விவசாயிகள் சர்க்காருக்கு நன்செய் நிலத்தைக் கொடுப்பதற்கு மறுக்கிறார்கள். ஏனென்றால் அவர்களுக்கு சரியானபடி குத்தகை கடைபட்டதில்லை. இது மாத்திரமல்ல. பெரும்பாலும் அதிக நிலமுள்ளவர்கள் பயிர் செய்யாமல் ஏக்கர் ஒன்றுக்கு 300 ரூபாய் 400 ரூபாய் என்று குத்தகைக்கு விட்டுவிட்டு சுமமா இருந்து விடுகிறார்கள். ஆகவே சர்க்காருக்கு தராமாதிரியான நிலங்களை அவசியப்பட்டால் Land Acquisition ஆக்ட் பிரகாரம் எடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக டல் இடங்கள் லோக்கல் டெவலப்மென்ட் வொர்க்ஸ் [Local Development Works] திட்டத்தின்கீழ் கிராமங்களின் பல ரோடுகள் போடப்பட்டு வருகிறது. பத்து மைல் தூரத்திற்கு ரோடு போடவேண்டுமென்றால் முதலாவது எட்டு மைல் தூரம் ரோடு போட பிறகு பின்னால் இரண்டு மைல் தூரம் ரோடு போடுவதற்கு தனியார் நிலங்களில் போடவேண்டியிருக்கிறது. அப்போது ரோடு போடுவதற்கு அந்த நில சொந்தக்காரர்கள் நிலத்தைக் கொடுக்க மறுத்துவருவதாக தெரிகிறது. ஆகவே அப்படி மறுக்கப்படுகிற நிலங்களை Central Land Acquisition ஆக்ட் பிரகாரம் எடுத்து பூர்த்தி செய்யப்பட்டாது போடுகளை பூர்த்தி செய்து கொடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகளை சர்க்கார் உடனே எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இவ்விதமாக பல கிராமங்களிலும் முக்கால் வாசி வேலை தீர்க்கப்பட்டிருக்கும் ரோடுகளை பூர்த்தி செய்யவேண்டும். இது தவிர நிலங்களை சர்க்காருக்கு தற்காலிகமாக கொடுத்தால் திரும்பி குடியானவர்களுக்குக் கொடுக்கும்போது அவர்களிடம் Increased efficiency-க்காக பணம் கேட்கப்பட்டு வருகிறது. ஆகவே இவ்விதமாக பணம் கேட்பதால் குடியானவர்கள் சர்க்காருக்கு நிலம் கொடுப்பதற்கு தயங்குகிறார்கள். இவ்விதமாக குடியானவர்களிடம் தண்டம் விதிப்பதைப் போல் பணம் வாங்குவதை நிறுத்தவேண்டும். சர்க்கார் குடியானவர்களின் நிலத்தை எடுத்து பின்னால் திருப்பி கொடுக்கும்பொழுது இவ்விதமாக பணம் கேட்பது நியாயமல்ல. ஆகவே இந்த முறை நிற்கவேண்டும். மற்றபடி நஷ்டஈடு காரியமாக வசாயிகளுக்கு கோர்ப்ட்டுக்கு போக வேண்டும் என்ற நிலைமை இருக்கக்கூடாது. அப்படி ஏற்பட்டால் கோர்ட்டி விருந்து முடிவுகள் வருவதற்கு காலதாமதம் ஏற்படலாம். ஆகவே அது மாதிரி ஒன்றும் அவசியமில்லை என்று நினைக்கிறேன்.

உள்நாட்டியே நியாயமாக சில நிலங்கள் வேண்டும் என்று சொன்னால் வருஷவாரியாக குடியானவர்களுக்கு 200 ரூபாய் தானமாக கொடுப்பதுபோல் கொடுத்தால் நன்மையாக இருக்கும். இந்த இரண்டொரு விஷயங்களை சர்க்கார் கவனிக்க வேண்டியது அவசியம் என்று சொல்லிக்கொண்டு இத்தடன் முடித்துக்கொள்கிறேன்.

[20th December 1956]

SRI P. VENKATESHA SHOLAGAR :

கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை ஆதரித்து சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இந்த மசோதாவின் பிரகாரம் சர்க்கார் சில நிலங்களை எடுத்துக் கொண்டு மாதிரிப் பண்ணைகளையும் விதைப் பண்ணைகளையும் ஆரம்பிக்கப் போவதாகச் சொல்லுகிறார்கள். அங்கங்கே விவசாயப் பண்ணைகளை ஆரம்பித்து விவசாயிகளுக்கு சௌகர்யம் செய்யும் அளவில் ஆரம்பிக்கப் போவதாக சொல்லுகிறார்கள். இன்றைய தினம் நாட்டில் சர்க்கார் கொடுக்கும் விதைகள் சரியானபடி இல்லை என்றும் அதை வாங்கி விதைத்தால் அவைகள் முளைக்கவில்லை என்றும் ஒரு விதமான அபிப்பிராயம் இருந்து வருகிறது. ஆனால் தனிப்பட்டவர்கள் வைத்து நடத்தி அதன் மூலம் விநியோகம் செய்யும் விதைகள் முதல் தரமானதாக இருப்பதாகவும் அதனால் சர்க்கார் விதைகளை வாங்குவதில் நன்மை இல்லை என்றும் சொல்லிக்கொண்டுவருகிறார்கள். ஆகவே சர்க்கார் மாதிரி பண்ணைகளை ஆரம்பிக்கும்போதும் விவசாயப் பண்ணைகளை ஆரம்பிக்கும்போதும் நல்ல விதைகளாக பொறுக்கி எடுத்து அவைகளை விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கும்படியான ஏற்பாட்டைச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நல்ல முறையில் விதைகளை எடுத்து அவைகளை விவசாயிகளுக்குக் கொடுப்பதற்கு உதவியாக இந்த சட்டம் இருக்கும். அதன்மூலம் இந்த சட்டம் விவசாயிகளுக்கு பயன்தரக்கூடியதாக இருக்கும். மற்றும் அந்த அந்த இடங்களில் மாதிரிப் பண்ணைகளை அமைத்து நல்ல முறையில் விவசாயத்தை ஆரம்பித்து அதன் மூலம் விவசாயிகளுக்கு எப்படி நல்ல முறையில் விவசாயம் செய்யவேண்டும் என்பதை யெல்லாம் சொல்லிக் கொடுத்தால் நன்மையாக இருக்கும். ஆனால் இப்பொழுது இருக்கும் சட்டத்தைப் பார்த்தால் எங்கே 25 ஏக்கர் நிலம் கிடைக்கிறதோ அங்கெல்லாம் இப்படிப்பட்ட பண்ணைகளை ஆரம்பிப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். அப்படி இருந்தால் விவசாயிகள் அந்த அந்த இடங்களுக்குச் சென்று நல்ல விவசாயம் எப்படிச் செய்வது என்று அறிந்து கொள்ள முடியாமல் பழைய முறையிலேயே விவசாயத்தைச் செய்ய முயற்சிப்பார்கள். உண்மையிலேயே விவசாயிகளுக்கு நல்ல முறையில் எப்படி விவசாயம் செய்வது என்பதைக் கற்றுக் கொடுக்க வேண்டும் என்று அரசாங்கம் கருதினால் இப்படிப்பட்ட மாதிரிப் பண்ணைகளை ஒவ்வொரு பிரிக்காலிலும் அமைக்கவேண்டும் என்றும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். அப்படி ஒவ்வொரு பிரிக்காலிலும் அமைத்தால் தான் அங்குள்ள விவசாயிகள் அங்கங்கேயே எப்படி நல்ல முறையில் சாகுபடி செய்வது என்பதைக் கற்றுக் கொண்டு அதன்படி விவசாயம் செய்ய முற்படுவார்கள்.

மாதிரிப் பண்ணைகளுக்கு வேண்டிய நிலங்களை அங்கங்குள்ள மிராச்தார்கள் களிடமிருந்து எடுத்துக் கொள்ளப் போவதாகச் சொல்லுகிறார்கள். அதனால் அந்தந்த நிலங்களை வெள்ளாமை செய்து கொண்டு வரும் விவசாயிகளுடைய நிலைமை என்ன என்பதையும் சர்க்கார் கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். விவசாயிகளுடைய கதி என்னவாகும் என்பதை என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. இதை கனம் மந்திரி அவர்களும் கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். பதில் சொல்லும் போது கனம் மந்திரி அவர்கள் இதற்கும் பதில் சொல்ல வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக இப்படிப்பட்ட மாதிரிப் பண்ணைகளை அமைக்கும் போது அங்குள்ள நிலங்களை எடுத்துக் கொள்வதாக இருந்தால் சுமார் இரண்டு மா அல்லது மூன்று மா வைத்துக் கொண்டிருக்கக்கூடியவர்களுடைய கதி என்ன என்பதை ஆராய வேண்டும். அவர்கள் இந்த நிலத்தை வைத்துக் கொண்டு சாகுபடி செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். அவர்கள் தங்களுடைய சொந்த தேகப் பிரயாசையின்புலம் பயிர்ந்து விவசாயம் செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். அவர்களுடைய கதி என்ன என்பதையும் கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். அதைப் போலவே கனம் கருத்திருமன் அவர்கள் சொன்ன மாதிரி செய்தால் சர்க்காருக்கு நல்ல லாபம் கிடைக்கும். பெரிய மிராச்தார்கள் தங்களுடைய நிலங்களைக் குத்தகைக்குக் கொடுக்க முன் வருவார்கள். அவர்களுக்குக் குத்தகைத்

20th December 1956] [Sri P. Venkatesha Sholagar]

தொகையைக் கொடுத்தால் போதும், குத்தகைக் கிடைத்தால் போதும் என்று நினைத்து நிலங்களைக் கொடுக்க முன் வருவார்கள். இவைகளையெல்லாம் கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். சிறிய மிராசுதாரர்களுக்கு பாதகம் ஏற்படும் வகையில் நிலங்களை எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது என்று சொல்லிக்கொண்டு இத்துடன் என் பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

SRI R. KRISHNASWAMI NAIDU : கனம் உதவி அக்ராசனாதிபதி அவர்களே, இந்த மசோதா சம்பந்தமாக கனம் அங்கத்தினர்கள் பேசிய பிறகு, பல விஷயங்களைக் கேட்டவுடன் எனக்குச் சில சந்தேகங்கள் ஏற்படுகின்றன. இப்படிப்பட்ட மாதிரிப் பண்ணைகளையும் விதைப் பண்ணைகளையும் அமைக்க வேண்டுமானால் பல மாதிரியான நிலங்கள் வேண்டியதாக இருக்கும். அதுவும் ஒரே இடத்தில் கிடைக்கும்படியாக இருக்க வேண்டும். நஞ்சை சாகுபடிக்கு என்றும், விதைக்கு என்றும் பலவிதமான நிலங்கள் வேண்டியதாக இருக்கும் என்ற எண்ணம் விவசாய இலாகா அதிகாரிகளுக்கு இராது என்றே நான் கருதுகிறேன். சில தாலுக்காக்களில் குறைந்த பட்சம் வளம் இருக்கும். பருத்தி, எண்ணெவித்துக்கள் முதலியவைகள் மானாவாரி நிலங்களில் விவசாயம் செய்யக் கூடிய விதத்துக்கள் இவைகளுக்கு மாதிரிப் பண்ணைகள் ஏற்படுத்தவதற்கு வேறு விதமான நிலங்கள் வேண்டியதாக இருக்கும். நெல் வித்துக்கள் போன்றவைகளை சாகுபடி செய்வதாக இருந்தால் அதற்கு வேண்டிய மாதிரிப் பண்ணைகள் அமைப்பதற்கு தண்ணீர் வசதி வேண்டும். நஞ்சை நிலமாக இருக்க வேண்டும். ஓர் இடத்தில் செவல் நிலமாக இருக்கும். ஓர் இடத்தில் கரிசல் நிலமாக இருக்கும். ஒரே இடத்தில் பலவித சாகுபடிக்கும் தகுதியான நிலம் 25 ஏக்கர் கிடைப்பது என்பது சாத்தியமில்லை. ஓர் இடத்தில் நன்செய் நிலமாக இருக்கும், இன்னொரு இடத்தில் தோட்டக்கால் நிலமாகக் கிடைக்கலாம். இப்படி அந்தந்த நிலங்களுக்குத் தகுந்தாற் போல் நிலங்கள் கிடைக்கும். அந்தந்த இடங்களுக்குத் தக்கபடி மாதிரிப் பண்ணைகளையும் வித்துப் பண்ணையையும் அமைத்தால் அங்கங்குள்ள விவசாயிகள் அவைகளை நேரடி பார்வையிட்டு அவைகளை தெரிந்து கொண்டு விவசாயம் செய்வதற்கு செளகரியமாக இருக்கும். அதற்கு வேண்டிய திட்டமிட வேண்டும். நெல் சாகுபடிக்கு நஞ்சை நிலம் வேண்டும், மற்றவைகளுக்கு வேறு விதமான நிலம் வேண்டும். அதனால் தனித்தனியாக மாதிரிப் பண்ணைகளை அமைத்தால் நல்லாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். அப்படி அமைத்தால் தான் அங்கங்குள்ள விவசாயிகள் அவைகளைப் பார்த்து தெரிந்து கொள்வார்கள். விவசாயம் செய்வதற்கும் சாதகமாக இருக்கும்.

அடுத்தபடியாக நிலங்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும் போது மற்றொரு முக்கியமான விஷயத்தையும் கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். பழைய முறை விவசாயம் செய்த வயது வந்தவர்கள் அதே முறையில் தான் விவசாயம் செய்ய முற்படுவார்கள். அந்த முறையிலே அவர்கள் விவசாயம் செய்வதற்குத் தான் பழகி இருப்பார்கள். அவர்களுக்குப் புதிய முறைகளைக் கற்றுக் கொடுக்க வேண்டுமானால் அவர்கள் அதை ஏற்றுக் கொள்ள மாட்டார்கள். அவர்கள் எல்லோரும் பழகிய முறையிலேயே விவசாயம் செய்ய வேண்டும் என்ற எண்ணம் கொண்டுள்ளவர்களாக இருப்பதால் அவர்கள் புதிய முறையைக் கற்றுக் கொள்ளப் பிரியப்பட மாட்டார்கள். ஆகவே, கூடுமான வரையில் புதிய சாகுபடி முறைகளை ஆரம்பிக்க வேண்டுமானால் அவைகளை எங்கெல்லாம் சீனியர் ஆதாரக் கல்விப் பள்ளிக்கூடங்கள் இருக்கின்றனவோ அந்த இடங்களில் அவைகளை ஆரம்பிக்கலாம் என்று தோன்றுகிறது. சீனியர் ஆதாரக் கல்விப் பாடசாலைகள் இருக்கும் இடங்களில் இதை அமைக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அந்தப் பகுதிகளில் சேர்ந்தாற் போல் போல் 25 ஏக்கர் நிலம் கிடைத்தால் அதைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு அங்கேயே புது முறை விவசாயத்தை மாணவர்களுக்குக் கற்றுக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அங்கு புது முறை விவசாயத்தை மாணவர்கள் சிறு பிராயம் முதலே தெரிந்து கொள்வதற்கும் வசதியாக இருக்கும். அப்படி ஆரம்பித்தால் மாணவர்கள் புதிய முறையைக் கற்றுக் கொள்வதற்கும் அம்முறையை

[Sri R. Krishnaswami Naidu]

[20th December 1956]

அவர்கள் வாழ்க்கையில் பின்பற்ற வாய்ப்பு ஏற்படும். அதனால் கூடுமான வரையில் ஆதாரக் கல்விப் பள்ளிக் கூடங்கள் இருக்கும் இடங்களில் இந்த மாதிரிப் பண்ணைகளை ஆரம்பித்தால் நலம் என்று சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன். அங்குதான் மாணவர்கள் இதை நன்கு தெரிந்து கொண்டு அதை மற்றவர்களுக்குத் தெரிவிக்க வசதியாக இருக்கும். அதன் மூலமாக விவசாயிகளுக்கு அனுசூலமாக இருக்கும். அதையும் சர்க்கார் கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய வார்த்தைகளை இத்துடன் முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கனம் உதவி சபாநாயகர்

அவர்களே, இந்த மசேதாவின் முக்யமான நோக்கம் என்னவென்றால் சாதாரணமாக விவசாயப் பண்ணை மாதிரி வித்துப் பண்ணை முதலியவைகளை எங்கே அமைக்க வேண்டும் என்பது முறையில்தான் இந்த மசோதா கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. இன்னொரு ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் கீழ் விவசாய அபிவிருத்திக்கு எவ்வளவு விதைகள் வேண்டும் என்பதற்காகத் தான் இது கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. அப்படிப் பண்ணைகளை அமைக்கும்போது விவசாயிகளுக்கு நல்ல நெல் வித்துக்களை கொடுக்க வேண்டும் என்று கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ சோன்கர் சொன்னார். இப்பொழுது சுத்தமாகப் பொறுக்கி எடுத்த விதைகள் சர்க்கார் பண்ணைகளிலிருந்து கிடைப்பதில்லை என்றும் சொன்னார். இப்பொழுது நல்ல வித்துக்கள் கிடைக்கவில்லை என்ற புகார் வந்திருப்பது அரசாங்கத்திற்கு தெரிந்த பிறகு தான் சுத்தமான வித்துக்களை வழங்க வேண்டுமென்பதற்காகவே இப்படிப் பட்ட திட்டத்தை வகுத்திருக்கிறார்கள். 400 மாதிரிப் பண்ணைகளையும் பொறுக்கு விதைப் பண்ணைகளையும் அமைத்து வித்துக்களை உற்பத்தி செய்து அவைகளை எங்கே வழங்குவது என்பதாக திட்டம் வகுத்திருக்கிறார்கள். அதற்கென்று 25 ஏக்கர் உள்ள நிலத்தை எடுத்து அங்கு 400 பண்ணைகளை அமைக்க வேண்டும் என்பது தான் இந்த இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் கீழ் நம் ராஜ்யத்தில் கொண்டு வரப்பட்ட திட்டம். இந்த பண்ணைகளை அமைப்பதற்கு அவசியம் ஏற்பட்டால் அதற்கு வேண்டிய நிலம் கிடைக்கச் செய்ய வேண்டும் என்பதுதான் இந்த மசேதாவின் முக்யமான நோக்கம். அதன் பிறகு எப்படி அதை உற்பத்தி செய்ய வேண்டும்? அதற்கு 25 ஏக்கர் இருக்க வேண்டும் என்பது மட்டும் அல்ல 50 ஏக்கர் சேர்ந்தால் போல் கிடைத்தாலும் இன்னும் நலமாக இருக்கும். இதற்கு செலவும் அதிகமாக ஆகாது. எங்கேயாவது 50 ஏக்கர் நிலம் சேர்ந்தால் போல் கிடைத்தாலும் அதை வைத்துக் கொள்ளலாம் என்பது தான் அரசாங்கத்தின் அபிப்பிராயம். 25 ஏக்கர் கிடைக்காத இடங்களில் இரண்டு பிரிவாக வைத்துக் கொள்ள வேண்டியதுதான்.

இருபத்து ஐந்து அல்லது 50 ஏக்கருக்கு மேல் உள்ளவர்களிடமிருந்து தான் நாம் நிலத்தை acquire செய்யப் போகிறோமாதலால், எதிரே உட்கார்ந்திருக்கும் அங்கத்தினர்கள் பயப்படுவது போல், சிறிய விவசாயிகளுக்கு கொஞ்சம் கூட பாதகம் ஏற்படாது. ஒரு ஏக்கர் அல்லது இரண்டு ஏக்கர்கள் வைத்திருக்கக் கூடியவர்களிடமிருந்து நிலம் acquire செய்ய வேண்டிய நிமித்த மில்லை. அவ்வாறு எடுத்துக் கொள்வதினாலும் பயன் கிடையாது. கூடியவரை அந்தந்தப் பிராந்தியங்களிலேயே ஒவ்வொரு ஜில்லாவுக்கும் 4 அல்லது 5 விதைப் பண்ணைகளிருக்கும். அந்தந்தப் பிராந்தியங்களுக்கு ஏற்றாற் போல், மாதிரி விதைப் பண்ணைகள் வைத்து நடத்தலாம். நிலம் கிடைப்பதிலே ஒன்றும் கஷ்டமில்லை. அதிகாரிகள் போதிய தகவல்கள் கொடுக்காததின்காரணத்தினால் தான் சில இடங்களில் நிலம் கிடைக்காமல் போய்விட்டது என்று கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ கருத்திருமன் சொன்னார்கள். அதுவுமிருக்கலாம். எனக்கும் நேராகத் தெரியும். அதிகமான நிலம் உள்ள விவசாயிகளிடம் நானே நேரில் சொன்னேன். “நீங்கள் 25 ஏக்கர் நிலம் பொது நலத்தை உத்தேசித்து வன் கொடுக்கக் கூடாது? இது சர்க்கார் சொந்த வியாபாரம் செய்வதற்காக அல்ல. விவசாயத்தைப் பெருக்கினால்தான் நாட்டின் செல்வம் வளரும். நான் சுமமா கேட்க வில்லை. குத்தகைக்குத்தான் கேட்கிறேன்,”

20th December 1956] [Sri M. Bhaktavatsalam]

என்று எல்லாம் சொன்னேன். எவ்வளவு தூரம் நான் சொன்ன போதிலும், தாட்சணியத்திற்காக சரி என்று சொல்லிவிட்டு, பிற்பாடு மறுத்து விட்டார்கள். ஆகவேதான், இம்மாதிரி ஒரு சட்டத்தின் மூலம், சர்க்கார் அதிகாரம் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கருதினோம். தேவையைப் பூர்த்தி செய்து கொள்வதற்காக எப்பொழுது இதை உபயோகிக்க வேண்டிய அவசிய மேற்படுகிறதோ, அப்பொழுதுதான் உபயோகிப்போம்.

பல ஜில்லாக்களில் விவசாயிகளாகவே, ஒத்துழைப்பு மனப்பான்மை யுடன், நிலம் கொடுக்க முன் வந்திருக்கிறார்கள் என்பதையும் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக் கொண்டு, என்னுடைய பாராட்டுதலையும் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். எங்கு அத்யாவசியமாகத் தேவை ஏற்படுகிறதோ, அங்கேதான் இந்தச் சட்டம் பிரயோகிக்கப்படும். நஷ்ட ஈட்டைப் பற்றி பல அங்கத்தினர்கள் இங்கு குறிப்பிட்டார்கள். நியாயமான நஷ்டஈடுதான் கொடுக்கப்படும். அதற்காக Arbitrator-கள் நியமிக்கப்படுவார்கள். சர்க்காருக்கும் அப்பீல் செய்வதற்கு வகை செய்யப்படும். சில இடங்கள் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் ஹைகோர்ட்டுக்குக் கூட அப்பீல் செய்து கொள்ளலாம். கீழ் பவானித் திட்டம் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் சர்க்கார் கொடுத்ததற்கு அதிகமாக ஹைகோர்ட்டு நஷ்ட ஈடு கொடுத்தது என்று சொல்லப்படுகிறது. ஹைகோர்ட்டு எவ்வளவு நஷ்டஈடு கொடுப்பார்கள் என்பதை எதிர் பார்த்து நாம் நஷ்ட ஈடு கொடுக்க முடியாது. நியாயமான அளவுக்குத்தான் நஷ்டஈடு கொடுக்கமுடியும். நஷ்டஈடு போதாது என்று ஹைகோர்ட்டுக்கு அப்பீல் செய்யலாம். ரொம்பவும் தாராளமாக கொடுத்து விட்டால் அதற்கப்புறம் பேச்சே இல்லை. நஷ்டஈடு குறைவாய் இருந்தால் அதற்கு வேண்டிய பரிகாரம் இந்த மசோதாவிலேயே இருக்கிறது.

இந்த மசோதாவை கனம் அங்கத்தினர் யாவரும் மனப்பூர்வமாக வரவேற்பதை பாராட்டுகிறேன். அவர்களுக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். இந்த மசோதாவின்மூலம் அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டு விவசாயிகளுக்கு உகந்த முறையில் மாதிரி விதைப் பண்ணைகளை அமைத்து வெற்றிகரமாக நடத்துவதற்கு வழிவகுக்கும் என்று நம்புகிறேன். இந்த நிலத்தைக் கொடுப்பதினால் ஒருவருக்கும் அசௌகரியம் ஏற்படாது. நியாயமான விலைக்குத்தான் நிலத்தைக் கேட்கிறோம். குத்தகைக்குத் தான் கேட்கிறோம். “அரசாங்கம் கேட்கிறார்களே எகற்காக கொடுக்கவேண்டும். நாளைக்கு என்ன ஏற்படுமோ” என்று பயப்பட வேண்டிய அவசியமில்லை. ஒரு சிலருக்கு கொஞ்சம் அசௌகரியம் ஏற்பட்டாலும், நாட்டின் பொது நலத்தைக் கருதி அவர்களுடைய சொந்த நலத்திற்காகவே என்று உணர்ந்து எல்லோரும் இந்த மசோதாவை வரவேற்பார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

DEPUTY SPEAKER: The question is—

“That the Madras Requisitioning and Acquisition of Immovable Property Bill, 1956, be taken into consideration at once.”

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clauses 2, 3, 4, 5 and 6 were put and carried.

Clause 7.

SRI T. GANAPATHY: Mr. Deputy Speaker, Sir, I move the following amendment which stands in my name:—

“In sub-clause (1), after the words ‘a public purpose’ occurring in line 8, on page 5, add the words ‘including the formation of new roads’.”

[20th December 1956]

SRI M. CHINNATHAMBI THEVAR : Sir, I second it.

DEPUTY SPEAKER : Amendment moved—

“ In sub-clause (1), after the words ‘ a public purpose ’ occurring in line 8, on page 5, add the words ‘ including the formation of new roads ’.”

* SRI T. GANAPATHY : 7வது clause-ஐ படித்தால் பொதுவாக விவசாயத்திற்கு மட்டுமே நிலம் ஆர்ஜிதம் செய்யப்படும் என்று தொனிப்பதாகத் தோன்றுகிறது. மற்ற எல்லா வகையான வேலைகளுக்கும், ரோடு போடுவதற்கும் என்று மசோதாவில் குறிப்பாக சொல்லப்படவில்லை. பஞ்ச நிவாரண வேலைகளுக்காக இனும் நிலங்களையும், மற்றும் கோவில் நிலங்களையும் ஆர்ஜிதம் செய்து, ரோடுகள் போடலாம் என்று sanction செய்து ஒரு வருட காலமாகியும் இவ்வேலை ஆரம்பிக்கப்படவில்லை. ஆகவே உடனடியாக ரோடுகள் போடுவதற்கு வகை செய்யவேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் தான் நான் திருத்தத்தை கொண்டு வந்திருக்கிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, this amendment is beyond the scope of this Bill. For the purpose of forming new roads we do not take land on lease and there is the machinery for acquiring the necessary land for road purposes. If that is not adequate, we may consider the question separately. This Bill relates particularly to the acquisition of land and certain other property for the purpose of agricultural development. Therefore, I would request the hon. Member not to press his amendment.

The amendment was, by leave withdrawn.

Clause 7 was put and carried.

Clause 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23 and 24 were separately put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, I move—

“ That the Madras Requisitioning and Acquisition of Immovable Property Bill, 1956, be passed.”

DEPUTY SPEAKER : Motion moved—

“ That the Madras Requisitioning and Acquisition of Immovable Property Bill, 1956, be passed.”

SRI P. RAMAMURTHI : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, சர்க்கார் ஏற்படுத்தும் ஆராய்ச்சி பண்ணைகளுக்கும், விதைப் பண்ணைகளுக்கும் கொடுக்கவேண்டும் என்பதைப் பற்றி யாருக்கும் நிலம் எந்தவிதமான அபிப்பிராய பேதம் கிடையாது. இம்மாதிரி ஒரு அதிகாரம் இருக்கவேண்டும் என்பதை நாங்கள் ஒப்புக்கொள்ளுகிறோம். ஆனால் பொது விவாதத்திற்கு பதில் அளிக்கையில் கனம் மந்திரி சொன்ன சில வார்த்தைகள் பயத்தை உண்டாக்குகின்றன. உதாரணமாக சிலருக்கு கொஞ்சம் கஷ்டம் ஏற்பட்டாலும் நாட்டின் நலத்தை உத்தேசித்து தியாகம் செய்யவேண்டியிருக்கும் என்று சொன்னார்கள். சொல்லும்பொழுது நன்றாய்த் தான் இருக்கிறது. ஆனால் மனிதருக்குள்ளேயே தராதரம் இருக்கிறது. உதாரணமாக இரண்டு அல்லது மூன்று ஏக்கர் வைத்திருக்கக் கூடியவர்கள் தங்களிடம் இருக்கும் நிலத்தைக் கொடுத்துவிட்டு சாப்பாட்டுக்கு வேறு வழியில்லாமல் கொடுக்கப்படு

20th December 1956] [Sri P. Ramamurthi]

Compensation-ஐ பெற்றுக்கொண்டு கஷ்டப்பட முடியாது. ஆனால் 100 ஏக்கர் நிலம் வைத்திருப்பவர், ஒருவிதமான நஷ்ட ஈடும் பெற்றுக் கொள்ளாமலே கொஞ்சம் நிலத்தை சர்க்காருக்கு கொடுத்தால் அவர் பிரமாதமாக கஷ்டப்பட்டுப்போவதில்லை. நில ஆர்ஜித விஷயத்திலும், நஷ்ட ஈடு விஷயத்திலும் சர்க்கார் இதை கவனத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். வாழ்க்கை நடத்துவதற்கு வேறு வழியில்லாமல் இருக்கும் ஏழை மக்களிடமிருந்து நிலத்தை ஆர்ஜிதம் செய்ய சர்க்கார் முயற்சிக்க கூடாது. இது விஷயமாக நமது சர்க்கார், அதிகாரிகளுக்கும் ஒரு **directive** அனுப்ப வேண்டும். சர்க்கார் அதிகாரிகள் சட்டத்தில் உள்ள வாசகத்தைதான் பார்ப்பார்கள். சட்டத்தின் நோக்கம் என்ன என்பதை அவர்கள் புரிந்து கொள்ளமாட்டார்கள். ஆகவே சாத்தியமான வரையில் வேறு வழியில்லாமல் இருக்கக் கூடிய விவசாயிகளிடமிருந்து நிலத்தை ஆர்ஜிதம் செய்யக்கூடாது. விவசாயத்துறையின் ஆராய்ச்சிப் பண்பணிகள் ஏற்படுத்தி துரிதமான முன்னேற்றம் அடையச் செய்வதற்கு இந்த சட்டம் உபயோகப்படுவோண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே எதிர்க்கட்சி தலைவர் பத்து ஏக்கருக்குப்பட்டு நிலம் வைத்திருப்பவர்களை சிறிய விவசாயிகள் என்று கருதுகிறார்கள் என்று நம்புகிறேன். சர்க்காருக்கு மாத்திரம் பண்பணிகள் நிறுவத்தான் நிலம் வேண்டுமென்று முன்பே சொன்னேன். குறைந்தது 25 ஏக்கர் நிலம் வேண்டும். 2 அல்லது 3 ஏக்கர்கள் நிலம் எங்களுக்கு பயன்படாது. யாரையாவது கெடுக்க வேண்டும் என்று எண்ணத்துடன் எடுத்துக் கொண்டாலும்கூட அந்த நிலம் பிரயோசனப்படாது. 100 ஏக்கர் வரையினும் நிலம் வைத்திருப்பவர்களே இதுவரையிலும் நிலத்தைக் கொடுக்க முன் வந்திருக்கிறார்கள். 500 ஏக்கரா வைத்துக் கொண்டிருக்கிறவர்கள் இருக்கிறார்கள். 600 ஏக்கரா வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களைத்தான் இருபது ஏக்கரா கொடுங்கள் என்று கேட்கிறோம். அதைக் கொடுப்பதற்கு அமும்பு பிடிக்கிறார்கள். அதற்காகத்தான் இந்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்படுகிறதே தவிர இரண்டு ஏக்கர், மூன்று ஏக்கர் வைத்துக்கொண்டிருக்கிற ஏழைகளிடமிருந்து நிர்ப்பந்தமாக எடுத்துக் கொண்டுவதற்காக இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வருவதாக எதிர்க்கட்சித் தலைவர் பயம் கொள்ள வேண்டாமென்று சொல்லிகொண்டு என் வார்த்தையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : The question is—

“ That the Madras Requisitioning and Acquisition of Immovable Property Bill, 1956, be passed.”

The motion was put and carried and the Bill was passed.

II.—ANNOUNCEMENTS BY THE DEPUTY SPEAKER—cont.

(I) MESSAGE FROM THE GOVERNOR.

DEPUTY SPEAKER : I have to announce to the House the following message, dated 19th December 1956, received from the Governor of Madras :—

“ In pursuance of clause (1) of Article 207, read with sub-clause (a) of clause (1) of Article 199 of the Constitution of India, J. A. J. John, Governor of Madras, hereby give my recommendation for the introduction in the Madras Legislative Assembly of the Madras Inams (Assessment) Bill, 1956.”

[20th December 1956]

V.—GOVERNMENT BILLS—*cont.*

(3) THE MADRAS INAMS (ASSESSMENT) BILL, 1956.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Sir, I beg to introduce the Madras Inams (Assessment) Bill ^a, 1956, and move—

“ That the Bill be taken into consideration at once.”

Sir, I may bring to the notice of the House that there are special classes of lands called the ‘ inam lands ’ which enjoy certain privileges in the matter of payment of assessment. The holders of some of these inam lands pay practically a nominal land revenue; in other cases, the holders pay land revenue at concessional rate. The question of levying full assessment on these kinds of lands has been under the consideration of the Government for a considerable time. As there is no special reason why the holders of these inam lands should continue to enjoy the privilege of paying a lesser assessment, the Government decided to levy full assessment on all these inam lands.

As assessments are levied with reference to fasli year, it is proposed to give retrospective effect to this Bill. It will be deemed to have come into force with effect from 1st July 1956.

The Bill will apply only to the inams which become estates by virtue of the Madras Estates Land (Third Amendment) Act, 1936 and minor inams. In respect of the 1936 inams, assessment will be levied only in respect of private lands held by the inamdar.

For the purpose of this Bill the following classes of lands are excluded from its purview :—

(a) Inam estate to which the provisions of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948, apply or may be applied;

(b) cultivable lands in an estate held by a person other than the landholder;

(c) land granted by landholder on service tenure either free of rent or on favourable rates of rent if granted before the passing of the Estates Land Act or free of rent if granted after that date, so long as the service tenure subsists;

(d) beds and bunds of tanks and of supply drainage surplus or irrigation channels;

(e) threshing floor, cattle stands, village sites and lands set apart for the common use of the villagers; and

(f) waste lands and forests.

Some of the other main features of the Bill are the following :

The following assessment on an inam land in a ryotwari village will be levied at the rate set out in the settlement notification for lands of similar description and with similar advantages in the same village, and if there is no such lands, in the nearest ryotwari village where similar lands exist :

^a Published in the *Fort St. George Gazette*, dated 5th December 1956.

20th December 1956] [Sri M. A. Manickavelu]

On other inam lands the full assessment will be levied at the rates set out in the settlement notification for lands of a similar description and with similar advantage in the nearest ryotwari village where conditions are generally similar to those obtaining in the village in which the inam lands is situated.

In the case of an inam which became an estate by virtue of the Madras Estates Land (Third Amendment) Act, 1936, the landholder will have to pay full assessment on the inam in addition to any quit rent, jodi, kattubadi or other amount of a like nature payable by him to the State Government, immediately before the provisions of this Bill come into force.

In the case of other inams of levy of full assessment will be in lieu of the quit rent, jodi, or kattubadi or other amount which the landholder has to pay to the State Government.

Provision has been made for an appeal to the District Collector against the rate of assessment ordered to be levied by the Revenue Divisional Officer or any other authorised officer. The order of the District Collector shall be final.

Provision has also been made for the survey of inam lands.

From these it will be seen that the main category of lands which will come under the purview of this taxation will be the private lands of the inam holder in the 1936 inams and other lands under the Minor Inams. That is the scope of the Bill, Sir.

DEPUTY SPEAKER : Motion moved—

“ That the Madras Inam (Assessment) Bill, 1956, be taken into consideration at once.”

SRI K. VINAYAKAM : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது கொண்டு வந்திருக்கக் கூடிய மசோதாவைப்படி நமது ராஜ்யத்தில் இருக்கும்படியான இனம் நிலக்காரர்கள் குறைவாகவரி கொடுப்பதாகவும், மற்ற ரயத்வாரி நிலக்காரர்களைப் போல வரி அவர்களும் கட்டும்படியாகச் செய்ய அதிகாரத்தைக் கோரி இருப்பதாகவும் கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். ரயத்வாரி நிலக்காரர்களை விட இனம் நிலக்காரர்கள் குறைவாக வரி கட்டுவதற்குக் காரணம் எதுவும் இல்லை என்றும் சொன்னார். இந்தச் சட்டப்படியே இனம் நிலக்காரர்களுக்கும் ரயத்வாரி நிலங்களைப் போலவே வரி போடுவதனால் சர்க்காருக்கு உபரியாக எவ்வளவு பணம் லிடைக்கும் ? இந்த இனம் நிலங்கள் எத்தனை விஸ்தீரணம் உள்ளன ? இந்தச் சட்டத்தினால் பாதிக்கப்படுகின்ற இனம்தாரர்கள் எத்தனை பேர் இருப்பார்கள் என்பதையும் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் விளக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இந்த மசோதா நிறைவேற்றினால் சுமார் நூற்பத்து மூன்று, நூற்பத்து ஐந்து (45) லட்சம் ரூபாய் வரலாம். இனம் நிலங்களின் விஸ்தீரணம் எவ்வளவு என்று கனம் அங்கத்தினர் கேட்டார். நான் அவருக்கு இப்பொழுது புள்ளிவிவரங்களுடன் பதில் சொல்லக்கூடிய நிலைமையில் இல்லை. இப்பொழுது இந்த சட்டப்படி வருகிற இனம் நிலங்கள் எல்லாம் 1936 இனம் என்று சொல்கிறோமே அது தான். அந்த இனம் பொறுத்த வரையில் ரென்ட் ரிடெக்ஷன் ஆக்ட் உரியதாகும். அபாலிஷன் ஆக்ட் உரியதாக இல்லை. பொதுவாக நாலில் ஒரு பங்கு இனம் நிலம் இருக்கும் என்று சொல்லலாம். மைனர் இனம்

[Sri M. A. Manickavelu] [20th December 1956]

மிகக் குறைவாகத்தான் இருக்கும். இப்படித்தான் பொதுவாகச் சொல்ல முடியுமே தவிர புள்ளி விவரங்களோடு சொல்வதற்கு இல்லை என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : The question is—

“ That the Madras Inams (Assessment) Bill, 1956, be taken into consideration at once.”

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clause 2.

DEPUTY SPEAKER : The motion is—

“ That clause 2 do stand part of the Bill.”

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR : Sir, In one clause, the word ‘ prescribed ’ has been used. Whenever the word ‘ prescribed ’ is used in any Act, it is the usual practice to define that word in the section containing the definitions of the terms used in the Act. Therefore, I want that there should be a definition with regard to the word ‘ prescribed ’. Hence I have suggested the following amendment :—

“ After sub-clause (d), add the following as new sub-clause (dd) :—

‘ (dd) “ prescribed ” means prescribed by rules.’ ”

Sir, I move the above amendment.

DEPUTY SPEAKER : For want of a seconder, the amendment of Mr. Krishnaswamy Ayyangar fall through.

DEPUTY SPEAKER : The question is—

“ That clause 2 do stand part of the Bill.”

Clause 2 was put and carried.

Clauses 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10 and 11, clause 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, I move—

“ That the Madras Inams (Assessment) Bill, 1956, be passed.”

DEPUTY SPEAKER : Motion moved—

“ That the Madras Inams (Assessment) Bill, 1956, be passed.”

SRI K. VINAYAKAM : இந்த மசோதாவைப் பிரேரிக்கும்போது கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியபடி நிலங்கள் எல்லாவற்றுக்கும் ஒரே விதமான வரி இருக்க வேண்டுமென்பதை நான் ஒப்புக் கொள்கிறேன். ரயத்துவாரி நிலத்திற்கு ஒரு வரி, இனம் நிலத்திற்கு ஒரு வரி என்ற வேறுபாடுகள் இல்லாமல் இருப்பது அவசியம். ஆனால் இந்தமாதிரியாக சின்னஞ்சிறு மசோதாக்களைக் கொண்டுவருவதற்குப் பதிலாக மாகாணத்திலுள்ள எல்லா நிலங்களையும் எடுத்துக் கொண்டு, அவற்றின் தரத்தை கவனத்தில் எடுத்துக் கொண்டு ஒரே ரேட்டாக நிலங்களுக்கு விதிக்க சர்க்கார் ஏன் ஒரு பூர்ணமான மசோதா கொண்டுவரக் கூடாது என்று

20th December 1956] [Sri K. Vinayakam]

கேட்கிறேன். அப்படி இல்லாமல் சின்னஞ்சிறு மசோதாக்களை அடிக்கடி கொண்டு வருவதனால் தான் பலவிதமான சந்தேகங்கள் வருகின்றன என்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இங்கே ஒன்றும் சந்தேகத்திற்கு இடம் இல்லை. நமது தேசத்தில் நில விஷயமாக பலவிதமான டென்யூரிஸ்கள் இருக்கின்றன. அதனால்தான் இம்மாதிரி பல மசோதாக்கள் கொண்டு வர நேரிடுகிறது. இந்த திருத்த மசோதாவில்குறிப்பிட்டுள்ள இனம் கூட 1936 இனம் என்று சொல்லப்படுகிறது. இதை நியாயமாக எஸ்டேட் அபாலிஷன் ஆக்ட் பிரகாரமே செல்லும் என்று விட்டால் இந்த மசோதா விற்குத் தேவை இல்லை. ஆனால் அப்படிச் சொல்வதற்குச் கொஞ்ச காலம் ஆகும். அதற்காகத்தான் இந்த இனம் தாரர்கள் ரயத்துவாரி நிலக்காரர்களைப் போலவேயாவது வரி கட்டட்டும் என்பதற்காக இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். இதை ஆதரிக்க வேண்டுமென்பதாகவும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : The question is—

“That the Madras Inams (Assessment) Bill, 1956, be passed.”

The motion was put and carried and the Bill was passed.

DEPUTY SPEAKER : The House will now adjourn and meet again at 9 a.m. to-morrow. (1-5 p.m.).

The House then adjourned.

VI.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

204. Notification issued with G.O. Ps. No. 4015, Revenue, dated 3rd November 1956, amending rule 10 of the Madras Cultivating Tenants Protection Rules, 1955, regarding collection of process fees by the Revenue Divisional Officer. [Laid on the table under section 7 (2) of the Madras Cultivating Tenants Protection Act, 1955.]

205. Notification issued with G.O. No. 4173, Revenue, dated 14th November 1956, exempting from sales tax, sales by the District Co-operative Supply and Marketing Societies. [Laid on the table under section 19 (6) of the Madras General Sales Tax Act, 1939 inserted by section 16 (c) of the Madras General Sales Tax (Third Amendment) Act, 1956.]

206. Notification issued with G.O. No. 4209, Revenue, dated 17th November 1956, amending the grant of exemption from sales tax to the sales by Co-operative Wholesale Stores and by displaced persons from Ceylon by restricting the exemption to the tax payable under section 3 (1) (b). [Laid on the table under section 19 (6) of the Madras General Sales Tax Act, 1939, inserted by section 16 (c) of the Madras General Sales Tax (Third Amendment) Act, 1956.]

207. Notification issued with G.O. Ms. No. 2782, Home, dated 5th October 1956, remitting court-fees for applications for casual permits for railborne stocks of coal/coke. [Laid on the table under section 32 (2) of the Madras Court Fees and Suits Valuation Act, 1955.]

120th December 1956

APPENDIX.

[Vide item IV on pages 259-261 supra.]

REPORT OF THE COMMITTEE OF PRIVILEGES ON THE
QUESTION OF THE DEFINITION OF THE TERM
“PRECINCTS OF THE HOUSE”.

To

THE HONOURABLE THE LEGISLATIVE ASSEMBLY,

MADRAS.

1, the Chairman of the Committee of Privileges, present this report on the question of the construction that should be put on the expression “precincts of the House” as regards this Legislative Assembly.

2. This question was referred to the Committee of Privileges on the 14th March 1955 (Appendix I) by the Speaker under Rule 187 of the Madras Legislative Assembly Rules. While referring the question the Speaker stated, that, as certain instances had come to his notice where a magistrate had, in one case, issued a bailable warrant against a member of the Assembly when the House was actually in session and in another case a constable had tried to serve a summons on a member within the Assembly building when the House was actually sitting, there was a chance, therefore, of legal process being served within the precincts of the House when the House was actually sitting, which would certainly be a breach of the privilege of the House, and that it was necessary to define the extent of the precincts in view of the location of the Library, the Canteen and Committee room in different places.

3. The Committee met on 31st March, 4th April, 15th July, 26th August, and 21st September 1955.

4. The Committee at its first sitting on 31st March 1955 which was inaugurated by the Speaker, wanted a note to be prepared on the subject. On 4th April 1955, the Committee considered the note prepared by the Legislature Secretariat (Appendix II) on what exactly the term “precincts of the House” meant. Precincts in England meant “within the building at Westminster or within the Palace Yard” which was a compact area. But in Madras, the Assembly Chamber is in one place, the Library in another place and the Committee room is in some other place. These buildings are connected by public thoroughfares and hence there was some difficulty in defining the term. As it was felt that information on the practice obtaining in other countries and the principle adopted there would be helpful in arriving at a decision on the question, the Committee decided to obtain information from the Commonwealth countries of Australia and Canada. The Committee also desired to know the opinion of the Advocate-General, and if necessary, that of Sri R. V. Krishna Ayyar, ex-Secretary to the State Legislature on the subject.

20th December 1956]

5. From the replies received (Appendices III to VI), the Committee noted that the precincts include not only the Chamber where the meeting takes place, but also the rooms where the associated offices and facilities are located. Further it is seen that all the associated offices and facilities are all located in one and the same building. The associated offices that are located in the Westminster Palace in England or the Parliament House in Canberra or the Parliament House in Ottawa are the Committee Room, Speaker's Chamber, Office of the Clerk of the House and the Office of the Secretariats. The associated facilities located are the Canteen and the Library. In one of the Australian States, the precincts extended to the Members' residence also in the Parliamentary grounds known as the 'Lodge'. Here the Chamber, the Canteen, the Ministers' rooms, the Post Office, the Party Rooms the Library and the Legislators' Hostels, were suggested to be included in the term 'precincts' as far as this Assembly was concerned. As the matter was complicated on account of the fact that these separate buildings were connected by public roads, the Committee considered whether the precincts could not be extended only to such of the buildings away from the Chamber which were subject to the control of the Speaker wherein the associated offices and facilities were located. By applying this test the Post Office and the Hostels had to be excluded as they were not under the control of the Speaker. It was contended that both the Hostels and the Post Office should also be considered as associated facilities and therefore included within the precincts, but the Committee decided that as the public had unrestricted access to these, it would not be proper to bring them under 'precincts'. The inclusion of the roads from the Assembly Chamber to the other buildings within the precincts was also considered. The Committee felt that the Advocate-General and Sri R. V. Krishna Ayyar should be heard before proceeding further in the matter.

6. At its meeting on the 26th August 1955 after bearing the Advocate-General and the ex-Secretary Sri R. V. Krishna Ayyar, the Committee considered what other offices apart from the Chamber, the Canteen, the Library and Committee room should be included. It decided that the definition of the term 'precincts' should be very liberal so as to avoid any scope for misconstruing even normal acts as an infringement of the privileges of the House. The question of including the Hostel within 'precincts' was again considered. In this connection it was pointed out that one should not claim the privilege merely because the residence of a member happened to be within the Government Estate, where the Assembly buildings were also situated. The Committee also considered the necessity of inclusion of the roads from the Assembly Chamber to the other buildings. If the roads are not included in the precincts the Committee felt that the members would not be able to use the associated offices and facilities.

7. The Committee, in view of the special circumstances in this State, has differentiated between a member and a stranger as far as the extent of precincts is concerned. In respect of a member

[20th December 1956]

the precincts should include the roads also as otherwise the member will not be enabled to discharge his duties. As regards strangers, they are permitted into the Gallery only for witnessing the proceedings. The Library being reserved for members and other attached offices and facilities not being meant for strangers, the Committee was of the view that 'precincts' as far as strangers were concerned should be taken to mean only the Assembly Chamber.

8. The Committee after due consideration arrived at the following decisions :—

(1) "Precincts of the House" shall mean and include the entire Assembly buildings, the Ministers' rooms, the Library, the Canteen and the Committee Room together with the verandas and steps to these buildings and the pathways leading from the Assembly Chamber to the other aforesaid buildings in respect of members and, as far as strangers are concerned, 'precincts' means the Assembly Chamber including its verandas and steps.

(2) In so far as the persons summoned by a Committee of the House for any purpose whatsoever, they shall be deemed to be within the precincts of the House so long as they are within the Committee Room, its verandas and its steps.

9. The Committee therefore recommends to the House that the above may be approved.

GOVERNMENT ESTATE,
MOUNT ROAD, MADRAS-2,
24th September 1955.

P. T. RAJAN,
Chairman.

DISSENTING MINUTE.

We are agreeable to the majority view of the Committee, but for the exclusion of the Hostels and Party Rooms from the definition of the "precincts of the House". Arguments raised not to include hostels in the definition of precincts are that the hostels are not under the control of the Speaker, and that in case they are included they may become an asylum for offenders who can enter those buildings at any time without leave from the Speaker. This is a flimsy agreement inasmuch as the canteen or the pathways that are included in the precincts offer no restriction for the entry of strangers and they also are not under the exclusive control of the Speaker. The Government can at any time vest the control of any building in the Speaker and this House is fully competent to put any construction on the term precincts of the House that may include any building by virtue of which the Speaker gets authority to exercise control over that building in so far as maintaining the dignity of the House.

As a matter of fact there is a quasi-control of the hostels by the House inasmuch as the House Committee that is constituted to look after the comforts of the Members is empowered to make recommendations with regard to facilities in the hostels also.

20th December 1956]

Hence the hostels are a part of the buildings that go to make the work of the Legislators easy and comfortable, just as the Library or the Canteen is, and hence it is only proper that they are included in the "precincts of the House".

It is to be noted that in Queensland, one of the Australian States, the 'precincts' is extended to the Members' residence also in the parliamentary grounds known as the 'Lodge'. In Canada precincts comprises all the territory over which the Speaker has jurisdiction whether it be the Chamber of the House of Commons itself, or the corridors or the Committee Rooms or Members' rooms surrounding it, and also the restaurants, the Library and the Parliamentary grounds. In England "Precincts of the House" means the building at Westminster that includes Members' residences also. The same is the case in the Australian Parliament, the House of Representatives, Canberra, where also it is a compact building inclusive of Members' residence. Nowhere the Members' residence are excluded from the "precincts of the House" whether they are situated in a compact building or they are intersected by pathways, etc., they being situated in the same parliamentary grounds.

The other argument that the Hostels may become an asylum for offenders inasmuch as entry to the Hostel buildings by strangers are not regulated by the permission of the Speaker, also does not hold water, as the definition of the "precincts of the House" is restricted, as far as strangers are concerned to the Assembly Chamber including its verandas and steps. So there is no question of Hostels providing privileges to strangers.

Next is the question of Party Rooms. As a matter of fact, Party Rooms had been agreed to be included in the definition of the "precincts of the House" during one of the sittings of the Committee, and we are afraid that it was inadvertently left out while discussion turned round whether or not precincts are to comprise Hostels also. The Speaker is the person who allots rooms to every party and so he exercise control over Party Rooms better than any other authority. Further, Party Rooms are necessary facilities associated and attached to the work inside the Legislature. Hence it is only proper that Party Rooms also are included in the definition of the term precincts of the House. We therefore suggest that the definition of the "precincts of the House" shall be amended so as to include the Hostels and Party Rooms also, over and above what has been included in the definition arrived at by the majority of the Committee.

GOVERNMENT ESTATE,
MOUNT ROAD, MADRAS-2,
22nd September 1955.

P. K. GOPALAKRISHNAN,
P. JEEVANANDAM.

[20th December 1956]

APPENDIX I.

(Extract from the proceedings of the Legislative Assembly,
dated 14th March 1955.)

SERVING OF ARREST WARRANT ON AN HON. MEMBER OF THE
HOUSE.

MR. SPEAKER : It is my desire to bring a matter of breach of privileges before the House under rule 187. Rule 187 lays down that "notwithstanding anything contained in these rules, the Speaker may *suo motu* refer any question of privilege to the Committee of Privileges for examination, investigation or report".

Under rule 187, I desire to refer an important matter to the Committee of Privileges to be decided by it. On 19th February 1955, while a Committee of the House was sitting to consider the Madras Indebted Agriculturists (Repayment of Debts) Bill, the Secretary to the Legislature received a letter by post from a Judicial Sub-Magistrate in the district of South Kanara requesting him to inform me of the fact that he had issued a bailable warrant against a Member of the Legislature. That Member was a Member of the Committee and was at that time sitting at a meeting of the Committee. I instructed the Secretary to contact the Hon. the Leader of the House and to inform him that the service of a legal process or the execution of a legal process, within the precincts of the Legislature during the sitting of a House or a Committee of the House would be a breach of privilege. I am glad to say that the Hon. the Leader of the House prevented the execution of the bailable warrant on the hon. Member at the time. Two weeks ago, another Member informed me that a constable wanted to serve a summons on him within the building of the Assembly. When I brought this to the notice of the Hon. the Leader of the House, he again prevented it. There is no use in blaming the police for acts like these as they are ignorant of the privileges of the House. Even in England where the orders to the police regarding matters of privilege are precise, the police officials now and then commit mistakes. In order to avoid similar occurrences in future, I desire to lay before the House certain facts regarding the question of privilege within the precincts of the House.

In England on the 12th January 1889, a police order was passed in the following terms :—

'Criminal process may not be served or executed on any Member of Parliament within the Palace of Westminster or within the palace yard without the leave of the House; and no action whatever will be taken by police in such cases without the special instructions of the Commissioner.'

This order was made as the result of the report of the Select Committee of the Commons appointed to consider the attempt by

20th December 1956]

a police officer to serve a summons upon a Member of the Parliament in the outer Lobby of the House. The Select Committee had expressed the opinion that the action of the police officer was :

‘ a breach of the Privileges of the House, inasmuch as it was an attempt to serve a summons upon a Member, within the precincts of the House, while the House was sitting, without the leave of the House first obtained.’

‘ I hope the hon. Members of this House will observe that the police order is not limited to the time while the House is sitting.

I have asked the Secretary to the State Legislature to write to the Government to issue similar instructions to the Police officers in this State.

Service of process even upon a stranger or officer of the Legislature within the precincts of the House while the House is sitting is a breach of privilege.

In 1945 a Committee was appointed by the House of Commons to go into this matter. There, process was served on an officer of the House. The matter was referred to the Committee of Privileges of the House of Commons. I am now quoting from the report of that Committee which says :

‘ If, then, service of process on a member within the precincts of the House, while the House is sitting, without the leave of the House first obtained, is a breach of privilege, the reason must be that it is deemed disrespectful to the House. For a stranger admitted within the parliamentary precincts with the permission, express or tacit, of the House to presume to serve the process of an inferior tribunal in the presence, actual or constructive, of the House is clearly an abuse of the privilege of admission to the House, and a violation of the dignity of the High Court of Parliament. As the essence of the offence is the insult to the House, it is immaterial whether the person on whom the process is served is a member or not.’

Regarding service of process within the precincts of the House while the House is not sitting, the same Committee says :

‘ As regards service of process within the precincts on sitting days, it would be impracticable to limit the time during which it would constitute a breach of privilege strictly to the hours during which the House was sitting. It must be extended for at least a reasonable time before the meeting and after the rising of the House.’

Further it says :

‘ If a stranger were to resort to the Palace of Westminster in order to avoid arrest, it would be competent to the Speaker to direct him to be removed from within the precincts.’

As regards persons who reside within the Palace of Westminster, just like our friend Dr. P. Varadarajulu Naidu here (laughter)—I am only mentioning his name as an instance—this is what the Committee says . . .

SRI P. G. KARUTHIRUMAN : ‘ What about those residing in the Legislators Hostel, Sir? ’

MR. SPEAKER : Yes, I will come to that aspect also. Now, as regards persons residing within the Palace of Westminster, the Committee says :

‘ The Service of Process (Justices) Act 1933, enables a summons to be effectively served upon a defendant at his last or usual place of abode by registered post. It is not likely that the service or execution of process would often

[20th December 1956]

be a matter of such urgency that to wait until the leave of the House had been obtained to serve or execute it would defeat the ends of justice. It is feared that such a result would follow, application would be made to the Speaker who would doubtless authorise the process to be served or executed relying on the House to ratify his action.

'The protection from service or execution of process afforded by the dignity of the House in no way affects the right of Police officers on duty within the precinct to arrest strangers who having been admitted to the Palace of Westminster, commit criminal offences or are thought to be about to do so, subject to this that they must refrain from entering the House itself while it is sitting unless they have previously received its permission.'

I hope that the Government will communicate all this to the police so that they may know the exact limits of their authority.

In England the expression 'Precincts of the House' means 'Within the building at Westminster or within the Palace Yard'. In this Legislature the question is complicated by the fact that while the House sits in one place, its committees sit in various other places. Sometimes, a committee sits in the Committee Room at Fort St. George. Sometimes it sits in one of the rooms in the building allotted to the Ministers in the Government Estate and of late it has been sitting in a room in the Old Legislators' Hostel in the Government Estate. Moreover the Library of the Legislature which must be regarded as part of the precincts of the House is situated at a distance, in the cellar under the Rajaji Hall''.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: "Suppose the Committee were to sit outside the City itself, for instance, in Kozhikode or some other place, Sir?"

MR. SPEAKER. "I am coming to that also. The refreshment room attached to the House is a temporary shed put up in the yard adjoining the House. All these must be regarded as precincts of the House. But from their very situation strangers can have easy access to these buildings and places even without the permission of the Speaker. The exact limits of the precincts of this Assembly have therefore to be carefully determined. I therefore refer this matter to the Committee of Privileges to report on the construction they want to put on the expression 'Precincts of the House' as regards this Legislative Assembly. I must tell the House that I am not referring to the Committee of Privileges that is in existence now. I am only referring to the new Committee that will be constituted in a day or two for the next official year. Probably, after this session the House will meet in July or August. Whatever it is, I request the Committee to send its report to the House on the third day after the commencement of the next sitting of the House. Then the House may go into the matter."

APPENDIX II.

NOTE FOR THE COMMITTEE OF PRIVILEGES.

The members of the Legislature have to carry out their public duties as representatives of the people properly and effectively, and for that it is necessary that they should be allowed certain privileges, powers and certain immunities as necessary complements of their functions.

20th December 1956]

Under Article 194 of the Constitution of India, a member has, subject to rules, freedom of speech in the Legislature and he is not liable to any proceedings in Court in respect of what is said in the House and for any vote given. The other privileges have to be defined by Law. Till they are defined, the powers, privileges and immunities of a House of the Legislature of a State and of the members shall be those of the House of Commons.

Freedom from arrest is one of the Privileges in England. This freedom was claimed by the Commons as early as 1404 and the claim was restricted to arrest for debt, trespass or contract of any kind. Later, freedom from all arrest except for treason, felony or surety of the peace was claimed. May says that the privilege of freedom from arrest has always been limited to civil cases and has not been allowed to interfere with the administration of criminal justice. Subsequently it was noticed that arrest was not only for civil and criminal cases but also under Preventive Detention Regulation. It has been held in the Ramsay's Case that an M.P. cannot claim freedom from arrest under Preventive Detention. No civil actions or suits can be started during the time of Parliament and during the period when the member was journeying to or returning from Parliament. Imprisonment in civil process has been abolished in England with the result this privilege has lost much of its value there. Little protection is afforded by privilege in criminal offences and the House does not allow even the sanctuary of its walls to protect a member from the process of criminal law. In 1895, Lord Cochrane, a member of Parliament, was arrested while he was sitting on the Privy Councillors' Bench in the House of Commons. The only privilege in the case of arrests for criminal processes and under Preventive Detention is that the House must be informed of the cause of arrest. If the House is not informed at the earliest opportunity this would constitute breach of privilege. Similarly, serving or executing civil process within the precincts of either House, at any rate if such House is sitting, is prohibited. Service of criminal process upon a member of either House within the precincts of such House without the leave of the House first obtained will be a breach of privilege when the House is sitting.

The point referred to the Committee by the Hon. Speaker is the determination of the limits of precincts of the Assembly. In his observations on that date, the Hon. Speaker has specifically mentioned the orders that exist on the subject, viz., the police order of 12th January 1889 and the report of the Privileges Committee of the House of Commons where a summons had been served on an officer when the House was sitting. That Committee has, among other things, observed :—

'It is clear that service of process even upon a member within the precincts of the House during a prorogation or during any periodical recess, or even on a day over which the House had adjourned is not a breach of privilege. To hold that it is, would be to confuse *what* is the House with *where* the House is.'

Whatever applies to the House applies to the Committees also.

[20th December 1956]

At the Conference of Presiding Officers held at Srinagar in 1954, though the meaning of the word 'precincts' was incidentally considered it was left to the individual Presiding Officers to define the term with special reference to the conditions in their State.

In Delhi, the Lok Sabha, the Rajya Sabha and the Supreme Court are at present located in the Parliament House. The area comprising the precincts does not seem to have been earmarked. In some of the States in India, the Secretariat is also housed in the same building as the Assembly. Same is the case with the Legislative Council of this State. There are Secretariat office rooms round about.

In one of the Australian States, viz., Queensland, rooms set apart for the use of members are included in the precincts. There is a standing order to that effect.

The meaning of the word 'precincts' as found in various dictionaries is culled out and annexed.

The main idea seems to be that precincts should be confined to areas which require the permission of the Speaker for entry by non-members. At present the permission of the Speaker is required to enter the library, lobby, the galleries and the members' waiting hall. No permission is required to enter the Cafeteria, Ministers' Rooms and Hostels.

T. HANUMANTHAPPA,
Secretary to the State Legislature.

ANNEXURE.

<i>Name of the dictionary.</i>	<i>Meaning.</i>
(1)	(2)
1 The Law Lexicon	Any district marked out and defined.
2 Bouvier's Law Dictionary ..	Any district inferior to county and superior to Township; A district for which a high or petty constable is appointed. (It is used in certain Legislation in Wyoming relatively to assessing taxes on rail road property, as a general word and not a technical one.)
3 The Oxford English Dictionary	A space enclosed by the walls or other boundaries of a particular place or building or by an imaginary line drawn around it (sometimes an enclosure consecrated.)
4 Warton's Law Lexicon ..	A constable's district; The immediate neighbourhood of a place or court.
5 Mosley and Whiteley's Law Dictionary.	Boundary—A certain limited district—The local district; A place formerly privileged from arrests.
6 Shorter Oxford English Dictionary.	3 above; esp. pl the environs; A girding or enclosing line or surface, a boundary a compass. A district defined for purposes of Government or representation; A subdivision of a country or ward for election and police purposes.
7 Chamber's Dictionary ..	Limit or boundary of a place; A district or division within certain boundaries. Limit of jurisdiction or authority.

20th December 1956]

APPENDIX III.

(1)

- (a) Letter from the Secretary to the State Legislature, Government Estate, Mount Road, Madras-2, to the Advocate-General, Madras, dated 9th May 1955, No. 2871/55-4-M.L.

[Committee of Privileges—Definition of the “Precincts of the House” with regard to the Assembly.]

Under rule 187 of the Madras Assembly Rules, the Hon. the Speaker of the Madras Legislative Assembly referred to the Committee of Privileges the question as to what construction should be put on the expression “Precincts of the House” as regards this Legislative Assembly. A copy of the speech delivered by the Hon. the Speaker explaining the circumstances necessitating this reference to the Committee is enclosed.

2. Accordingly the Committee of Privileges met on 4th April 1955 and it was decided to obtain the opinion of the Advocate-General as to the exact meaning of the expression ‘precincts’ with special reference to the Government House Estate. Copy of a note on the matter circulated to members on that day and a copy of that day’s proceedings are also enclosed together with a rough sketch showing the location of the buildings connected with the Legislative Assembly in the Government Estate, Mount Road.

3. The Committee will very much like to know the exact scope of the area covered by the word ‘precincts’ so far as this Assembly is concerned; which buildings or portions of buildings will be usually and can be legally included in that term and the principles on which the area meant by that term should be exactly and definitely demarcated to arrive at a correct decision on the matter.

4. I am therefore to request you to kindly forward your opinion in the matter.

(b) *Opinion of Advocate-General—No. 171-1.*

[Committee of Privileges—Definition of the “Precincts of the House” with regard to the Assembly—Letter No. 2871/55-4-M.L., dated 9th April 1955, from the Secretary, State Legislative Assembly, Government Estate, Mount Road, Madras.]

I am in agreement with the general tenor of the two notes which have been placed before the Privileges Committee. There is little guidance to be got from the text books or case directly relevant to the point referred to me. The distinction to be borne in mind is between the different kinds of privileges. In Keir and Lawson—Cases in Constitution Law, III Edition, parliamentary privilege is summarized in Chapter III beginning at page 71. At page 73,

[20th December 1956]

the privileges are stated as (1) exclusive jurisdiction over all questions which arise within the walls of the House, except, perhaps in case of felony, and (2) certain privileges which attach to members of freedom, e.g., freedom from arrest. In the particular context, freedom from arrest for criminal process is not claimed as a privilege. Therefore, we limit ourselves to the matter that the House itself has exclusive jurisdiction within the walls of the House. As pointed out in the note this is complicated by the fact that the Houses of Parliament are located in a compact building. When Parliament is sitting entry is with the permission of the Speaker and when Parliament is not sitting entry to the premises is with the permission of the Ministry of Works. Even to-day it is a Royal Palace. I, therefore, agree that it is for the House itself to determine what is to be regarded as "precincts of the House". We must not lay undue stress on the word 'precincts' for the reason that it just happens to be a phrase which was used in a particular ruling in which context no special meaning attaches to the words other than the Palace of Westminster. Control over the entire area is vested in the House on the principle, "All the privileges that can be required for the energetic discharge of their duties (inherent in that high trust) are conceded without a murmur or a doubt". We may note that in *Kind v. Graham Campbell*, 1935-1 K.B., 594, the two phrases "in the precincts of the House" and "within the walls of the House" are used indiscriminately. At the bottom of page 598 (in the argument of the Attorney-General) the regulation of provision for refreshment for the mind in the library and refreshment for the body in the kitchen are also claimed as "internal affairs" of the House. Therefore, the problem in our case is that the affairs of the House are not conducted in a compact area. The matter of privilege being one entirely for the House, it can determine what it will regard as the "precincts of the House". Giving my views for the Committee's consideration, I would consider the entire Assembly Chamber building including all the rooms marked 1 to 12 as 'precincts'. The Party rooms and the Committee rooms in the Legislators' Hostel Nos. 1 to 7 and the Library can certainly be declared to be within the "precincts of the House". The cafeteria also can be declared to be within the precincts of the House if it is under the control of the Assembly Secretariat. On the other hand, the Legislators' Hostel where members live and the Ministers' rooms may not come within this definition. But an exception can be made that the entire building of Ministers' rooms will be regarded as "precincts of the House" during the times when Committees of the House are functioning there and for a period specified, say, an hour before and after the said Committee meetings are held. The same principles would apply to any rooms in the Fort St. George Secretariat. When meetings of Committees are held there, those are applicable to both rooms and veranda.

MADRAS,
15th April 1955.

V. K. THIRUVENKATACHARI,
Advocate-General.

20th December 1956].

(2)

(a) Letter from the Secretary to the State Legislature, Government Estate, Mount Road, Madras-2, to the Advocate-General, Madras, dated 20th April 1955, No. 2871/55-6-M.L.

[Committee of Privileges—Definition of the “Precincts of the House” with regard to the Assembly. *Reference.*—(i) This Secretariat letter No. 2871/55-4-M.L., dated 9th April 1955, and (ii) Your letter No. 171-1, dated 15th April 1955.]

I am to thank you for your opinion and to forward the following for further clarification :—

You have opined that the main Assembly Buildings, Party Rooms, Library and the Cafeteria may be included in the definition “precincts of the House”. These buildings are separated from one another and are connected by means of long thoroughfares which are used by the public also without the permission of the Speaker. I am to enquire whether these thoroughfares would also come within the meaning of “precincts” and whether it would be a breach of privilege if a member is served criminal process on his way to and from the main building and to and from any one of the other buildings also. The rough sketch sent to you last time is attached.

(b) Reply of Advocate-General—No. M.S. 197-1.

[Committee of Privileges—Definition of “Precincts of the House” with regard to the Legislative Assembly. *Reference.*—Letter No. 2871/56-6-M.L., dated 29th April 1955, from the Secretary to the State Legislature.]

Except where it is possible to have a well-defined passage with a defined boundary by way of fence on either side, it would not be correct to declare the thoroughfares between the buildings as part of the “precincts of the House”. From the plan, it appears this can possibly be done with reference to the Cafeteria and the Ministers’ Rooms. If the decision is taken to do this, then the boundaries should be marked by a fence and the declaration should refer to the boundaries so marked.

2. With regard to the service of criminal process when the Member is on the way to and from any one of the other buildings, my view is that this cannot properly be taken up as part of the question of invasion of the “precincts of the House”. This matter may be separately considered when you are defining the limits of privilege in relation to the service of process, etc., during the sittings of the House. In that connection, we may consider a definition of the sitting of the House and provide that the service of a process during the sittings may be after notice to the Secretary and to the Minister, and if necessary with the permission of the

[20th December 1956]

Hon. the Speaker. In that connection, it may be proper to say that the period of sittings of the House will cover the period of interval and also include the time when Members resort to the common rooms or cafetaria during the hours of the sittings.

MADRAS,
17th May 1955.

V. K. THIRUVENKATACHARI,
Advocate-General.

APPENDIX IV.

(1)

Letter from the Secretary to the State Legislature, Government Estate, Madras-2, to LEON J. RAYMOND, ESQ., O.B.E., B.A., Clerk of the House of Commons, Ottawa, Ont., Canada, dated 30th May 1955, No. 2871/55-10-M.L.

During the month of February 1955, the Speaker of the Madras Legislative Assembly received a letter from a Magistrate in one of the districts in the State to the effect that a bailable warrant had been issued for the arrest of a member of the Assembly. The said member was residing in one of the Legislators' Hostels inside which the Legislature Committee Room is also now located. This Hostel, a separate building, is situated to the north-west of the Assembly Chamber, at a distance of about 75 yards with one or two other buildings and two roads in between. As the serving of criminal process "within the precincts of the House" when the House is sitting, would amount to breach of privilege, a question has arisen as to what would constitute "precincts".

The Speaker, on the 14th March 1955, referred to the Committee of Privileges the question as to what construction should be put on the expression "precincts of the House" as regards the Madras Legislative Assembly.

Accordingly, the Committee of Privileges met on the 4th April 1955, and decided to obtain information on the principles that have been generally adopted in deciding what exactly constitutes "precincts" in other countries, especially Canada.

I shall, therefore, be thankful to you if you will kindly let me know by return of post the principle or principles that have been adopted in deciding what exactly constitutes "precincts" in the House of Commons, Canada.

Thanking you.

(2)

Gist of the opinion of Law Clerk, House of Commons, Canada, sent with the letter, dated 8th June 1955, from Clerk of the House of Commons, Canada, Ottawa.

In 1886, Speaker Wallbridge of the Legislative Assembly of the Province of Canada in reprimanding and committing to the care of Sergeant-at-Arms during the pleasure of the House the

20th December 1956]

Assistant Librarian for breach of privilege which consisted in an assault *in the Library* upon the person of a Member of the House, he said that it was a power incidental to the Constitution of that House to preserve peace and order within its precincts. It was therefore clear that this Speaker must have thought at the time the *precincts* extended further than the House itself.

The Law Clerk of the House of Commons, Canada, has also given as his opinion that the word "precincts" comprises all the territory over which the Speaker has jurisdiction whether it be the Chamber of the House of Commons itself or the corridors or Committee Rooms or Members' Rooms surrounding it and even the Restaurant, the Library and the Parliamentary grounds.

APPENDIX V.

(1)

Letter from the Secretary to the State Legislature, Government Estate, Madras-2, to F. C. GREEN, ESQ., M.C., Clerk of the House of Representatives, Canberra, A.C.T., Australia, dated the 30th May 1955, No. 2871/55-10-M.L.

During the month of February 1955, the Speaker of the Madras Legislative Assembly received a letter from a Magistrate in one of the districts in the State to the effect that a bailable warrant had been issued for the arrest of a member of the Assembly. The said member was residing in one of the Legislators' Hostels inside which the Legislature Committee Room is also now located. This Hostel, a separate building, is situated to the north-west of the Assembly Chamber at a distance of about 75 yards with one or two other buildings and two roads in between. As the serving of criminal process "within the precincts of the House" when the House is sitting would amount to breach of privilege, a question has arisen as to what would constitute "precincts".

The Speaker, on the 14th March 1955, referred to the Committee of Privileges the question as to what construction should be put on the expression "precincts of the House" as regards the Madras Legislative Assembly.

Accordingly, the Committee of Privileges met on the 4th April 1955, and decided to obtain information on the principles that have been generally adopted in deciding what exactly constitutes "precincts" in other countries, especially Australia.

I shall therefore be thankful to you if you will kindly let me know by return of post the principle or principles that have been adopted in deciding what exactly constitutes "precincts" in the House of Representatives, Australia.

Thanking you.

[20th December 1956]

(2)

Gist of the letter from Clerk of the House of Representatives,
Canberra, A.C.T., Australia.

The Parliamentary building in Canberra is a complete unit not intersected by roads, paths, etc. According to the definition given in May's Parliamentary Practice the precincts there mean "any part of the area within the walls of the Parliamentary building" containing the Senate and the House of Representatives and the associated offices and facilities.

This definition of the "precincts of the House" has been used by Speaker of the House of Representatives in ordering the withdrawal of a Member suspended from the "service of the House". In view, however, of the remoteness of Canberra from the main centres of population, the House has by a resolution decided that "suspension from the service of the House involves exclusion from the Chamber and its immediate surrounding but does not involve deprivation of the other amenities of the building".

The House of Representatives had no occasion to define 'precincts' for purposes of a privilege matter.

APPENDIX VI.

(1)

Demi-official letter from the Secretary to the State Legislature, Government Estate, Mount Road, Madras-2, to Sri R. V. KRISHNA AYYAR, B.A., M.L., retired Secretary to the State Legislature, No. 7, North Chitrakulam street, Mylapore, Madras, dated 24th June 1955, No. 2871/55-12-M.L.

[Precincts of the House—Definition of.]

You will remember that about the last week of February 1955 when a Committee of the House was sitting to consider the Madras Indebted Agriculturists (Repayment of Debts) Bill, the Secretary to the Madras Legislature received a letter from a Judicial Sub-Magistrate, South Kanara, with a request to inform the Hon. the Speaker that he had issued a bailable warrant against a Member of the Legislature. This Member was a member of the Committee which was then sitting. On a representation made to the Hon. the Leader of the House by the Secretary, as instructed by the Hon. the Speaker, that the service of a legal process or the execution of a legal process within the precincts of the Legislature during the sitting of the House or the sitting of a Committee without the leave of the House would be a breach of privilege, the execution of the bailable warrant on the member was prevented. Some time later, another Member also informed the Hon. the Speaker that a constable wanted to serve a summons on him within the building of the Assembly.

20th December 1956]

To prevent recurrence of similar incidents, the Hon. the Speaker prepared a note (copy enclosed) for the Members of the House regarding the service of legal process within the precincts of the House and referred the matter to the Committee of Privileges to report on the construction they want to put on the expression " precincts of the House " as regards the Madras Legislative Assembly.

The Privileges Committee at its meeting on the 4th April 1955 resolved that the Clerks of the House of Representatives, Australia, and of the House of Commons, Canada, might be addressed regarding the practice obtaining in those countries and that the opinion of the Advocate-General, Madras, might also be obtained as to the exact meaning of the word ' precincts ' with special reference to the conditions obtaining in the Government Estate. Copies of the note prepared for the Privileges Committee and of the replies received from the Advocate-General, Madras, the Clerks of the House of Representatives, Australia, and of the House of Commons, Canada, and from the Lok Sabha, are enclosed herewith.

I shall be very grateful if you would kindly give your expert opinion on them with special reference to the following points :—

(i) Whether the analogy that, for a stranger admitted within the parliamentary precincts with the permission, express or tacit, of the House to presume to serve the process of an inferior tribunal in the presence, actual or constructive, of the House is clearly an abuse of the privilege of admission to the House, and a violation of the dignity of the High Court of Parliament, as reported by the 1945 Committee of the House of Commons which went into the question of the service of legal process within the precincts of the House upon one of the officers of the House, holds good in the case of the Madras Legislative Assembly the validity of whose legislative enactments are liable to be questioned by any Court of Law?

(ii) If the service of summons or the arrest of a Member within the precincts of the House is to be prevented on a meeting day, till what time before and after the meeting should there be this ban on the service or execution of legal process?

(iii) Whether other buildings, viz., the cafetaria, the Ministers' rooms and the hostels can be included in the precincts of the House and, if so, under what conditions?

(iv) A number of visitors come on meeting days to interview the Hon. the Speaker and they are admitted to his Chamber without any restriction. Should the precincts, therefore, extend to the portico also?

Thanking you.

(2)

Letter from Sri R. V. KRISHNA AYYAR, B.A., M.L., No. 7, Chitra-kulam North street, Mylapore, Madras, to Sri T. HANUMAN-THAPPA, B.A. (Hon.), B.L., Secretary to the State Legislature, Madras-2, dated 30th June 1955.

[20th December 1956]

I thank you for your kind D.O. letter No. 2871/55-12-M.L., dated 24th June 1955.

My opinion on the points referred to me are as follows :—

1. The privileges of the State Legislature are laid down and recognized by Article 194 of the Indian Constitution, and are assimilated to those of the House of Commons in the United Kingdom. Therefore, the rule of the House of Commons relating to the service of processes and warrants within the precincts of Parliament—whether on members or on strangers—is fully applicable to the Madras Legislative Assembly. It is no doubt open to the State Legislature, by a law passed by it, to abolish or vary any of those privileges, but till now, the State Legislature has not passed any such law. The existing laws, if any, which deal with the service of processes or warrants generally on all persons, cannot be regarded as laws passed for defining the privileges of the Legislature in this particular respect, within the meaning of Article 194 of the Constitution.

2. The answer to this question may vary with the individuals who answer it and is a matter of opinion. In the Madras Legislature at one time, papers used to be placed on the seats of Members *one* hour before the commencement of a meeting. Even now, they are laid half an hour before a meeting. It is therefore not unusual for members to come to the Assembly some time before the time fixed for the meeting. Similarly, after the conclusion of a meeting, members often stay in the precincts of the House for some time, either to speak to the Presiding Officer or the Secretary or to make enquiries or obtain papers or information from the office. In the circumstances, it would be quite reasonable to allow an hour before and an hour after a meeting as the period covered by a sitting during which processes cannot be served on members within the precincts of the House. Even where a lunch or other interval intervenes between two meetings of the House on one and the same day, the above rule of one hour before and one hour after, will apply. Where a lunch interval is limited to one hour as on ordinary days or to two hours as on Fridays, it will be covered by the above rule. Where the interval is more than two hours, the privilege will not extend to the extra period.

The above rule will apply to strangers as well as to members and to meetings of Select or other Committees of the House as well as to meetings of the House itself.

3. This is the crucial question and an answer to it is also a matter of opinion. Rather than attempting to lay down a general principle or formula for the guidance of officers attempting to serve processes within the precincts of the House and expecting them to apply it correctly in each case after making necessary enquiries about its applicability, it is desirable actually to define the precincts of the House, and remove all doubt as to what the precincts are. In

20th December 1956]

defining the limits of the precincts of the House, we must see that the Assembly does not become a refuge for criminal and an asylum from which criminals can defy the law.

“ The precincts of the House ”—

(a) in connexion with a meeting of the House or of a Committee held in any of the rooms within the Assembly buildings may be defined as including the entire Assembly Buildings together with the Library, the refreshment rooms, the Ministers' rooms in the Government Estate, and the passages leading from the Assembly Buildings to the Library, refreshment rooms and the Ministers' rooms; and

(b) in connexion with a meeting of a Committee held outside the Assembly buildings as including the actual room in which the meeting is held together with the passages, staircases and other parts of the buildings in which that room is situated which are appurtenant to it or necessary for its use as a meeting place for the members of the Committee.

The Hostels are mere residences of Members and neither they nor any other buildings or places in the Government Estate should be treated as precincts of the Assembly.

4. Of course the portico must be regarded as part of the precincts of the Assembly.

Any decisions arrived at on the subject under discussing should be incorporated in a rule of the Assembly and published in the Gazette.

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

